

செல்வாபம்

33
012

முன்னாள் கல்வீ அதிகார்
தீரு. இலங்கைபன் செல்வரத்தினம்
அவர்களின்

பவள வீழா மலர்

அந்லான்டா மண்டபம்

7.8.2005

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Toronto Scarborough Library

<https://archive.org/details/ilankaiyanchelva00unse>

செல்வாயம்

முன்னைநாள் கல்வி அதிகாரி
தரு. இலங்கையன்
செல்வரத்தினம்
அவர்களின்
பவள விழா மலர்

அந்லாந்தா மண்டபம்

07.08.2005

உள்ளே....

1. விழி விசேடம்...
2. திரு.செல்வா இலங்கையன் வளர்ந்த வரலாறு
3. எனது மதிப்பீட்டில் அவருக்கு A+
4. சீர்மிகு செம்மல்
5. நான்கண்ட செல்வா இலங்கையன்
6. நவமான நண்பர் செல்வா
7. Some of My Early Recollections
8. தமிழுணர்வுக்கு அடிமையான...
9. நாகரிக சமூக முன்னோடி
10. தமிழ் மகன்
11. எங்கள் இலங்கையன் இதயம் பெரிது
12. இலங்கையன் என்ற போதினிலே
13. செல்வா இலங்கையன் சிலகேள்விகள்
14. பகுத்தறிவுச் சுடர்
15. முத்திரை பதித்த மனிதர்
16. தீக்குள் மறைந்த திருக்கொன்றைப் பூ
17. பகுத்தறிவுப் பண்பாளர்
18. கல்வியால் உயர்ந்த மேன்மையாளர்
19. இலங்கையரும் இலங்கையனும்
20. மனித நேயம் கொண்டவர்
21. மெல்லியன், செட்டி எனும் செல்வா...
22. முரண்பாடுகளுள் உடன்பாடுகள்
23. நண்பன் தந்த நண்பன்
22. இனியவர் இலங்கையன்
23. Chelvaratnam As I know
24. இலங்கையனின் சிந்தனைத்திறன்
25. இடரினும் தளரா இதையம்
26. உலகம் விடிவாகும்
26. ஒரு சாதனையாளன்
27. பசுமையான நினைவுகள்
28. சாதிப்பிரிவினில் தீழுட்டுவோம்
29. கனிந்து பழுத்த கர்மயோகி
30. எமது நிலத்தின் நீருற்று
31. இலங்கையன் உலகனாக ...
32. செல்வாவுக்குப் புகழாரம்...
33. குருவே உங்கள் பணி தொடரட்டும்

விந் விசேடம்...

பெரியவர்களுக்கு விழா எடுப்பது அவர்களது சேவைகளைச் சிறியவர்களும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். திரு. செல்வா இலங்கையன் அவர்களின் அடக்கம் காரணமாக, அவரது சேவைச் சிறப்பு உரிய வெளிச்சத்தைப் பெறவில்லை. வெளிச்சத்தைக் கொடுக்க எடுக்கும் முயற்சியே இந்தப் பவள விழா.

விழாவின் ஒரு சிறப்பங்கம் இம் மலர். அவரை நன்கு தெரிந்தவர்கள் - நண்பர்கள், மாணவர்கள், உறவினர்கள் என்று - பலரிடம் அவரது சேவைகளையும் அவருடன் பெற்ற அனுபவங்களையும் எழுதும் வண்ணம் கேட்டிருந்தோம். எல்லோருமே ஒத்துழைத் திருக்கிறார்கள். சிலர் கேள்விப்பட்டு வாழ்த்துக்களும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

பலரது படைப்புகள் ஒரே கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தமையால் அவை தொகுப்பாக வரும்பொழுது கூறியது கூறல் என்னும் குற்றத்துக்குட்படும் என்பதனாலும் அது வாசகர்களுக்குச் சலிப்பை உண்டுபண்ணக்கூடும் என்பதனாலும் மலரை முடிந்த அளவுக்குத் தரமாகத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினாலும் கட்டுரைகளைச் சீர்செய்ய வேண்டிய ஆசிரியக் கடமையைப் புரிந்துள்ளோம். கடமையன்றி வேறொன்றும் அறியோம் என்பதனைக் கட்டுரையாளர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று தயவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

விழாநாயகரின் கல்விப் பணிகள் மற்றும் சமூக மேம்பாடு குறித்த சேவைச் சிறப்புகளோடு அவரிடத்திற் காணப்பெறும் மக்கட் பண்பு, மனிதநேயம் போன்ற நல்லியல்புகளையும் இம் மலர் எடுத்துரைக்கின்றது.

குறித்த ஒரு கொள்கைப் பாதையில் அவர் வழுவாது நடந்தவர். அவ்வகையில் அவர் அரியவராகின்றார். போலித்தனம் சிறிதும் இல்லாத இந்த அரியவரது இலட்சிய வாழ்க்கையின் பெருமையையும் இம் மலர் பேசுகின்றது. எனினும் காலமாகிவிட்ட சித்தாந்தங்களையோ மரபுகளையோ புதுப்பிக்கும் நோக்கம் எமக்கில்லை. அத்தகைய முயற்சி இந்தக் காலத்துக்கும் இந்த மண்ணுக்கும் தேவையற்றது என்பது எமது கருத்து.

இந்த முன்னுரையில் விழித்துக் கொண்டு உங்கள் வாசிப்புப் பயணத்தைத் தொடருங்கள். உங்கள் உயர்வுக்கும் திரு. செல்வா இலங்கையனின் நீதியும் நியாயமும் அடக்கமும் ஆளுமையும் பணிகளும் பயன்களும் உதவலாம் - வழி காட்டலாம்.

உரிய காலத்திற் கட்டுரைகளையும் வாழ்த்துக்களையும் அனுப்பியுதவிய பெருமக்க ளுக்கும் படங்களைத் தந்துதவிய விழாநாயகரின் குடும்பத்தினருக்கும் மலரை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த விவேகா அச்சகத்தாருக்கும் மலக்குழு சார்பிலும் விழாக்குழு சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

விழாநாயகர் தனக்கே இயல்பான பொதுப் பணிகளைத் தொடர்ந்து புரியவும் சீர் சிறப்புகள் மேலும் எய்திக் குடும்பத்துடன் நீடு வாழவும் வாழ்த்தி அமைகின்றோம்.

வணக்கம்.

வி. கந்தவனம்
த. சிவபாலு
மலர்க்குழு

திரு. செல்வா இலங்கையன் வளர்ந்த வரலாறு கவிநாயகர் வி.கந்தவனம்

கல்விக்குப் பெயர்பெற்ற வடமராட்சியில் ஆன்ற விந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் பதியாக விளங்குவது உட்பிட்டி. இந்த ஒப்பற்ற ஊரிலே ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்த திருவாளர் இலங்கையன் வேலன் அவர்களுக்கும் திருமதி பொன்னி வேலன் அவர்களுக்கும் 1930ஆம் ஆண்டு பெப்பிரவரி மாதம் 28ஆம் நாள் திரு. செல்வரத்தினம் பிறந்தார்.

இவர் தமது ஆரம்ப கல்வியை உட்பிட்டி அமெரிக் கன் மிஷன் ஆண்கள் தமிழ் ப் பாடசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை உட்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் ஆங்கில பாடசாலையிலும் கற்றார். இன்று இவ்விரு பாடசாலைகளும் இணைக்கப்பெற்று உட்பிட்டி அ.மி. கல்லூரி என வழங்கப்படுகின்றது. இவரது புத்திக் கூர்மை புலமைப் பரிசில் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொடுத்து யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் மேற்படிப்பை மேற்கொள்ள வைத்தது. அங்கு அவர் நான்கு ஆண்டுகள் இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்து வெளிவாரி மாணவனாகக் கற்று விஞ்ஞான பட்டதாரியானார்.

விஞ்ஞான பட்டதாரிகள் அக்காலத்தில் மிக அரிதாக இருந்ததால் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்ததும் அவருக்கு வேலை கிடைத்துவிட்டது. 1953ல் யாழ். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றுக் கணிதம், பௌதிகம், இரசாயனம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்தார்.

இந்த மதிப்பார்ந்த மாப்பிள்ளைக்கு 26.11.1955ல் எழுத்து நடந்தது. பெண் நல்லம்மா. ஆறுமுக நாவலர் பிறந்த நல்லூர் இவரது சொந்த ஊர். நல்லூரில் அப்பையா - செல்லமுத்து தம்பதிகள் ஒழுக்கம் குணம் நடையால் உயர்ந்தவர்கள். எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்ட இத்தம்பதிகளின் அருமை மகள் திருநிறை செல்வி நல்லம்மாவை 26.10.1956ல் தமிழ் முறைப்படி திருமணஞ் செய்துகொண்டார் திருநிறை செல்வன் செல்வரத்தினம்.

இல்லறமாய இன்ப வாழ்வின் பயனாக ஜெயசீலன், தருமசீலன் ஆகிய இரு செல்வர்கள் இவர்களுக்குப் பரிசாகக் கிடைத்தார்கள். பெயருக்கேற்ப பிள்ளைகளுக்கு நல்ல அம்மாவாகவும் கணவனுக்கு நல்ல மனைவியாகவும் குடும்பக் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்வதில் இன்பங் கண்டார் திருமதி நல்லம்மா அவர்கள். திரு. செல்வரத்தினம் அவர்களும் பொறுப்புடன் தனது குடும்பத்தைக் கவனித்துப் பிள்ளைகளை நல்லமுறையில்

வழிப்படுத்தி வந்தார்.

ஆசிரியப் பணி, குடும்பப் பொறுப்பு அகியவற்றுடன் சமூகத் தொண்டிலும் திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டினார். இளமைப் பருவத்தில் தனக்கு ஏற்பட்ட சாதியத் தாக்க அனுபவங்களால் உந்தப்பட்டு சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபையிற் சேர்ந்தும் 1955-61 வரை அதன் இணைச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்தும் சிறுபான்மைத் தமிழரின் கல்வி, பொருளாதார, சமூக மேம்பாட்டுக்காக உழைத்தார். இச் சேவையை மதித்து 1959ல் யாழ் மாவட்டத்துக்கான சமாதான நீதவானாக இவரை நியமித்து அரசாங்கம் கௌரவித்தது.

பாடசாலைகள் அரசாங்கத் தால் எடுக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து 1961ல் திரு. செல்வரத்தினம் யாழ். வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி ஆசிரியரானார். 1965ல் கல்வி அமைச்சின் பாடப் புத்தக சபையின் இரசாயன பாடக் குழுவுக்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 1970ல் பாடவிதான விருத்தி நிலையத்துக்கு மாற்றம் பெற்றார். இக் காலத்தில் க.பொ.த. சாதாரண, உயர்தர வகுப்புகளின் இரசாயன பாடத்துக்கான பிரதம பரீட்சகராகவும் பணியாற்றினார். 1972ல் விஞ்ஞானக் கல்லி அதிகாரியாக நியமனம் பெற்று மன்னார் மாவட்டத்தில் சேவை செய்தார். 1975ல் பாடவிதான விருத்தி நிலையத்துக்கு மீண்டும் மாற்றம் பெற்றார். இக் காலத்தில் இலங்கை வானொலியின் கல்விச் சேவையிலும் அறிவியல் அரங்கு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றிக் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்தார். 1978முதல் 1981வரை கொழும்பு தெற்குக் கல்வி அலுவலகக் கடமைகளிலும் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்.

1981ல் மொழியடிப்படையில் ஓய்வுபெற்று, நைசீரியாவுக்குச் சென்று ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொண்டார்.

1987ல் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து 2000 ஆண்டு வரை பதில் ஆசிரியராக ரெறறன்றோ மாவட்டப் பாடசாலைகளில் பணிபுரிந்தார். பதில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த காலத்தில் கல்விச் சபையால் தொடங்கப்பட்ட தமிழக் கல்வி வகுப்புகளில் தமிழ் மாணவர்கள் சேர்ந்து தமிழ் மொழியைக் கற்பதை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு இங்கு வெளிவரும் வார ஏடுகளிலும் மாத இதழ்களிலும் அவ்வப்போது செல்வா இலங்கையன் என்ற பெயரிற் கட்டுரைகள் பல எழுதியிருக்கின்றார். அத்துடன் தமிழக் கல்வி தொடர்பான கருத் தரங்கங்களிலும் வானொலி,

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.

ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதி என்ற வகையில் திரு. செல்வா இலங்கையன் அவர்கள் எமது சமூகத்தவரின் விஞ்ஞான, பகுத்தறிவு ரீதியான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, கருத்தற்ற பழமைகளையும் சடங்குகளையும் காலத்துக்கு ஒவ்வாத பழக்க வழக்கங்களையும் தவிர்க்க முகமாகக் கட்டுரைகளையும் எழுதிவருகின்றார்.

இவரது சேவைகளுக்கு அவ்வப்போது கௌரவங்களும் கிடைத்துள்ளன. 2001ல் தமிழ் தகவல் அதன் 10ஆவது ஆண்டு விழாவில் இவரது கல்விச் சேவையைப் பாராட்டி விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.

அண்மையில் இவர் தாயகம் சென்றிருந்தபோது இவரால் முன்பு ஆரம்பித்து வைக்கப் பெற்ற நாவலர் சனசமூக நிலையத்தின் சார்பாக, நண்பர்களாலும் மாணவர்களாலும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஒன்றுகூடல் விழாவிலும் இவரது சேவைநலத்துக்குச் சிறப்பான கொளரவம் கிடைத்தது.

இக் கௌரவங்களுக்கெல்லாம் மகுடமாக அமைவதே இப் பவள விழா. இப் பெருமகன் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து தனது சேவையால் எமது சமூகத்தை மேம்படுத்த எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை அன்போடு தெரிவிக்கின்றேன்.

தெள்ளத் தெளிந்த சிந்தனையாளன்

த.சிவபாலு

உள்ளம் உவக்க உதிர்த்திடும் உவகை
கள்ளம் கபடம் கடிதிலும் கழன்றிடா
வெள்ளை வெளிச்ச வீச்சே விரவும்
தெள்ளத் தெளிந்த சிந்தனைச் சிற்பி!

நன்றே நவின்று நயம்பல நாடிடும்
தென்றல் தெளிவின் தேனென பேச்சும்
அன்றலர் செந்தாமரை அன்ன மலர்வும்
இன்றும் இன்முகம் கொண்டவர் இலங்கையன்!

சமத்துவ மில்லா உலகினைச் சாடி
அசத்துவம் என்றே அன்பினால் அணைத்து
உசத்துவம் உலகை உவப்புடன் உலவ
நிசத்துடன் நினைவுகள் கொண்டவர் இவரே!

சாதிப் பேயைத் சாய்த்திட சாவிலும்
ஓதி யொலிக்க ஓசைகொண்டு ஓங்கி
எதிரொலி என்றும் எழுப்பியே நின்றான்
சதியே சாதிக்குள் பார்க்கிறார் என்பார்!

வண்ணக் கனவுகள் வலமாய் வரவே
எண்ணத் திருத்தியே எழிலுறு தமிழை
கண்ணாய்க் காத்திட கனவிலும் விழைவோன்
வண்ணக் கலவை வசமாம் இலங்கையன்!

அமைந்திட அருகே அருமடந்தை அன்னம்
சமைந்திட சனாதனம் சன்னிதான சகமாய்
இமையெனக் காத்திட இமையாணன் மகனை
நகையென நல்லம்மா நறுமணங் கண்டார்!

உறவது வழியே உயர்வே சேர்ந்திட
முறமென முயற்சியில் முனைந்து முடிவாய்

நறுமண மென்றும் நமெக்கெனச் சமுதாயம்
திறமெனக் கொண்ட கொள்கைய னாமே!

தமிழன்னை தரணியில் தவிப்பதோ என்றே
உமிழ்ந்தனை உண்மை உணர்வின் வழியே
கமிந்திடத் தமிழ்மணம் கனன்றிட கருத்தாய்
துமியெனத் தூறலாய் தூய்மை கொண்டோன்!

சனநாயகம் வழியே சனாதன தருமம்
தனநாயகம் கழியவே தலையென உணர்வே
எனநாயகம் அளித்திட எவர்க்கும் உரிமை
மனநாயகம் கொண்டுமே மனிதரை மதித்தோன்

பாதுஷுடமை பொதுமையின் புலர்வாய்க் பரிந்து
முதுவழி பெரிதென முனைப்பிலே கொண்ட
புதுவழி புவியின் புதுயுகம் படைக்குமென
பதுமையாய் பணிகளை பல்லிடம் கொண்டோன்!

சிறுமை என்னே தமிழனின் வாழ்வில்
வறுமை வன்கண் விலகியே போக
குறுமை நீங்கி குவலயம் செழித்திட
நறுமை கொண்டவர் நல்லவர் மெல்லியர்!

பகுத்தறி ஆற்றல் பிறப்பிலே கொண்ட
தொகுத்தறி மனிதப் பிறவியே இங்கு
ஒதுக்கறிவு போற்றி உலைவதைக் கண்டு
அதுக்கறிவு புகட்ட அநுதினம் உரைப்போன்!

நல்லவை நாடியே நயம்பட உலகில்
அல்லவை தவிர்த்து அறம்பல செய்து
இல்லவை இருப்பவை இயம்பியே என்றும்
சொல்லவை சேரும் சீர்மியர் இலங்கையர்!

எனது மதிப்பீட்டில் அவருக்கு A+

பொ.கனகசபாபதி

ஓய்வுபெற்ற பல்கலாச்சார ஆலோசகர்
கல்விச் சபை, ரொறன்ரோ.

தொலைபேசி மணியடிக்கும். நான் இல்லாத சமயங்களில் எனது மகனோ அல்லது மகளோ எடுப்பார்கள். நான் வந்ததும் சில நாட்களில் ஒரு குற்றச்சாட்டு. “என்னப்பா உங்கள் நண்பர். கொஞ்சம் முரட்டுத்தனமாகப் பேசுகிறதோடு எங்களில் நம்பிக்கை இல்லாதவர் போலவும் பேசுகிறார்” என்பார்கள். ஏன் என்ன பிரச்சனை என்றால் “அப்பா இல்லை என்போம். எங்கே போட்டார் எனக் கேட்பார். இடத்தைச் சொன்னால் மனுசன் விட வேண்டாமோ. சரியாத் தெரியுமோ? எப்போ வருவார் என நூற்றெட்டுக் கேள்விகள். அவருடைய குரலைக் கேட்டாலே பயமாயிருக்கிறது.”

நண்பர் திரு சில வேளைகளிலே இரவில் எடுப்பார். “இன்று உங்கள் நண்பர் அழைத்தார். முதலில் சில நிமிடங்கள் வீர்ப்பா சிரிப்பு சிரித்து விட்டே விசயத்துக்கு வந்தார்” என்பார்

எனது மருமகன் 12ஆந் தரத்திலே படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு பௌதிகவியலில் சற்று உதவி தேவையாக இருந்தது. யாரிடம் போகலாம் என எனது மைத்துனர் வினவியோது நான் நண்பர் செல்வாவைச் சிபார்சு செய்தேன். அவன் தொடர்ந்து சில வகுப்புகள் சென்றான். அவருடைய அணுகுமுறையை வெகுவாகச் சிலாகித்த அவன் அவரிடம் கற்பதில் அவ்வளவு நாட்டம் காட்டவில்லை. காரணம்? அவர் பௌதிகவியலை விலாவாரியாகப் போதித்தார். அவன் விரும்பியதோ தேர்வில் அதிக புள்ளிகள் பெறுவதற்கான குறுக்கு வழி மாத்திரமே.

இதை நான் அவரது தமிழ் கற்பித்தலிலும் கண்டேன். வடயோர்க்கில் உள்ள ஒரு பாடசாலையில் தமிழை விசேட சித்திக்கான பாட நெறியாகப் போதிப்பதற்கு அவருக்கு நியமனம் பெற்றுக் கொடுத்தேன். அங்கே வந்த மாணவர்களில் பலருக்கு தமிழ் பெரிதாகத் தெரியாது. அவர்களில் சிலர் அங்கு வந்தது தமிழ் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெறவேண்டும் என்ற உந்துதலிலும் பார்க்க கலப்பமாக ஒரு விசேட சித்தி பெறவேண்டும் என்ற அவாவின் பொருட்டே. இவர் அவர்களை விட்டபாடில்லை. நன்னூல், தொல்காப்பியம் எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தார். சிலர் அவர் அறிவின் ஆழத்தைக் கண்டு வியந்தனர். கற்பித்தலை இரசித்தனர். பலர் இது ஏதா வம்பு என வெறுத்தனர், ஏது செய்யலாம் எனச்

செய்வதறியாது திகைத்தனர். இவர்களுக்காக இரங்கி அவரோடு நான் பேசினேன். அவரோ தனது கற்பித்தல் முறையில் மாறுவதாக இல்லை.

அவர் அழைக்கையில் நான் எடுத்தால், “இந்த அநியாயத்தைக் கேட்டீரா” என ஆரம்பிப்பார். “என்ன, விசயம்?” என்பேன். இந்நாட்டில் எம் மக்களிடையே காணப்படும் சில மூட நம்பிக்கை சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளை வருத்தத்துடன் சொல்வார். அவரது கூற்றுக்களில் ஆழ்ந்த ஏக்கமும் ஓரளவு கோபமும் காணப்படும். நான் எதனையும் வேடிக்கையாக எடுக்கும் மனத்தினன். அவரை நையாண்டி செய்வேன். அவர் கோபிப்பார். நான் நகைப்பேன்.

எனக்கும் அவருக்கும் ஏறக்குறைய 30 வருடத் தொடர்பு. யாழ்ப்பாணத்தில் நான் பாடசாலை அதிபர். அவர் விஞ்ஞான வித்தியாதிகாரி. வட மாநிலத்தின் கல்விப் பணிப்பாளராக திரு எம். ஏ. மஜீத் அவர்களும், விஞ்ஞானக் கல்வி அதிகாரியாக திரு. அற்புதநாதனும் பணியாற்றினார்கள். பாடசாலைகளில் உயர்தர வகுப்புகளில் விஞ்ஞான பாடங்கள் செயல் முறைப் போதனாசிரியர்களால் தொடர் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. மாணவர்கள் பெறுகின்ற இறுதிப் புள்ளியை இத்தொடர் மதிப்பீடு பாதிக்கும். தொடர் மதிப்பீடுகள் கிரமமாய் நடைபெறுகின்றனவா, பதிவுகள் ஒழுங்காய் உள்ளனவா, ஏதாயினும் பிரச்சனைகள் உள்ளனவா என்பதை அறிவதற்காக அதிபர்கள், விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள், விஞ்ஞான கல்வியாதிகாரிகள் கொண்ட மேற்பார்வைக் குழு ஒன்று யாழ் கல்விப் பணிப்பாளரால் நியமிக்கப்பட்டது. அதில் திரு. செல்வா இலங்கையனும் நானும் இடம் பெற்றோம். வாராவாரம் அல்லது இரு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை இக்குழு பாடசாலைகளுக்குச் சென்று விஞ்ஞான பாடம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களைச் சந்தித்ததுடன், மாணவர்களின் ஆய்கூடச் செயற்பாடுகள், தொடர் மதிப்பீடு, கற்பிதல் பற்றிய தகவல்கள் பெற்று அறிக்கை சமர்ப்பிப்பது உண்டு. சில ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் மிகவும் போற்றக் கூடியதாக அமைந்தாலும் பலரின் செயற்பாடுகள் சிறப்பாக அமைவதில்லை. இது செல்வா அவர்கள் மனத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். ஆகவே நாம் மீண்டும் திரும்ப வரும் போது அவருடைய அங்கலாய்ப்பு, ஏன் இவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள், கடமை உணர்வு இல்லாமல்

உள்ளார்களே எனச் சொல்லி மனம் வெதும்பிக் கொண்டே வருவார். நான் அன்றாடம் ஆசிரியர்களின் வேலைப் பாங்கினைப் பார்த்து வருபவன். எனக்கோ இதில் கோபப் படுவதற்கோ கவலைப் படுவதற்கோ ஏதும் இருப்பதாகத் தெரிவதில்லை. அவர் புரணத்துவம் வேண்டி நிற்கும் ஆதர்சர். எனது பார்வை வித்தியாசமானது.

கனடாவிலேமது தொடர்பு மேலும் நெருக்கமானதற்கு இன்னொரு காரணமாக விளங்கியது நாம் இருவரும் எமது இளைய தலைமுறையினர் தமிழ் கற்க வேண்டும் எனத் தீவிரமாய் எண்ணியமையாகும். அதிட்ட வசமாக எனக்குக் கல்விச் சபையில் தொழில் கிடைத்தது. அதன் மூலம் என்னால் பல பாடசாலைகளில் தமிழ் வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்கவும், பல தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியப்பதவி பெற்றுக் கொடுக்கவும், பல்கலைக் கழகப் புகழகப் பாட நெறியாகத் தமிழினை ஆக்கவும் முடிந்தது. இதற்கு எனக்குப் பெரிதும் உதவியவர் செல்வா. அவரிடம் தமிழ் மாணவர், தமிழ் வகுப்புகள் பற்றிய புள்ளி விபரம் எந்த நேரமும் இருக்கும். அதை வைத்துக் கொண்டு பல சயமங்களிலே பெற்றோர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுப்பதும் ஞாபகம் ஊட்டுவதும் அல்லும் பகலும் தொண்டாற்றுவதும் அவர் தமிழ் மேல் வைத்த பற்றின் விளைவே.

எங்கே சமூக நலன் அல்லது தமிழ் சம்பந்தமான கருத்தரங்கோ, கூட்டமோ நடைபெற்றாலும் எத்தகைய காலநிலையாக இருந்தாலும் எத்தனை தூரப்பெருந்துப் பிரயாணமாக இருந்தாலும், சுகயீனமாக இருந்தாலும், செல்வா அவ்விடம் எப்படியாயினும் சமூகமளிப்பார்.

நான் இத்தனையையும் சொன்னது செல்வா இலங்கையனின் முழுமையான ஆளுமைக்குக் காரணமான நடத்தைகளைப் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே.

நட்பினைப் பொறுத்தவரை அவர் ஒருவரை நேசித்தால் முழுமையாக நேசிப்பார். உரிமை கொண்டாடுவார். அந்த உரிமையோடு அளவாடும் தன்மைதான் அவரது நட்பின் அடையாளச் சின்னம். அது எனது பிள்ளைகள் போன்று சிலருக்கு முரட்டுத்தனமாகக் காட்சிதரலாம்.

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றுஅதற்கு உப்புஆதல் சான்றோர் கடன் - குறள்-802 பழைமையான நண்பர்களின் உரிமையைப் பாராட்டுகின்ற சான்றோருக்குரிய கடமைதான் உண்மையான நட்புக்கு அடையாளமாகும் என்கிறது இக்குறளுக்கான கலைஞரின் உரை.

ஒரு விடயத்தை சொல்வதற்கு முன்னர் அது பற்றிப் பலமுறை சிந்திப்பார். அவரின் மனத்திலே எழும் உணர்வுகளைச் சொல்கையில் அவை

புலப்படவே செய்யும். அவர் நகைச்சுவைக் கண்ணுடனா, அனுதாபக் கண்ணுடனா அல்லது மன உறுத்தலுடனா பார்த்தார் என்பது அவர் தொலைபேசியில் பேசுகின்ற பொழுதே புலப்பட்டு விடும். அவரது அதிரடிச் சிரிப்பு, அல்லது சலிப்புடன் கூடிய ஆரம்பம், அல்லது சற்றுக் கோபம் உறைந்த தொனி அவரது மனநிலையை எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமையும். அவரது குழந்தையுள்ளம் நடந்த நிகழ்வுடன் சங்கமம் ஆகிவிடுவதே காரணமாகின்றது.

எதைச் செய்தாலும் அதனை ஒழுங்காகவும் நேர்மையாகவும் செய்ய வேண்டும். முடிவு சாதகமாக அமையாவிட்டாலும் கடைப்பிடிக்கும் நெறி நன்றாயிருந்தால் அவர் மகிழ்வார். இக்காலத்தவர் சிலருக்கு அவர் பழங்காலத்து மனுசன், பத்தாம்பசலி, வாழ்த்தெரியாதவர். இவர்கள் அபிப்பிராயம் பற்றி அவர் மனதில் சஞ்சலம் தோன்றியிருக்கலாம் ஆனால் என்றுமே தனது நெறிமுறையை மாற்றுவதற்கு அவர் இடம் கொடுத்ததில்லை.

மத நம்பிக்கை இல்லாமையால் அவர் தனது எழுத்திலோ பேச்சிலோ அது பற்றி உரைக்கத் தவறுவதில்லை. ஒரு சமயம் அவருக்கு ஒரு கௌரவம் கிடைக்கவிருந்தது. ஆனால் அது ஒரு ஆலயத்தின் மண்டபத்திலே நடைபெறுவது என்பதால் அதனை ஏற்க மறுத்து விட்டார். நான் சில சமயங்களிலே "நீங்கள் மதத்துக்கு எதிரானவரா? அல்லது சைவ சமயத்துக்கு எதிரானவரா?" எனக் கேட்டுள்ளேன். ஒரு சிரிப்பைத் தான் பதிலாகப் பெற்றுள்ளேன். அவரது நடவடிக்கைகள் அவர் சமய நம்பிக்கை உடையவர் ஆனால் எமது சமயத்தில் உள்ள அனாவசிய அர்த்தமற்ற சம்பிரதாயங்களாலேயே வெறுத்துள்ளார் என எண்ண வைக்கின்றன.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவரது துணைவியார் பற்றிக் கூறுவது மிகவும் அவசியம். அவருக்கு சமயக் கிரியைகளில் அதிகம் நம்பிக்கை உண்டு. அதன் காரணமாகவே தமது முதல் மகனுக்கு இந்தியாவில் நடைபெற்ற திருமணத்தினைச் சைவ முறைப்படி நடத்தினார். என்றாலும், அன்றே தனது கணவரின் கொள்கைக்கு உடன் பட்டவராய் இரண்டாவது மகனுடைய மணவினை கணவரின் விருப்பத்துக் கேற்ப சீர்திருத்தக் கல்யாணமாக அமையலாம் என வாக்குக் கொடுத்து அதனைச் செயற்படுத்தவும் உதவினார். தன் கொள்கைளைத் தனது கணவருக்காக விட்டுக் கொடுத்த அவரது பண்பு போற்றுவதற்குரியது. அவர் திரு. செல்வாவின் பலம் என்று கூறுதல் மிகையாகாது. தனது இன்னொரு குழந்தை போல அவரைப் பேணித் தாயிலும் சால அன்பு காட்டும் தக்க துணை.

என் நண்பர் தமிழ்மேல் காதல் கொண்டவர். தமிழ் கனடாவில் நிலைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தன்னாலியன்ற முறையிலே உழைத்து வருகிறார்.

தமிழ் மொழி மேம்பாட்டு பற்றி நிறையவே சிந்திக்கிறார். எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அதில் ஒன்று. அது பற்றிய கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்ற போது பேசவும் செய்கிறார். அவர் பழகுதற்கினியர், எல்லோருக்கும் நல்லவர்.

அவர் ஊரில் ஆற்றிய சமூகப் பணி அளப்பரியது. போராட்டங்கள் தீர்க்கமானவை. ஆசிரியப் பணி அர்ப்பணிப்புடன் கூடியது. அவைபற்றிப் பலர் கூறுவார்கள். எனவே நான் கூறவில்லை. அவரை நான் ஒரு தலைவனாகக் காணாமல் ஒரு மனிதனாகக் காண்பது தான் எனது நோக்கம்.

பெரியார் இ.வே.செல்வரத்தினம்

இ.வல்லிபுரம் ஜே.பி.

இளைப்பாறிய அதிபர் இமையாணன்

திரு. இ.வே. செல்வரத்தினம் வாழ்வை எண்ணுந் தோறும், அவரது மணியான சமூகப் பணி, முயற்சி யுடைமை, உள்ளத்துணர்வு, செயற்பாடுகள் என்றும் எல்லோருக்கும் விடிவுகாட்டி நிற்கும், இளமை ஏழ்மையும், சமூகத்தினால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட சாதிக் கொடுமைகளும், இவருக்கு இடைஞ்சல் எற்படுத்தினாலும் இவரின் திண்ணிய எண்ணம், அவரும் வாழ்ந்து தன் அயலையும், நசுக்கப்பட்ட சமூகங்களையும், கல்வி உலகையும் மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்ததைத் தடுக்கவில்லை.

1930ம் ஆண்டில், வடமராட்சி மேற்கில் உள்ள நாவலடிக்கிராமத்தில் பிறந்த இவர் குழந்தை வட்டக் குடிலும், வளமற்ற வாழ்வும், நல்ல வல்ல கல்வி பெற அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை சென்ற செல்வாவைத் தடுக்காது உயர்த்தின. படிக்கும் போது, உயர் சாதியனர் என்று கூறுவோரின் கிண்டல்களும், உபத்திரவங்களும் இவரைப்பாதித்தன. இருப்பினும் அதிபர் கே.ரி.ஜோனின் அருமை வழிகாட்டல், இவரைக் கல்வி பயில வைத்தது. அதிபரின் பரிந்துரையினால் வட்டுக்கோட்டை, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் உபகாரச் சம்பளம் பெற்று இலண்டன் B.Sc. பரீட்சையில் உயர்ச்சித்தி பெறவும் உதவியது.

சாதிக் கொடுமைக்கு சாவுமணி அடிக்கத் தீவிர பாடுபட்ட அந்நாள் தொண்டர்களோடு சேர்ந்து எங்கள் செல்வா பணியும், கறிஸ்தவ மிஷனரிமார் தொண்டர்களால் உரமூட்டப்பட்டு, உயர்ந்து, தாழ்த்தப்பட்டவர் என்று கூறப்பட்ட நசுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வை மலர உதவியதை எண்ணி அவர் மகிழ்கிறார். அவர் தாபித்த நூல்திலையத்தால், அவர் செயலராகப் பணியாற்றிய சபையால் மீட்புப்பெற எம்மூரும், சமூகமும் அன்று வாழ்ந்து பின்பு சுபீட்சமடைந்த எம் இளைஞரும் மகிழ்கிறார்கள்.

சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் அவர் ஆற்றிய விஞ்ஞான ஆசிரிய சேவை ஏராளமான நன்றிப்

பெருக்குடைய மாணாக்கரை உருவாக்கியது. எம்மின் நசுக்கப்பட்ட, ஏழைப் பிள்கைளுக்கு இலவச கல்வியை அளித்து அவர்கள் வாழ்வில் வசந்த மூட்டினார். பாடசாலைகளை அரசுடமையாக்கிய போது, வண்ணை வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரியில் விஞ்ஞானம் கற்பித்தார். உயர் பதவி பெற்று விஞ்ஞான கல்வி அதிகாரியாக மன்னார் பகுதியில் பணியாற்றினார். பாடவிதான அபிவிருத்திச் சபையின்கீழ் தமிழ் மொழி நூலாக்கத்தில் சேவையாற்றியமையை கல்வி உலகு என்றும் மறவாது. இலங்கை வானொலியிலும் விஞ்ஞான அறிவியல் தொடர்பான நிகழ்வுகளில் கலந்து அறிவினைப் பரப்பினார்.

செல்வா என்னும் சான்றோன், பெரிய மனம் படைத்த பண்பாளன். தன்னலமில்லாது உழைத்துத் தக்க பலனை மற்றவரும் உற்றவரும் பெற உழைத்தவர். பெரியார் செல்வரத்தினம் அன்றைய சமூக தொண்டர்களான சைவப் புலவர் வல்லிபுரம், அதிபர் சீனித்தம்பி, ஆசிரியர் ஆ.ம. செல்லத்துரை முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.சி.சுப்பிரமணியம், முதவை உறுப்பினர் நல்லையா, திரு. சி.இ.குணரத்தினம் போன்றோரோடு உழைத்து வெற்றி கண்டவர். தான் வாழ்ந்தால் மட்டும் போதும் என்று எண்ணும் உலகில், மற்றவர் வாழ்வில் ஒளியேற்ற உழைத்த உத்தமரை வாழ்த்தி அவரின் பவள வழி மலருக்கு இக்கட்டுரையை எழுதுகின்றேன். அவர் யாழ்வந்தபோது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிவநேசனும், அவரோடு சேர்ந்த சமூக சேவையாளர்களும் வாழ்த்தியது நன்றிப் பெருக்கென நினைக்கின்றேன்.

சீர்மிகு செம்மல் ----

செல்வ ரத்தினம் சீர்மிகு செம்மல் அல்வா போன்று கணிதம் விஞ்ஞானம் தமிழெ ல்லாம் தரமாய் கற்பிப்பர் சாமிப் பற்றுச் சிறிது மில்லார் எனினும் எடுத்த காரிய மெல்லாம் புனிதமாய் செய்து புகழுடன் வாழ்பவர் சமூக ஆற்றின் கழியில் சிக்கார் கமுகு போன்று வளைந்து வாழ்வர் தாயகந் தன்னில் கல்விச் சேவையில் காயம் படாது கடமை யாற்றி பலரும் போற்றப் பண்புடன் நடந்து பலப்பல நாட்டில் பணிகள் புரிந்து கனடா வந்தும் கல்வித் துறையில் கனக்க காலம் கற்பித்து முதியோர் வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரின்னும் அருமை வாழ்வை வீணே போக்கார் காத்திர விடயக் கட்டுரை பலவும் சமுதாய மடமை விழிப்பு மீட்க வெழுதி பல்திசை புகழை பெற்ற பெரியார் சிலரது வெறுப்பு சினத்தை யெல்லாம் சிரிப்பால் அடக்கி சிநேகர் ஆனார் வெறுப்பால் என்றும் வெற்றி யடைய முடியா தென்பதை முற்று முணர்ந்து துடிப்பாய் வாழும் தமிழர் சிலருக் குதாரண மாகவே உலாவி நிற்பார் பத்துப் பத்தாய் பல்லாண்டு வாழ்க !

----- துறையூரான் -----

நான் கண்ட திரு. செல்வா இலங்கையன்

த. சிவலிங்கம் ஆசிரியர்

நான் 1977ல் ஆசிரியராய் கடமை ஆற்றிய காலங்களில், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டறையில், சில நாட்கள் எங்களுக்கு இரசாயனப்பாடத்தில் விரிவுரை ஆசிரியராக அவரைக் கண்டேன். ஆனால் அப்பொழுதெல்லாம் அவருடன் நெருங்கிப் பழகவதற்கு வாய்ப்புக் கிட்ட வில்லை. என்றாலும் அவரை நான் மீண்டும் நைஜீரியாவில், எங்கள் மானிலத்திலிருந்து, அவருடைய மானிலத்தில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டிருந்த பொழுதே 1981ல் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவர் அப்பொழுது திருமணமாகிய பிரம்ச்சாரி போல் தனியாக இருந்தும் எங்களை, இன்முகத்துடன் உணவு பரிமாறி நன்கு உபசரித்ததிலிருந்து அவரது விருந்தோம்பலைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அதன் பின் கனடா வந்ததின் பின்தான் அவருடன் நன்கு நெருங்கிப் பழக எனக்கு வாய்ப்புக்கிட்டியது. அவர் அன்போடு என்னோடு பழகிய விதம், எதற்கும் எப்பொழுதும் உதவும் மனப்பான்மை, எளிமை, எடுப்பற்று தன்னோடு சமமாக நடத்தியமை, என்னை அவர்பால் நன்கு கவர்ந்தது. செல்வா தன்னைத் தாழ்த்தி மிக எளிமையாக வாழ்பவர். நான் இங்கு மேலதிக ஆசிரியராய் தொழில் செய்யும் பொழுது, பௌதீக பாடங்களில் அறிவைப்பெற மனம் கோணாது உதவியுள்ளார். தமிழ் கற்பித்தலில்கூட எனக்கு பல தடைவை சந்தேகங்களை நீக்கி வைத்திருக்கிறார்.

சிலசமயங்களில் செல்வாவின் மனக்கஷ்டம், பொருட்கஷ்டம், உடல்நிலை குன்றிய நிலை எனக்குக் கவலையை அளித்தது. அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தும் ஓய்வு பெற்றிருந்தும் அவர் தனது ஆசிரியர் கடமையை கைவிடமுடியவில்லை. ஆசிரியர் கடமையில் ஓய்வு பெற்றபின்பும் அயராது பல வருடங்கள் அவர் சேவை செய்தார். இவ்வாறான நிகழ்வுகளுக்குள்ளும் அவர் இலக்கியத்தொண்டு, சமூகத்தொண்டு ஆற்றிக் கொண்டு இருப்பது பாராட்டப்படக்கூடியது.

செல்வாவின் பல கட்டுரைகள் சமூக சீர்திருத்தக் கொள்கை யுடையதாகக் காணப்பட்டன. கல்வித் துறையிலும், கனேடிய கல்லூரிகளில் கல்வி நிலை பற்றியும் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். கனடாவில் தமிழ் கல்வி நிலைக்காக அவர் எடுத்த தன்னாலான முயற்சிகளும், ஊக்கங்களும் பாராட்டக்கூடியவை. அவர் தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர். அவரின் மகனது திருமணத்திற்குச் செல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. திருவள்ளுவரை முதன்மைப் படுத்தி தமிழில் திருமணவிழா இனிதே நடைபெற்றது. இப்பேற்பட்டவர்களுக்கு வாழும் போதே செய்யும் சமூக அங்கிகாரத்தினால், இறுதியில் சமூகமே பலன் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. இம் மனித நேயமுடையவரை நானும் பல்லாண்டு காலம் சீரும் சிறப்புடனும் நோய்நோடியின்றி நலமுடன் வாழ, எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிநிற்கிறேன்.

நவமான நண்பர் செல்வா

பண்டிதர், ம.செ.அலெக்ஸ்சாந்தர்

நேரிசை வெண்பா

பவள விழாக்காணும் பண்பான செல்வா
நவமான கொள்கையர் நண்பர் - புவனம்
சிறுபான்மை ஆக்கி நசங்கியோர் தோழர்
உறுதொண்டு ஆற்றினார் ஓர்ந்து.

தானுயர்ந்த பின்பு சமூகம் நினைக்காதோர்
ஏனோதான் என்றே இருக்கிறாரே - மேனிலை
எல்லா நிலத்தவரும் என்றும் பெறஉழைக்கும்
செல்வா சிறப்பே தனி.

செல்வரத்தி னச்செம்மல் செவ்விய தொண்டுடையர்
நல்லிதயம் கொண்ட நறுங்குணத்தார் - எல்லோரும்
நாடிப் புகழ்கின்ற நன்மனமே கொண்டவரைத்
தேடி இறையருள்வார் தேர்ந்து.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

செல்வா இலங்கையன் பவள விழாவில்
பல்புகழ் நண்பர் படைக்கும் நூலில்
எல்லவர் அறிய எழுமிவ் வேளையில்
நல்ல செல்வா வல்லவர் வாழ்வில்
தொல்புகழ் விழுமிய வழிதரு சுவட்டில்
பல்லோர் காட்சியில் பண்பில் பணிவில்
ஒல்லும் வகையில் உயர்கல்விப் பேற்றில்
செல்வா உயர்ந்தது நீண்ட பயணமே!

செல்வா செல்வழி சமதர்மத் தத்துவம்
எல்லாத் தோழரும் ஏற்கும் சமத்துவம்
கொள்கை பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்
உள்ளம் உவக்கும் உயர்ந்த சமத்துவம்
செல்வா பிறந்த வறுமை நிலையும்
நல்லியல் பற்ற நசுக்கும் மக்களும்
வாழ்ந்த அன்றைய தாழ்த்தும் குழாமும்
ஆழ்ந்த படிப்புடை அவரை அடக்கும்
வகையில் சட்டையில் மையை ஊற்றியும்
தகையிலார் செயினும் கல்வியில் உயர்ந்தார்.
மேலும் படிக்க வழியும் அறியார்
நாலும் தெரிந்த மக்களை நாடினார்
அன்னார் பெற்ற அதியுயர் சித்திகள்
அன்றைய உடுப்பிட்டி மிஷன்பா டசாலை
நற்குண அதிபர் ஜோனைக் கவர்ந்தது.
கற்றலில் செல்வா மேனிலை அடைய
உற்ற சிபார்க் வட்டுக் கோட்டை
யாழ்கல் லூரிப் புலமைப் பரிசில்
வாழ்கல் விபெறவே செல்வா பெற்றார்

பதில்எதிர் பாரா அதிபர் ஜோனை
எதிலும் மேலாய்ப் போற்றுவார் செல்வா!
புலமைப் பரிசில் செல்வா புலமையை
நலமாய் பிளஸ்சி இலண்டன் பரீட்சையில்
சம்பத் திரிசியார் ஆசார் னுழுவில்
எம்மதத் தவரும் போற்றுலோங்ஸ் அடிகளார்
சம்மத மாகச் செல்வாவைச் சேர்த்தார்.
இரசா யனபாடம் உயர்வகுப் பதனில்
சிரமாய்க் கற்பித்த செல்வா சிறப்பை
கற்ற மாணவர் உலகெலா மிருந்து
போற்றும் பேறு இன்றும் உவப்பே!
அங்கு கூட லோங்ஸ்கவா மிசெல்ல
மங்கும் செய்கையர் வழிவழி வந்து
இவருக் குரிய பதவி உயர்வை
இவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்க் களிக்க
பிறநாட்டுக் குருக்கள் லோங்ஸ்போல பணியை
நறவாய் மதித்துக் கூறுறார் இன்றுமே!
இவர்மணம் முடித்து பண்ப்பலம் உள்ள
நவவாழ் வசதி படைத்தவர் வீட்டில்
இவரின் மனையாள் நல்லம் மாவின்
உவக்கும் உதவி இவர்தம் கிராம
மக்களை உயர்த்த இன்றும் மனையாள்
மக்களை மதிக்கும் சீலர் ஆகிறார்
அரச பாட சலையிற் சேர்ந்து
தரமாய் விஞ்ஞா னபாடம் கற்பித்தார்.
இவரின் ஆற்றல் அரசு அறிந்து
நவமாய் அளித்த விஞ்ஞா னதிகாரி
எவரும் மதிக்க சேவைசெய் வழியில்
உவக்க வழியாய் நின்றது எங்குமே!
அரசும் மதித்துப் பாடநூல் ஆக்கவே
தரமுடை இவரின் பணியை வேண்டவே
எல்லவர் விளங்கவும் மாணவர் ஏற்கவும்
நல்ல தரநூல் தமிழில் எழுதினார்.
யாழ்நகர் அறியும் அடக்கு முறையை
ஊழ்வலி என்று மக்கவர் கூற
உடைத்து ஊழ்வலி பொய்யென ஆக்க
தடைகள் தகர்க்க, செல்வா எம்சி
நல்லையா யேமிஸ் சீனித் தம்பி
பல்கலை பகர்ந்த முருகேசு அதிபர்
மாணிக்கம் அ.ம கணபதி கிளாக்கர்
தளர்விலா பணிபுரி சுயவிருப்புத் தொண்டர்
துன்னாலைச் செல்லையா, மகாலிங்க மாஸ்தர்
சின்னத் தம்பி எழுத்தாளர் டானியல்

ஜீவா கதிரவேல் வேத நாயகம்
 போன்ற பல்லுர் செயலர் கரணவாய்
 சின்னத் தம்பி செல்லதுரை கரவெட்டி
 செல்லத் தம்பி கவிஞர் ஐயாத் துரையும்
 வட்டுக் கோட்டை தீவுவாழ் மக்கள்
 உடுவில் தொகுதி போன்ற ஊரெலாம்
 தொண்டர் ஆசார் துலங்கு பலகிளை
 பலவாய் அமைத்தே சமூக நீதி
 பெறவே உழைத்தார் செல்வா அகில
 நலிந்தவர் சபையின் நல்ல செயலர்
 நலம்புரி செல்வா(வை) நானிலம் மதித்ததே!
 அண்மையிற் செல்வா யாழ்சென் றபோதே
 உண்மைச் சமூகத் தொண்டர் பலரே
 செல்வ ரத்னம் தொண்டை நினைத்தே
 பாராட்டு வைத்த தங்க வடிவேல்
 எம்பி சிவநே சனுடனே செல்லத்
 தம்பி செல்லப் பாக்கியம் ஆசார்
 துரைசிங் கமான ககவீன முற்றார்
 யோக சாமி குணசிங்கத் துடனே
 மேலும் பலருமே பாராட் டினரே!
 செல்வா இலட்சியம் சமூக மேம்பாடு
 நல்லாய் அறிந்தவர் நலிந்தவர் உணர்வார்.
 எல்லாம் கட்சி என்று நினைப்போர்
 தொல்லை அறிந்த செல்வா கொள்கை
 கட்சியை விடவே சமூக மேம்பாடாம்
 உட்பூசல் வந்த போதும் கூட
 சமூகம் மதித்த தலைவர் பலரில்
 அமோக மதிப்பு செல்வா பெற்றார்.
 கனடியத் தமிழரும் கண்ணியச் செல்வா,
 இனமாய் நடக்கும் பாங்கு அறிந்தே
 நண்ணும் மனிதர் நண்பர் இவரை
 எண்ணும் எதிர்ப்பு எதுவும் இலாதார்
 என்பதை உணரத்தும் எவர்க்கும் இனியர்
 நன்மதிப் புள்ள இவரைப் போற்றுநர்
 தேனாய் மதித்தி இவர்க்குப் பவள
 விழாவே காணும் வேளை, நாமும்
 இத்தகைய அன்புக் குரியரை வழ்த்தி
 மெத்தவே இறையருள் வேண்டுதும்
 உத்தமர் செல்வா ஓங்கியே வாழ்கவே!

Some of My Early Recollections of Chelvaratnam Master

By an ever greatful pupil
 (Julian Mariampillai)

About half a century ago when I was a teenager at St. Patrick's college that I saw master for the first time, he did not make much of an impression on me. As a matter of fact I mistook him to be another student- perhaps because of his statue.

My first encounter with master as a teacher was when he was assigned to teach Applied Mathematics to the class.

One of the first things that impressed and surprised me was that master generally walked into the class room with his arms swinging- compared to other teachers who carried copious amounts of notes and books which they referred to frequently. In short master knew exactly what he was expected to teach and he had it at his finger tips.

Another differentiating characteristic is masters ability to solve problems- on the spot-off the cuff.

Master was exceptional because of his simplicity, his sense of fair play, genuineness and generosity. He always stood for what is right even if it meant antagonising his superiors or those who are in authority.

Finally masters high moral values and his conscientious work ethics have stood by him all these years even in the face of adversity.

I do wish him and those who are near and dear to him many more years of love and happiness on the occasion of his seventy fifth birthday.

நல்லாறு

செல்வா இலங்கையனின் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள்
 நல்லாறாய் ஊரின் நடுவாக - எல்லோர்க்கும்
 நன்மை தரப்பாய்ந்த நாகரிகம் நாடேத்தும்
 உண்மை புகழ்ச்சியில்லை ஓம்.

தமிழுனர்வுக்கு அடிமையான இலங்கையன்

முனைவர் பார்வதி கந்தசாமி

பண்பாடு என்பது சமூகம் பண்படுத்தி மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்கியதை ஒரு ஒழுங்கு முறையுள் ஆக்கிப் பண்படுத்தி வளர்க்கப் பட்டு வந்ததேயாகும். பண்பாடு என்பது தேக்கமுடையது அல்ல. நாம் பேசும் மொழி நாளாந்தம் மாற்றம் பெறுவதுபோலவே நாம் வளர்க்கும் பண்பாட்டிலும் மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டதான் போகிறது. தொழிலடிப்படையில் வகுப்புவாதம் கண்டு அத் தொழிலாளரால் ககபோகங்களை அநுபவித்த சமூகமுகமாக வளர்ந்தவர்கள் தங்கள் நலன்களை இழக்கவிடுவார்களா?

தங்கள் மனித உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்க முனைந்தவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். குண்டர்களால் தாக்கப்பட்டனர், அவர்கள் வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. அவர்கள் பயன்படுத்தும் நன்னீர் கிணறுகள் அகத்தப் படுத்தப்பட்டன. தூர்க்கப்பட்டன. ஆலயங்கள் மூடப்பட்டன. பள்ளிகளும் மூடப்பட்டன. பாடசாலைகளில் சம ஆசனம் கொடுக்கப்படவில்லை. துவாய் கட்டிப் பள்ளி சென்றனர். தாவணி அணியுத் தடை செய்யப்பட்டுக் கொக்கைச் சத்தங்களால், அணியப்பட்ட மேலங்கிகள் சதையுடன் சேர்த்து இழுக்கப்பட்டன. கை மண்டையிலும், சிரட்டையிலும், பனை ஓலையிலான தட்டுவத்திலும் நீரும் உணவும் வழங்கப்பட்டன.

இவ்வாறான அநுபவரீதியான உண்மைகள் பல செல்வா இலங்கையனின் உள்ளத்தை நெருடவைத்தன. சாதீயக் கொடுமைகளை வாழ்வின கொடுமையாக எண்ணி வந்த இலங்கையனுக்கு சோசலிச சித்தாந்தத்தான் அதற்கான விடிவைத் தேடித்தரவல்லது என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை இருந்தது. 1960களில் மாவட்ட புரக்கோயில் பிரவேசம், தேநீர்க்கடைப் பிரவேச வெற்றிகளின் பின் அந்நம்பிக்கைக்கு வலுவூட்டின.

இலங்கையனுக்கு 'தமிழ்' மீது அளவுகடந்த பாசம் உண்டு. இதனால் தமிழ் உணர்வுகளால் மக்களைத் தட்டி எழ வைத்த தமிழரசுக் கட்சியாலும் ஈர்க்கப்பட்டார். பொதுவாக இலங்கையன் தன்னைப் பகுத்தறிவு வாதியாகக் கண்டுகொண்டார். சோசலிஸ்டுக்கள் தமிழ் மொழி உணர்வு இல்லாமல் இயங்கியதும் 1956ஆம் ஆண்டு எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை ஆக்கியது பற்றிய தெளிந்த அறிவு இருந்தும், இந்த கம்ப்யூனிஸ்டுக்கள் ஏன் அந்த அரசு ஆதரவாளர் ஆகினர்? இதனால் இந்தக் கம்ப்யூனிஸ்டுக்கள் மீது

தனக்கு வெறுப்பு வந்ததாகக் கூறுவார் இலங்கையன் எனும் செல்வரத்தினம் ஆசிரியர். மொழிக் கொள்கையில் அவர்கள் உண்மையான இடதுசாரிகளாக இயங்கவில்லை என்றார். அதனால் அவரத்தின்மீது நம்பிக்கையினம் ஏற்பட்டதாம்.

1948 தேர்தலில் சமசமாசக் கட்சியைச் சேர்ந்த தர்மகுலசிங்கத்திற்காக துன்னாலை, வதிரி, உடுப்பிட்டி எனப் பல இடங்களுக்குச் சென்று வேலைசெய்தார். அவர் எம்.ஸி. சுப்பிரமணியத்தின் தலைமையில் அமைந்த அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் செயலாளராக 1955-1960களில் பணிபுரிந்தார். ஒடுக்கப்படுபவர்கள்தான் தமக்கான விடிவைத் தேடவேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டு தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி, தாழ்த்தப்பட்ட வதிரி - உடுப்பிட்டிச் சமூகத்திற்கு உயர்வுக்கான தளம் அமைத்தது. அங்கே கற்பித்த புலவர் வல்லிபுரம், ஆ.ம.செல்லத்துரை, கவிஞர் செல்லையா, அண்மையில் காலம் சென்ற பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் முருகேசு ஆகியோர் 'வடமராட்சி சேவா சங்கத்தை' ஆரம்பித்தனர். அதனால் அப்பகுதி மாணவர்கள் தமிழில் எஸ். எஸ். ஸி வரை படிக்கத் தொடங்கினர். இச் சேவா சங்கத்தினர் வடமராட்சிச் சிறுபான்மை மக்களுக்கான பல செயல்திட்டங்களில் இறங்கினர். 1943ல் உடுப்பிட்டியில் ஒரு பிரசாரக்கூட்டம் வைத்தனர். ஆங்கிலம் கற்பிக்கப்படும் பாடசாலையான உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் ஆண்கள் பாடசாலையில் எம்மவர் யாருமே சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை என அதிபருடன் சென்று பேசினர். அப்பொழுதுதான் நானும் என்னுடன் வேறு நான்கு பேரும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டோம் என செல்வா கூறினார். தான் ஆங்கிலப் பள்ளியில் சேர்ந்தது பெற்றோரின் விருப்பத்தாலல்ல, அது தற்செயலாக ஏற்பட்ட ஒன்று என்றார்.

பாடசாலைக்கு அப்பெழுது எல்லாம் தாங்கள் துவாயைக் கட்டிக் கொண்டுதான் செல்வார்களாம். கொழும்பில் வல்வெட்டித்துறை ஊரார் குடும்பத்திற்கு வேலைசெய்து ஒருமுறை கொழும்பிலிருந்து ஊர் வரும்போது அவரது அம்மாவின் சகோதரர் தனக்கு ஒரு காற்சடைட்டையும் சேட்டும் வாங்கிவந்து அதைப்போட்டுப் பாடசாலை செல்லும்படி கூறினார். இலங்கையரும் அதை அணிந்து சென்றாராம். உடுப்பிட்டி மேற்குத் தனகத்தாரர் கூட்டத்து மாணவர் சிலர் சட்டை எல்லாம் மை தெளித்து விட்டார்கள். நான் வருடாந்தப் பரிசோதகர் வரும் நாளன்று அணிவதற்காகக் காத்திருந்து அணிந்த உடைக்கு

அவ்வாறு செய்தது மிகுந்த வேதனையைக் கொடுத்தது. இவர்களைப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்ததற்காகப் பள்ளிக்குத் தீ வைத்தார்கள். இவர்களது தமிழ்-ஆங்கில அகராதிகளை கற்குசுக் குழிக்குள் எறிந்தனர். பாடசாலையால் போகும்வழியில் “பள்ளிப் பிள்ளைக்குப் படிப்போ?” எனக் கல்லால் எறிந்தனர், அடித்தனர், ஏசினர், ஏளனம் செய்தனர். அண்மையில் கூட சந்தியில் வேலை செய்த இயக்கம் சார்ந்தவர்கள், தங்கள் வீட்டில் தண்ணீர் அள்ள வேண்டாம் எனக் கூறிய இலங்கையன் உடுப்பிட்டியில் படித்த பாலரத்தினத்தின் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ள விட்டிருப்பார்களா? அண்மையில் கரவெட்டி கட்டையடியில் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் தண்ணீர் அள்ளுகிறார்கள் ஆதலால் யாருக்கும் இத் தண்ணீர் உதவ வேண்டாம் என நன்னீர்க் கிணற்றை எண்ணை ஊற்றிப் பயன்படாத கிணறாக ஆக்கியுள்ளனர். இவர்கள் முடக்கடியில் உள்ள கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளுகிறார்கள் எனப் பாவனையற்ற காணியிலுள்ள அக் கிணற்றையே தூற்றுவிட்டனர். இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் “அதுகள் வந்து எங்கட அபலெல்லாம் காணி வாங்குதுகள், வீடு வாங்குதுகள் எனக் கூறிக்கொள்வதை யாழ்ப்பாணத்தில் பரவலாகக் கேட்கமுடிகின்றது.

இவ்வாறு பண்படுத்தி வளர்க்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தில் சாதியம் செத்துப்போகவில்லை. இன்னும் திமிர்பிடித்த - மேலாண்மை அநுபவித்த வெள்ளாளரும், தீண்டத்தகாதோர் என இன்றும் கூட சபைகளில் பங்கு பற்றத் தடைபோடும் ஏனைய தள்ளிவைக்கப்பட்ட குடிமக்கள், குடிமக்கள் அல்லாத சமூகம் யாழ்ப்பாணத்துச் சாதிய மரபுகளை உள்நாட்டிலும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் வெளிநாட்டிலும் பேணிக்காத்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இப்படியாக இன்றுகூட மேலாதிக்க விதைகளை புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் பிறந்து வளரும் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கே விதைத்துவரும் சமூகத்தின் சாதியக் கட்டமைப்பை உடைத்து எறிய எத்தனை சங்கிலிகளைத் தகர்க்க வேண்டும்? டானியலின் ‘கோவிந்தன்’ என்ற நாவலில் பச்சையாகவே யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியக் கட்டமைப்பின் கொடூரம் வெளிப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்திலும் புலம்பெயர்ந்த சமூகத்திலும் பொருள் தேடச் சென்ற நைசீரியாவில் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்துடனும் வாழ்ந்த இலங்கையன் சாதியக் கொடுமைகளின் உக்கிரத்தை யாழ்ப்பாணத்திலும், சிலர் அது தொடர்பாகக் கடைப்பிடித்த மிதவாதப் போக்கையும் நேரில் கண்டு கொண்டவர். அவரது அனுபவத்தின்படி கல்வி வளம் பெற்றமையால் நல்ல உத்தியோக வாய்ப்புக் கிடைத்தது தன்னைத் தொடர்ந்து சாதிக் கொடுமை தாக்காது இருந்ததாகக் கூறிக் கொண்டார். நைசீரியாவிலும், கனடாவிலும் தன்

மனம் பாதிக்கப்படவில்லை என இலங்கையன் கூறினார்.

உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் அதிபர் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவருக்காக அடியும் வாங்கிய ஒரு மலையாளத்தவர். அவர் இருந்திருக்காவிட்டால் தான் படித்தே இருக்க முடியாது என அவ் அதிபர்மேல் பேரையும் பெருமதிப்பும் கொண்டவர் இலங்கையன். தனது சமூகத்தவர் ஆங்கிலம் படிக்க உதவியவர் அவர் என்றார். திரு.வி. பொன்னம்பலத்தின் மீதும் இது தொடர்பாக நன்மதிப்பு வைத்திருப்பதாக அவர் கூறினார். ஈ.வே.ராவும் செல்வரத்தினம் ஆசிரியரைக் கவர்ந்தவர்களில் முக்கியமானவர். சைவப் புலவர் வல்லிபுரம், சீனித்தம்பி அதிபர், ஆசிரியர் ஆம்.செல்லத்துரை, எம்.ஸி.சுப்பிரமணியம், செனட்டர் நல்லையா, சி.சி.குணரத்தினம் ஆகியோர் வழிகாட்டிகளாகவும் நண்பர்களாகவும் இருந்தனர்.

அரசியலில் தமிழரசு - தமிழர் கூட்டணியைப் பின்னர் ஆதரித்தார். நல்லூரில் மு. சிவசிதம்பரம் தேர்தலில் வேட்பாளராக நின்றபோது, விவாகத்தின் பின்னர் நல்லூர்வாசியாக இருந்தபோது அவருக்காக உழைத்தவர். இராசலிங்கம் உடுப்பிட்டியில் தமிழரசு சார்பாகக் கேட்டபோது ஆதரித்தார். பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டை விரும்பினாலும் அக்கோட்பாடு காலத்தின் தேவையை ஒட்டி மாற்றவேண்டும் என விரும்பினார். முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோலவே தமிழ் மொழிக்கு அது முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை என்பது அக் கொள்கைமீதான அதிருப்திக்கான காரணம் ஆயிற்று. இன்று தொழிலாளர் சர்வாதிகாரம் தேவையில்லை எனத் தான் எண்ணுவதாகக் கூறினார். மேற்கு நாட்டில், குறிப்பாக இப்படியான எண்ணம் தோன்ற ‘கனடா’ களமாக இருப்பதாகக் கருத வேண்டி உள்ளது. தொழிலாளர் நலன் தேய்ந்து கொண்டு போகும் காலகட்டத்தில் தொழிலாளருக்கு ‘சுகவீன லீவு’ சம்பளம் இல்லாது எடுக்க வேண்டிய நிலையில், பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் நலியும் இந் நிலையில், தொழிலாளர் குரல் அடக்கப் பலவித திட்டங்களை முதலாளிகள், ‘அரசு’ என்ற இயந்திரத்திற்கு ஊடாகக் கொண்டுவரும்போது தொழிலாளர் குரல் ஓங்கத் தேவையில்லை என்பது ஜனநாயகம் என்ற போர்வைக்குள் நின்ற ‘லிபரல்’ சமத்துப் பேச்சுக்களில் மயங்குவது மேலை நாட்டுக்கு வந்த பல சோசலிஸ்டுக்கள் பலருக்கு உள்ள ஒரு அபிப்பிராயம். “சுகலருக்கும் உணவு உண்டு” எனக் காண்கின்றார்கள் போலும்.

தமிழ் மொழியை வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் இலங்கையன் முனைப்பான ஆர்வம் காட்டி வருகின்றார். தமிழை ஒரு பாடமாகப் பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதற்கான பல முன்னெடுப்புக்களை இலங்கையன் பொ. கனகசபாபதியுடன் சேர்ந்து செய்தார். உதயன், முழக்கம், தமிழர் தகவல்

போன்றவற்றில் தமிழ் மொழிக்கல்வி பற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

எங்கு, சென்றாலும் தன்னையும் தன் அடையாளத்தையும் இனங்காட்ட முன் நிற்பவர் செல்வா என்பதால் அவரது நட்பைப் பெற்றதை யிட்டும் பெரு மகிழ்வடைபவள் நான். நான்

அழைத்ததும் அவர் சொல்லும் “ஹலோ”வுடன் சேர்ந்த பாசத்தையும் அன்னியோன்னியத்தையும் வெளியிடும் அன்பான அந்தச் சிரிப்பு எப்பொழுதும் அன்பான உள்ளமாக அவரை பிறர் காணவைக்கின்றது. செல்வா போன்ற உண்மையன்பு மிக்க தமிழுள்ளங்கள் பலர் நம்மில் உருவாகவேண்டும்.

நாகரிக சமூகத்தின் முன்னோடி

எம். சீவகுருநாதன்

சட்டத்தரன், இலங்கை

எனது சிறுவயதில் பாடசாலை மாணவனாக இருக்கும் காலத்திலிருந்து சகலவிதமான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராகப் போராடிய இடதுசாரி இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு திரு.செல்வரத்தினம் இலங்கையின் அவர்களின் பொதுவாழ்வில் உள்ள கூறுகளை ஆய்வுசெய்தபோது, அரசியலிலும் சமூக சேவையிலும் இன்று ஈடுபட்டவர்களுக்கம் எதர்காலத்தில் ஈடுபடப் போவோர்க்கும் தேவையான முக்கிய செய்தி ஒன்றிருப்பதைக் கண்டுகொண்டேன். அதைப்பற்றி எழுதவேண்டும் என்று துணிந்தேன். அதன் விளைவுதான் இந்தக் கட்டுரை இது அவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பற்றியதல்ல. இது இலங்கையின் சிங்கள, தமிழ் இனங்களுக்கிடையேயான சமத்துவம், உயர்த்தப்பட்ட சாதி இழைப்பைத் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் சமூகங்களுக்கிடையேயான சமத்துவம் ஆகியவற்றை முன்வைத்து நடாத்தப்பட போராட்டங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட வரலாறு.

1940க்குப் பிற்பட்ட காலம் என்பது இடதுசாரிக்கட்சிகளான லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் (பொதுவுடைமை) கட்சி ஆகியன ஆங்கிலேய ஆக்கிரமிப்பு, வறிய இடதுசாரி வர்க்கத்தின் மீதான ஒடுக்கு முறை, இனங்கள், சாதிகள் மீதான ஒடுக்குமுறை அனைத்தையும் எதிர்த்து அரசியல் செய்து கொண்டிருந்த காலம். இந்த இடதுசாரி அரசியலின் வேகம் 1963வரை தொடர்ந்து கொண்டதான் இருந்தது. சிங்கள மொழிக்கு மாத்திரம் அரசாப்பில் வழங்கப்பட்ட தனி அந்தஸ்தை எதிர்த்து, இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி நடாத்திய போராட்டத்தின் அதேயளவுக்கு லங்கா சமசமாஜக் கட்சியானது தமிழர்கள மீதான அடக்கு முறைக்கு எதிர்த்து தொடர்ச்சியான போராட்டங்களை முன் நின்று நடத்தியது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தமிழ் மொழிக்கு நியாயமான அந்தஸ்துக் கேட்டுப் போராடியது.

இப்போராட்டம் இவ்வாறு நடந்துகொண்டிருக்க,

வடபகுதியில் யாழ்ப்பாண நிலப்பகுதியில் தமிழ்ச் சமூகத்தில், முதலில் ஐரோப்பியரிடமும், பின்பு ஆங்கிலேயரிடமும் அதிகாரத்தை இழந்து “உயர்த்தப்பட்ட” சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் “ஜாதி” என்ற விஷ-ஆயுதத்தைக் கொண்டு தமது இனத்தைச் சேர்ந்த இன்னொரு பகுதிமக்களை (தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரை) அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இந்த ஒடுக்குமுறையை எதிர்ப்பதில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பெரும் பங்குவகித்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்து உண்மை.

இதே காலகட்டத்திலும், இதற்கு சற்று முன்னரும், இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கத்திற்குள், தீண்டாமையும் சாதிப்பாகுபாட்டையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்ற வாதம் மேலோங்கி நின்றது. இலங்கையில் யாழ்ப்பாண நிலப்பரப்பில் யாழ்ப்பாண நகரில் திரு.எம்.சி.சுப்பிரமணியம் முன்னின்று இயக்கிய சன்மார்க்க வாலிபர் சங்கம் இவ்விதம் பகுதியில் திரு. யோவெல் போல் நிறுவிய அமைப்பும் வடமராட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்துள் ஒன்றைச் சேர்ந்த தமிழ் ஆசிரியர்களால் நிறுவப்பட்ட சமூகசேவா சங்கமும் தீண்டாமையும், சாதிப்பாகுபாட்டையும் ஒழிப்பதற்கான இயக்கத்தை முன்னெடுத்து வந்தன. தனித்தனியாக இயங்கிய இந்த அமைப்புகள் 1940 களின் பிற்பகுதியில் சிறுபான்மை தமிழர் மகாசபை என்ற பெயரில் ஒன்றிணைந்தன.

இந்து ஆலயங்கள், உணவகங்கள், பொது மயானங்கள் முதலியவற்றில் சகல சாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சமத்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கேரிக்கையை முன்வைத்து மகாசபை தனது இயக்கத்தை முன்னெடுத்தது.

“தமிழ் மக்களுக்கு அரசியல் ரீதியாக வழங்கப்பட வேண்டிய உரிமைகளை (மொழியுரிமை உட்பட) இலங்கை அரசாங்கம் வழங்கவேண்டுமென முதலில் தமிழ்க் காங்கிரசும், பின்பு தமிழ் அரசுக் கட்சியும் எந்தளவிற்குப் போராடினவோ அதேயளவுக்கு இடதுசாரிக்கட்சிகளும் தமிழ் மக்களுக்கு உரிமை

வேண்டிப் போராடின. குறிப்பாக லங்காச சமசமாஜக் கட்சியின் “சம அந்தஸ்துக் கொள்கையை” (யசுவைல் முக ஞவயவரள) முன்வைத்து நடத்திய போராட்டம் மிக முக்கியமானது. இத்தனைக்கம் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியிலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் அங்கத்தவர்களாக இருந்தவர்களிலர் மிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. ஆனால் தமிழ் மொழி ஊடகங்களும், தமிழ் அரசியல்வாதிகளுடன் இந்த உண்மையை கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலப்பகுதியல் மறைத்தே வந்தன.

“ மறுபுறத்தில் தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் தமிழ் மக்களின் ஈடேற்றத் திற்கு எந்தளவுக்கு உழைத்தனவோ அதேயளவுக்கு மகாசபையும் இ மகாசபையை அடியொற்றி இயங்கிய ஏனைய அமைப்புகளும் உழைத்தன. சாதிவாதம் என்ற வெடிகுண்டு ஆயிரம் வருடத்திற்கு முன்பு ஒன்றுபட்டிருந்த தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பலகூறுகளாக்கியதைத் தெரிந்தும், இப்பிரச்சினையைப் பாராமுகத்துடன் இருந்துகொண்டு தமிழ்க் கட்சிகள் அரசியல் செய்து கொண்டிருக்க, மகாசபையும் அதற்கு பின்னால் தோன்றிய அமைப்புகளும், சாதியின் கோரத்தால் ஏற்பட்ட இரணங்களைத் தாங்கிய சமூகங்களுக்கு ஆறுதலும் தன்னம்பிக்கையும் வழங்கி, இறுதியில் ஒரு ஐக்கியப்பட்ட தமிழ் சமூகம் தோன்ற உதவின. இவ்வாறு மகாசபை தனது இயக்கத்தை முன்னெடுத்ததில் இலங்கையன் அவ் அமைப்பின் செயலாளராக இருந்துவந்த பாத்திரம் முக்கியமானது.

திரு. பண்டாரநாயக்க 1950களின் நடுப்பகுதியல் இலங்கையின் பிரதம மந்திரியாக இருந்தபோது இ அவரை மகாசபையின் சார்பில் சந்திக்கச் சென்ற மூவர் கொண்ட தூதுக் குழுவில் இலங்கையனும் ஒருவர். அப்போது பண்டாரநாயக்க தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ் மக்களை ஒரு தனியினமாக மாகசபை பிரகடனப்படுத்த முன்வந்தால், அந்தச் சமூகத்தை முன்னேற்றவதற்கான சகல உதவிகளையும் (கல்வி, அரசாங்கவேலை வாய்ப்பு, குடியிருப்பு முதலிய வற்றில்) செய்வதற்கு முன்வந்தார். எனினும், அந்தத் தூதுக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் பண்டாரநாயக்காவின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சாதி ரீதியான தண்டனை, அடக்குமுறை, புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொடுமையான வாழ்வை அனுபவித்த போதும், அரசாங்கத்தினால் கிடைக்கும் உதவிகளுக்காக தமிழினத்தைக் கூறுபோட மாகசபையோ, அதன் தூதுக்குழுவில் சென்றவர்களோ உடன்படவில்லை. பண்டாரநாயக்காவின் இந்தக் கோரிக்கையை நிராகரித்ததன் மூலம் மகாசபையினர், திரு.ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்திலும் பார்க்க எவ்வளவோ

மேலான சேவையைத் தமிழ் மக்களுக்குச் செய்துள்ளார்கள். பொன்னம்பலம் டி. எஸ். சேனநாயக்கவின் மந்திரிசபையல் பதவிபெறுவதற்காக மலையகத் தமிழ் மக்களின் குடியரிமையை அன்றைய யு.என்.பி. அரசாங்கம் பறிப்பதற்கு முழு அளவில் உடந்தையாக இருந்தார் என்பது பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாறு.

இவ்வாறு உயர்ந்த கொள்கைகளையும் நேர்மையான இயக்கத்தையும் கொண்டு நடத்திய மகாசபை 1965ல் கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகாலத் தீவிரமான செயற்பாட்டிற்குப் பின் செயலிழந்து போகத் தொடங்கியது. இத்தனைக்கும் இந்த அமைப்பை ஊழலோ, குன்றுபடியோ, அதிகாரப்போட்டியோ தாக்கவில்லை. மறுபுறத்தில் தீண்டாமையும், சாதியமைப்பும் ஒழிந்துவிட்டன என்ற அரத்தமுமல்ல. இதற்கு மாறாக இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட பிளவு மகா சபையையும் உடைத்துவிட்டது. ஒரு அரசியற் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட பிளவு ஏன் மகாசபையை உடைத்து, செயலிழக்கச் செய்தது?

இதற்கு மூலகாரணம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது செல்வாக்கை மகாசபைக்குள் அன்று விஸ்தரித்திருந்ததே. மகாசபையின் போராட்டத்திற்கு ஆரம்பத்தில் தனது முழு ஆதரவு கொடுத்த அக்கட்சி, காலப்போக்கில் தனது அங்கத்தவர்களின் கையில்தான் மகாசபையின் நிர்வாகம் இருக்கவேண்டுமென விரும்பியது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வேண்டுகோளுக்கு மகாசபையிலிருந்த பலர் உடன்பட்டனர். இந்த அணுகுமுறை திரு. இலங்கையனுக்குத் தவறாகப் பட்டது. அது கட்சியையும் பாதித்து, மகாசபையையும் பாதிக்கும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். மகாசபை அல்லது மகாசபை போன்ற சமூக சீர்திருத்த நிறுவனங்கள் அரசியற் கட்சிகளின் செல்வாக்கிற்கு அல்லது கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டிருந்தால் அந்த சமூக நிறுவனங்கள் தமது சுதந்திரத்தையும், தனித்துவத்தையும் இழந்துவிடும் என்பதில் அவர் தெளிவான விளக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். மகாசபையின் பொதுக் கூட்டங்களிலும் மகாநாடு களிலும் மகாசபை சுதந்திரமாக இயங்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து வாதிட்டார். இரண்டு வருடமாக தனது கோரிக்கையை, பொதுசபையைக் கொண்டு ஏற்கவைப்பதில் தோல்வி கண்டார் எனினும் இறுதியில் அவரது கோரிக்கை மகாசபையின் மகாநாட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. திரு.இலங்கையன் மகாசபையில் இருந்து செய்த சேவைகளுள் இது இரண்டாவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக நான் கருதுகின்றேன். முதலாவது திரு.எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்காவின் தனியினப் பிரகடனத்தை நிராகரித்தமை யாகும்.

இவர் இவ்விதம் வாதிட்டமைக்கு மகாசபை சந்தித்த பிளவு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். 1950

களின் பிற்பகுதியில் மகாசபை தனித்துவமாகவும், சுதந்திரமாகவும் இயங்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன்னாள் சமூகசேவா சங்கத்தை ஆரதம்பித்தவர்கள் முன்வைத்து வாதிட்டார்கள். அவர்கள் தமிழ் ஆசிரியர்கள் சைவசமயத்தில் நிறைய ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் வாழ்வின் ஈடேற்றத்திற்காக அந்நிய மதங்களைத் தழுவ மறுத்தவர்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினருக்கு இருந்த மதங்கள் பற்றிய கோட்பாடு இ, அரசியற் கொள்கை காரணமாக அவர்களால் தொடர்ந்து மகாசபைக்குள் இருந்து செயற்பட முடியவில்லை. அதனால் அவர்கள் அந்த அமைப்பை விட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். மகாசபை அதுபோன்ற அமைப்புகள் பற்றி திரு.இலங்கையன் வகுத்த கொள்கை ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு மகாசபையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால், மகாசபை பெரும் உடைவையோ, தேய்வையோ சந்தித்திருக்காது. இன்றும் பல பணிகளைச் சாதிய அடிப்படையில் அடக்கப்பட்டவர்களுக்கு செய்து கொண்டிருக்கும்.

இத்தனைக்கும் இவவர் கம்யூனிஸ அல்லது ஸோஸலிஸ(சமதர்ம) சித்தாந்தத்தை வெறுத்தவரல்ல. கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள் சுயநலம் அற்றவர்கள். பல்கலைக்கழக பட்டங்களும், ஆழமான ஆங்கில அறிவு இருந்தும், பல தமிழ் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் போன்று தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கில மோகத்தை ஊட்டி தமிழை அரசியல்

வணிகப் பொருளாக்கி இலாபங்களை குவிக்கவில்லை. மாறாக, தமது பிள்ளைகளுக்குத் தமிழையே இந்தக் கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். தமக்கு எந்தச் சொத்தையும் சேர்த்துவைக்காமல், தமது உழைப்பைப் பொது வாழ்வுக்குச் செலவழித்தார்கள். இவர்களுக்கு நல்ல உதாரணம் முன்னாள் யாழ். இந்துக்கல்லூரி அதிபர் திரு. மு.கார்த்தியேன். அவர்களுக்கு முன்னால் நின்றது எல்லாம் வறிய மக்களின், தொழிலாளர்களின் விடுதலை, ஒரு சோஸலிஸ சமூகம்.. அவர்களது கொள்கைபற்றி இருவருக்கு நன்கு தெரியும். அதனால் கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள் மீது பெரும் மதிப்பு வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அரசியல், பொது நிறுவனங்கள் என்று வரும்போது அங்கே ஜனநாயகம், சுதந்திரம், நாகரிக சமூகம் ஆகிய கொள்கைகளுக் குத்தான் முதலிடம் கொடுத்து வருகிறார்.

அவரது இந்தக் கருத்துக்களுடன், நான் உடன்படுகிறேன். இவை ஒரு தூரநோக்குக் கொண்ட கொள்கைகள் என்பது எனது கருத்து. இந்தக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எமது அரசியல் இயக்கங்களையும் சமூக அமைப்புகளையும் கட்டி வளர்ப்பது தமிழ் சமூகத்திற்குள் ஒரு ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையையும் ஐக்கியத்தையும் ஏற்படுத்தும் என்பது உறுதியானது.

தமிழ் மகள்

கவிப்புயல், கி. பத்மராசா

தித்திக்கும் தேன் சுவைத் தமிழால்
திகட்டாத அளப்பரிய இனிய கட்டுரைகள்
திருவுடன் தந்து இலங்கையன் நாமம்
நீடுமே நிலைத்திட வைத்திட்ட சேவை
உடு நகரின் இனிய கல்விமானே
நடு நாயகனாய் உயர்ந்திட்ட செல்வா!

அன்பால் எல்லோரையும் தன் பக்கம்
இன்பாய் அரவணைக்கும் நற் பண்பாளன்
செந்தமிழின் பற்றாளன் செழுமை மிக்க
தீஞ்சுவைப் பேச்சாளன் சீர்மிய தொண்டன்
வஞ்சனை அறியா வினையம் மிகுஅறிவன்
பஞ்சென மலராய் பவளவாய்ச் சிரிப்பன்

எண்ணம் புதுமை எழுத்தும் இனிமை
வண்ணம் வகையால் வருமிடர் தவிர்த்து
கண்ணும் கருத்தாய் கனிவுடனே உய்த்து
மாண்பால் மனிதம் தனைக் கொண்டு
அண்மித்து அருகிருந்து உதவிடும் அன்பர்

அன்பில் உன்னையொத்தவர் யார்தான்
இன்பில் உளர் இங்கு ஐயா
மற்றவர் உன் னிடத்தில் உற்றது
கற்றுமே வாழப் பழக வேண்டும்.

உயர் கல்வியில் பட்டம் பெற்று
உலக அரங்கில் தான் மட்டும் வளராமல்
தக்கோர் அனைவரையும் வாழ வைத்து
வான்முட்ட உயர்த்தி வளம் செய்தவரே
முற்றாத இளைஞர் சமுதாயம் உய்ய
முடிசூட்டும் பண்புடையோய் நீடு வாழி!

சத்தியத்தின் வழி நின்று என்பும்
தமிழ் தாயை ஏட்டில் பதித்து
இன்று பவள விழாக் காணும்
இலங்கையன் எனும் ஈழ தேசத்தின்
இனிய தமிழ் மகனேநீ வாழ்க
கனிவுடனே பல் லாண்டு! நீடு!

எங்கள் இலங்கையன் இதயம் பெரியது

ஆர்.என்.லோகேந்திரலிங்கம்

உதயன் பிரம் ஆர்யர்

இடுப்பின் அளவையும் இரு கை அளவையும்
இலாஸ்டிக் நாடா கொண்டு அளக்கலாம்
இதயத்தின் அளவை எப்படி அளப்பது
பழகிப் பார்ப்பது பேசிப் பார்ப்பது
பணியொன்றைக் கொடுத்து பக்குவம் காண்பது
இழகிய இதயமா இறுகிய இதயமா
இவரிடம் உள்ளது என்பதை அறிய
உதவிடும் வழிகளில் சிலது என்பேன்
எங்கள் இலங்கையன் இதயத்தின் அளவை
அறிந்திட முன்னர் அவரிடம் உள்ள
மனித நேயம் மாண்புடைப் பண்பு
அளவிட முடியா கற்றவர் அறிவு

மதிப்பிட முடியா மாணிக்க போக்கு
புன்னகை உதிர்த்து பேணிடும் உறவு
உலகளாவிய அரசியல் சிந்தனை
சுரண்டலுக் கெதிராய் கொதித்திடும் வேகம்
சுதந்திரம் வேண்டி நிற்பவர் கரங்கள்
ஒங்கிட வேண்டி உரத்திடும் கோஷம்
அனைத்தையும் நானே அளந்து பார்த்தேன்
அசந்தேன் அவர்தம் ஆற்றல்கள் கண்டு
இவைதான் எங்கள் இலங்கையன் அணிகலன்
இதுதான் அவரது இதயத்தின் அளவு
இதனால் அவரது இதயம் பெரியது.

இலங்கையன் என்ற போதீனீலே...

குரு அரவிந்தன்

“செல்வாமாஸ்டர்” என்று எல்லோரும் அழைத்ததால்
எனது குடும்பத்தினரும் இவரை அப்படியே
அழைத்தார்கள். எழுத்தாளர் இணையத்தின் விழா
ஒன்றில்தான் இவரை முதன் முதலாகச் சந்தித்தேன்.
யாரையுமே கவர்ந்து இழுக்கக்கூடிய சிரித்த முகம்.
அந்த முகத்திலே அறிவுச் சுடர் பிரகாசித்தது. நட்போடு
பழகும் நல்ல சபாவம். கணிதம் இவருக்குக் கிடைத்த
கொடை என்றே சொல்ல வேண்டும். அதை வைத்தே
இங்கே பலர் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆனால் பணம்
சம்பாதிக்கும் அந்தக் கலை மட்டும் இவருக்கு ஏனோ
நன்கு கைவரவில்லை. பெரியாரைப்போல இவரும்
ஒரு பகுத்தறிவு வாதி என்பதை அவரோடு பழகும்போது
நன்றாகப் தெரிந்து கொண்டேன். வார்த்தைகளில்
மட்டுமல்ல செய்கையிலும் அவர் பகுத்தறிவு வாதிதான்
என்பதை அவரது மகனின் திருமண நிகழ்வுகளின்
போது நன்கு புரிந்து கொள்ளமுடிந்தது.
ஒருநாள் மதிப்புக்குரிய அதிபர் கனகசபாபதி வீட்டிலே
நாங்கள் நின்றபோது வாசற்கதவு மணி அடித்தது.
எனது மனைவிதான் கதவைத்திறந்து பார்த்தார்.
கொட்டும் பனியில் நனைந்தபடி இவர் வெளியே
நின்றார்.

“பிள்ளை மாஸ்டருக்கு இப்ப எப்படி என்றார்.”
“தடிமன்தான், கொஞ்சம் நல்லாய்ப் பிடித்துவிட்டது”
என்றார் எனது மனைவி.

“கேள்விப்பட்டனான், அதுதான் புளிக்கஞ்சி

காய்ச்சிக் கொண்டு வந்தனான், இரண்டுதரம் குடிக்கத்
தடிமல் பறந்திடும்” என்று சொல்லி உடனேயே
கஞ்சியைச் சூடாக்கி அவரைக் குடிக்கவைத்தார்.
பாலைவனத்தில் பயணம் செய்த வழிப்போக்கன்
ஒருவன் தாகத்தோடு தான் அருந்திய நீரை மிகவும்
ருசியான நீர் என்று நினைத்து அதை மன்னிடைம்
கொண்டு சென்று அருந்திப் பார்க்கும்படி
கொடுத்தானாம். அதுபோலத்தான் நல்ல மனம்
கொண்ட இவரது பண்புகளை இவரது ஒவ்வொரு
செய்கையிலும் எங்களாற் காணமுடிகிறது.
விருந்தோம்பல் பண்பு இவரது குடும்பத்திற்குப்
பிடித்தமானதொன்று. இவரது வீட்டிற்குப் போனால்
அத்தனை சிற்றுண்டி வகைகளையும் கொண்டு வந்து
“சாப்பிடுங்கள்” என்று உபசரிப்பார்கள்.

இலங்கையர் செல்வா என்று இவரைச் சிலர் குறிப்பிடும்
போதெல்லாம் எனக்கு எங்கள் தாயகமான
“இலங்கையின்” நினைவுதான் வந்துபோகும். தாய்
மண்ணை நாங்கள் மறக்காதவரை இவரையும் நாங்கள்
மறக்கப்போவதில்லை!

பற்பல சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும், வாழ்க்கைப்
பாதையில் வெற்றிகரமாக எழுப்பத்தி ஐந்து
ஆண்டுகளை கடந்து எங்கள் மத்தியில் பெருமையோடு
வாழ்ந்து காட்டிக் கொண்டிருக்கும் மதிப்புக்குரிய
இலங்கையர் செல்வா அவர்கள் ஆரோக்கியமாக நீழீழி

செல்வா இலங்கையன் ... சீல கேள்விகள் . . .

வைரமுத்து தீவ்யராஜன்

பேரறிஞர் செல்வா இலங்கையனுக்குரிய பவள விழா அவரின் வயதுக்கு மட்டும் உரியதல்ல. அவரின் அறிவின் முதிர்ச்சிக்கும், அறிவியற் சிந்தனைகளுக்கும், சமூகப் பங்களிப்பிற்கும் உரியதாகும்.

எனக்கு இவருடன் பழகும் சந்தர்ப்பம் 1994ல் நான் கனடாவுக்கு வருகைத்ததன் பின்னரே ஏற்பட்டது. எனது மருமக்களுக்கு ஏற்றோபிக்கோக் கல்விச் சபையில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசானாய் முதலில் அறிந்தேன். ரொறன்ரோவில் நடைபெறும் சமூக விழாக்களிலும் கலந்து கொள்ளும் ஒரு சமூக நலன் விரும்பியாகவும் அவரைப் பின்னால் கண்டேன். அதன்பின்னர் அவரின் பின்புலம் பற்றியும் சமூகத்தொண்டுகள் பற்றியும் விரிவாக அறிந்து கொண்டேன். தாயகத்தில் விஞ்ஞானத்துறைக் கல்வியதிகாரியாகப் பணியாற்றிய இவரின் பல விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளையும் நான் வாசித்திருக்கிறேன். கடவுள் நம்பிக்கை, மூடநம்பிக்கை போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் பற்றியும் நிறையப் பேசியிருக்கிறோம். நாங்கள் நோத்யோக் பகுதியில் குடியேறியபோது அவர் எமது அயல்வீட்டுக்காரனாக இன்னும் நெருக்கமானார். அது குடும்ப உறவாக மலர்ந்தது.

அறிவூட்டும் நல்லாசானாய், வழிகாட்டும் நல்லதொரு தந்தையாய் பழகும் ஒரு நல்ல நண்பனாய் எங்கள் குடும்ப உறவு தொடர்ந்தது - தொடர்கிறது!

கள்ளியில்லாச் சிரிப்புத்தான் இவரது பேச்சின் தொடக்கமாயிருக்கும். இளகிய மனம். எவருக்கும் தீங்கு நினைக்காத இதயம். எல்லோரும் இன்புற்று இருப்பதை யன்றி வேறேதும் எண்ணாத தூய உள்ளம். தனக்குப் பிடிக்காதபோது 'தலையிடி' என்று சொல்வது இவரது வழமை. இவர் உச்சரித்த எத்தனையோ 'தலையிடுகளை' நான் கேட்டிருக்கிறேன். இவர் எதிர் கொண்ட பல தலையிடுகளையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். கடவுள் நம்பிக்கை இவருக்குக் கிடையாது. ஆனால் உடம்பு பஞ்சிப்பதும் எல்லாவேளைகளிலும் "அப்பனே. . . . கவாமி. . . . கடவுளே. . ." என்று சொல்லாமலும் இருக்கமாட்டார். கேட்டால் "பழக்க தோசம்" என்பார். இவர் பற்றி நிறைய எழுதலாம். ஆயினும் அவரிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம் அவரை இன்னும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கேள்வி: மனிதப் பிறப்பு, வாழ்வு பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: கூர்ப்பு கொள்கை (Evolution Theory)

நம்புகிறேன். அதன் அடிப்படையிலேயே மனிதப் பிறப்பு அமைந்திருக்கிறது. அகச் சூழல்களும் புறச் சூழல்களும் என்னை வழிநடத்துகின்றன. இதில் புறச் சூழல் கூடிய ஆதிக்கம் கொண்டிருக்கிறது.

கேள்வி: முற்பிறப்பு . . . கர்மவினை . . பற்றி . . . என்ன கருதுகிறீர்கள்?

பதில்: இதுபற்றிச் சமயங்கள் கற்பிப்பதெல்லாம் முழுப் பித்தலாட்டம். இவைகளை முற்றாக நான் நம்பவில்லை. ஆனால் பரம்பரை அலகு (Genetic Gene) அதன்வழி பரம்பரைச் சாயல் (Traits) ஆகியன இருக்கின்றன. இவைகளை நம்புகிறேன்.

கேள்வி: உயிர் பிரிந்த பின்னர் என்ன நடக்கும்?

பதில்: உடற் கலன்களின் தொழிற்பாடுதான் உடல் உயிர் நிலைக்குக் காரணம். இது கலன்களில் ஏற்படும் இரசாயன, உயிரியல், பௌதீக மாற்றங்களின் வெளிப்பாடு ஆகும். இந்த மாற்றங்கள் நின்றபின்னும் போது அந்த மனிதனின் உயிர்நிலை அற்றுப்போகிறது. இறந்ததன் பின் ஐம்பூதங்களால் உருவான உடல் ஐம்பூதங்களுக்குள் ஐக்கியமாகி விடுகின்றது. அவ்வளவுதான்.

கேள்வி: 'பிதிர்க் கடன்' என்ற படையல்கள் செய்வது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: தொன்று தொட்டுச் செய்ததைச் செய்துவருகின்றோம். இறந்தவரை இருப்பவர் போற்றுவதில் தவறில்லை. இறந்தவரின் ஆத்மா சாந்திக்கன்றி இருப்பவரின் ஆத்மா சாந்திக்காகவே இவைகள் நடக்கின்றன.

கேள்வி: கடவுள் மறுப்பாளனாக இருக்கின்றீர்களே, உலகம் எப்படி வந்தது? உயிர்கள் எப்படித் தோன்றின?

பதில்: 'பெரு வெடிப்பு' (Big Bang) த்தான் இதுவரை மனித அறிவு கண்டுபிடித்த தொடக்கம். சக்தி சடப்பொருளாய் மாறும், சடப்பொருள் சக்தியாய் மாறும். பெரு வெடிப்பின் தொடர்ச்சியால் வெளிப்பட்டு மாறுதலடைந்த சடப்பொருட்களில் அமினோ (Amino Acids) அமிலங்கள், புரதங்களாக (Protien) மாறின-இந்தப் புரதங்களிலிருந்து ஒருகல உயிர், பற்கல உயிர்கள் உருவாகி அதன் கூர்ப்புகளால் பரந்துபட்ட உயிர்களும் மனித உயிர்களும் உருவாகின.

கேள்வி: சரி இந்தப் பெருவெடிப்புக்கு முன்னால் . . .

பதில்: இன்னும் மனித மூளைக்கு விரிவான விளக்கங்கள் விஞ்ஞானரீதியாக அறிதியிட்டுக் கிடைக்கவில்லை. இன்னும் ஆராய்ச்சிகள் தொடருகின்றன.

அங்குதான் ஐயா கடவுள் வருகிறார் என்று நான் அவரை மடக்குகிறேன். அதற்கும் ஒரு தெய்வீகச் சிரிப்புத்தான்.

கேள்வி: சின்ன வயதில் எப்படியும் கடவுள் நம்பிக்கை இருந்திருக்கும். எப்பிடி இந்த நம்பிக்கை முற்றாக அற்றுப் போனது?

பதில்: சின்ன வயதில் காய்ச்சல் வந்து காவடி எடுத்தது நினைவிருக்கு - கோயில்களில் தீண்டாமையைக் கண்ணால் கண்டு கொதித்தேன். உரு ஆடும் வேடிக்கைகளை ரசித்தேன். தந்தை பெரியார், கோஷர் இவர்களின் எழுத்துக்கள், நிறைந்த வாசிப்புப் பழக்கம் மூடத்தனங்களை வேறுபாடு உதவின.

கேள்வி: அறிவியல் ஒருபுறம் வளர்ந்தாலும் மூடத்தனங்களை முற்றாக மாற்ற முடியவில்லையே

பதில்: பயமும், அறியாமையும்தான் காரணம். இந்த நம்பிக்கை பரம்பரை பரம்பரையாய் சமூகம் சார்ந்து தொடர்ந்து வருவது அகரீதியானது. இது இல்லாமற் போக அறிவியற் தெளிவு வேண்டும்.

கேள்வி: குடும்ப உறவுபற்றி . . .

பதில்: ஆண்- பெண் உறவு உயிரிகளுக்குப் பொதுவானது. அது ஒரு இயல்புக்கம். சந்ததிப் பெருக்கம் அதன் விளைவு. அதன் காரணமாக ஏற்படும் பிணைப்புத்தான் குடும்ப உறவாகிறது. பின்னால் இது சமூகத்தால் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டது.

கேள்வி: ஒருபால் உறவு - ஒருபால் திருமணமாகி சட்டபூர்வமாகிவரும் காலம் இது. இதுபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

பதில்: இயற்கையில் ஆண், பெண் இயல்பாகவே இருக்கிறது. மின்னணுவின் கூறுகளில் நேரேற்றம் (Positive Change) எதிரேற்றம் (Negative Change) என இருக்கின்றன. ஒத்தவை ஒன்றை ஒன்று விரட்டும். ஒவ்வாதவை ஒன்றை ஒன்று ஈர்க்கும். இது இயற்கை. இதுபோன்றே பெண்- ஆணைக் கவர்வதும் அண் - பெண்ணைக் கவர்வதும் இயற்கையானது.

கேள்வி: இது உங்கள் விழாமலருக்குரிய ஒரு கட்டுரை என்பதால் நிறைய விடயங்களை இதில் பேச முடியாமல் இருக்கிறது. இறுதியாக நீங்கள் விரும்பும் ஒரு சமூக அமைப்பு எதுவென்று சொல்லுங்கள்.

பதில்: நான் மாக்கிய சித்தாந்தங்களை நம்புவன். இன்றுள்ள எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் பொருளாதாரம் அடிப்படையாக இருக்கிறது. பொருளாதாரத் தன்வசப்படுத்துதலில் சண்டைகள், குழப்பங்கள், கோபதாபங்கள் இன்னும் நாடு தழுவிய நிலையில் பேரழிவுகள் இடம் பெறுகின்றன.

மனிதன் பண்பாட்டில் உயர்ந்து சகமனிதனுக்குத் தீங்கிழைக்காது உலகைப்

பகிர்ந்து சமமாக அனுபவித்து வாழும் ஒரு நிலையை நோக்கிப் போகும் ஒரு சமூக அமைப்பை நான் விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல்லாண்டுகள் சுகதேகியாய் வாழ்ந்து சமூகத்திற்குப் பயன்பட இதய பூர்வமாக வாழ்த்துக்களைக் கூறி விடைபெற்றேன்.

“செத்தபிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம் சேர்ந்திடலாமென்று எண்ணியிருப்போர் பித்தமனிதர்.”

-- பாரதி

பகுத்தறிவுச் சுடர்

திருமகள்

இலங்கையன் என்ற இனித்திடும் பெயரை சொல்லச் சொல்லச் வாய் மணக்கும் பண்பாடு என்றால் என்ன என்பது நட்போடு அவரோடு பழகினால் புரியும் அன்பு ஆன்று அவிந்த அடக்கம் கலையியல் தெளிவு கட்டுரை வன்மை என்றும் புன்னகை தவறும் முகம் இவையே இலங்கையனின் வரை விலக்கணம்!

மூடர்கள் வாழும் இருட்டு உலகில் இரண்டு கால் மாடுபோல உண்டுடுத்து எப்படியும் வாழும் மந்தைக் கூட்டத்தில் இப்படித்தான் வாழ்வேன் எனச் சொல்லி அறிவியலுக்கு சாமரம் வீசிய சிந்தனையாளன் பகுத்தறிவுச் சுடர் கொளுத்திய புரட்சியாளன் புதியதோர் உலகம் செய்ய எழுந்த ஞாயிறு சேற்றில் பிறந்த செந்தாமரை மலர்!

சிங்க இராசியில் பிறந்தவள் கர்ச்சிப்பான் நட்டுவக் காலியில் பிறந்தவள் கொட்டுவான் மூலம் மாமன் ஆருக்கு ஆகாது ஆயில்யம் மாமி ஆருக்கு ஆகாது கேட்டை மூத்த மைத்துனருக்கு ஆகாது விசாகம் இளைய மைத்துனருக்கு ஆகாது இப்படிச் சோதிடம் சொல்வதை கேட்டு எள்ளி நகைத்தவர் ஏனெனச் செய்தவர்!

கல்வி, செல்வம், குணம், நடை அன்பு அறிவு அகவை ஆளுமை பத்துப் பொருத்தமும் குறையாமல் இருந்தும் பெண்ணுக்கு ஏழில் செவ்வாய்க் குற்றம் ஆகையால் மணப் பொருத்தம் இல்லை மீறிச் செய்தால் மணமகனுக்கு கண்டம் பத்தாவது படித்த சோதிடன் சொல்ல நின்று போன திருமணங்கள் ஏராளம் என்பதான் எம்மக்கள் திருந்துவர் என மெத்தவும் வருத்தப் பட்டவர் இலங்கையன்!

எழுபதோடு ஐந்து பிறந்தநாள் இன்று இன்னும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ அன்னை தமிழ்த் தாயினை வணங்கி உன்னை உளமார மனமார வாழ்த்துகிறேன்!

முத்திரை பதித்த மனிதர்

கலாநிதி.எஸ்.சிவநாயகமூர்த்தி
(முன்னாள் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்)

பவளவிழாக் காணும் இலங்கையன் செல்வா அவர்களுக்கு என் வாழ்த்தினையும், பாராட்டினையும் தெரிவிப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒருமனிதன் வாழும் காலத்தில் கௌரவிக்கப் படுவதும், பாராட்டப்படுவதும் தன் குடும்பத்திற்கும், சமூகத்திற்கும், நாட்டிற்கும் என்ன செய்தான், செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. அந்த வகையில் இலங்கையன் அவர்களது எழுபத்தைந்தாவது அகவை விழாவைக் கொண்டாடுவது பொருத்தமானதே.

இவர் தன் வாழ்க்கையில் ஒரு முத்திரை பதித்த மனிதராவார். இவரை யான் 1975ஆம் ஆண்டிலிருந்து நன்கு அறிவேன். யான் பண்டாரவளையில் கல்வி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றியகாலத்தில் இவருடன் எனக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அங்கு புதிதாக நியமனம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், அரசினரால் சுவீகரிக்கப்பட்ட தோட்டப்பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்குமான கற்பித்தல் முறைகள் பற்றிய மூன்று நாள் கருத்தரங்கு ஒன்றை கல்வி அமைச்சின் ஆதரவுடன் பண்டாரவளைக் கல்வித்திணைக்களம் ஒழுங்கு செய்தது. அதன் பொறுப்பு முழுவதும் அங்கு தமிழ்ப்பிரிவுக் கல்வி அதிகாரியாகக் கடமை ஆற்றிய என்னிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. அங்கு இக்கருத்தரங்கை ஒழுங்கு செய்த பொழுது இதில் பங்குபற்றுவதற்காக கல்வி அமைச்சில் பாடவிதான அபிவிருத்திச் சபையில் இருந்து திரு.இ.வே.செல்வரட்னமும் திரு.எஸ்.ஜி.சாமுவேலும் விஞ்ஞானக் கல்வி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த திரு. எம். அற்புதநாதனும் கல்வி அமைச்சில் இருந்து வருகை தந்திருந்தனர்.. அன்று அறிமுகமான செல்வாவின் தொடர்பு கல்வி அமைச்சுக்கும் செல்லும் வேளைகளிலெல்லாம் சந்தித்து கலந்துரையாடுவதற்கும் வாய்ப்பானது. பின்னர் கொழும்பு தெற்குப் பிரதேசத் தமிழ்ப்பாடசாலைகளின் விஞ்ஞானக் கல்வி அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்த காலங்களிலும் எங்கள் தொடர்பு நீடித்தது. பிற்பாடு அவர் நைசீரியா சென்று விட்டார்.

யான் 1989 இல் கனடா வந்தபொழுது மீண்டும் அவரின் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. முதலில் எனது தந்தையாரின் மரணச் செய்தி அறிந்து அனுதாபம் தெரிவிப்பதற்காக என்னிடம் வருகை தந்திருந்தார். பின்னர் யான் ரொறன்ரோ கல்விச் சபையின் கீழுள்ள பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தேன். அவர் எற்றோபிக் கல்விச்சபையின்

கீழுள்ள பாடசாலைகளிலும், நோத்யோக் கல்விச் சபையின் கீழுள்ள பாடசாலைகளிலும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். இக்காலத்தில் கல்விச்சபையால் வருடாந்தம் நடாத்தப்படும் சர்வதேச மொழி ஆசிரியர்களுக்கான கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்ளச் செல்லும் போது சந்தித்துக் கொள்வோம். இதுமட்டுமன்றி அதிபர் பொ.கனகசபாபதி அவர்கள் கனடாவில் தமிழ்கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான வழிகாட்டிகள் தயாரித்த காலங்களிலும் அவர் ஒழுங்கு செய்த ஆசிரியர்களுக்கான கருத்தரங்குகளிலும் பங்கு பற்றிய வேளைகளிலும் அடிக்கடி சந்திக்கச் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அத்துடன் கனடாவில் நடைபெறும் நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், கலைகலாச்சார நிகழ்ச்சிகள், தாயக விடுதலை சம்பந்தமான நிகழ்வுகளில் எல்லாம் சந்தித்துக் கொள்வோம்.

என்னால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட 'நெடுந்தீவு மக்களும் வரலாறும்' என்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவிலும், எனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான பாராட்டுவிழாவிலும் கலந்து கொண்டு என்னைப் பாராட்டியுள்ளார். இவ்வாறு எங்கள் நட்பு இன்றுவரை தொடர்கிறது.

இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளரும் பேச்சாளரும் மொழிப்பற்றாளரும், நாட்டுப்பற்றாளரும் ஆவார். இவருடைய கட்டுரைகள் பல சஞ்சிகைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. அதிகமான விழாக்களிலும் இவரின் பேச்சுகள் இடம் பெற்று வருவதையும் காணலாம்.

கனடாவிலே தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியைக் கற்கவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பல கட்டுரைகளை எழுதியும் மேடைகளில் பேசியும் வந்துள்ளார். அத்துடன் தமிழ் மொழி வகுப்புக்கள் எங்கெங்கெல்லாம் நடைபெறுகின்றன, எப்போ ஆரம்பிக்கின்றன போன்ற தகவல்களையும் அவற்றின் பயன் பாடுகள் பற்றியும் பத்திரிகைகளில் எழுதி மாணவருக்கும் பெற்றோருக்கும் உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளித்து வருகின்றார்.

தன்னுடைய வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியைக் கல்வி, சமூக, கலாச்சார வளர்ச்சிக்காக தன்னை அர்ப்பணித்து வரும் ஒரு பெருமகனுக்குப் பவள விழாவைக் கொண்டாடுவது பெருமைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உரியதாகும்.

அவர் மேலும் பல ஆண்டுகள் நீடுழி வாழ்ந்து தம் குடும்பத்திற்கும், எம் சமூகத்திற்கும் சேவை செய்ய எல்லாத்திறனையும் அளிக்க வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

தீக்குளித்து மலர்ந்த திருக்கொன்றைப் பு ஈழத்துப் பூரடனார்

அவையடக்கம்

பொன்னுடனோ தங்கப் பொருண்மியத்தில் மேம்பட்ட
என்னவோ ருலோகத்தை ஈர்க்கா - வன்லோகம்,
இரும்போடு மென்காந்த இழைத்துகழ் இணைந்தீர்க்கும்
கரும்பொத்த நட்புண்டு காணீர்.

1

அத்தகைய நட்புறவை அன்புக் கனடாவில்
முத்தமிழ்சேர் விழாஅவையின் முன்னால் - வித்தகனாய்
கண்டேன் அவையடக்கம் அனைத்துங்கொண் டுரைமாந்தும்
பண்டேர் பண்பதனைப் பார்த்து.

2

உள்ளத்தில் உவந்தேன் உணர்ந்தேன் உயர்நட்பின்
தெள்ளுந் தேனமுதைத் தெளிந்து - அள்ளியள்ளி
சிந்தையில் உண்டேன் சிலிர்த்தேன் அவர்சாந்தப்
பந்தத்தில் இணைந்தேன் பரிந்து.

3

ஆக்கம் அறிவுடைமை அன்புமிகு ஆளுமைநல்
நோக்கு நுண்ப்புலமை மாண்பு - போக்குடைய
இலங்கையன் நட்பின் இனியமாயல் இணைந்துள்ளம்
துலங்குகின்ற தமிழ்த்தேனின் துளி.

4

சேர்த்தெடுத்த பாராட்டுச் செம்பாகைப் பாவடிவில்
கோர்த்தெடுத்துக் கோவையிட்டுக் கொண்டு - ஆர்த்திட்ட
ஆரமாய் எழுபத்தைந்து அகவைகாண் விழாவிலேநான்
சேரவே சூட்டுகின்ற சீர்.

5

இத்தனைக்கும் என்னன்பன் இலங்கையன் சாதியெனும்
பத்தியெரி தீக்குள்ளே பதைத்து - செத்திதாது
காந்துமணல் கடந்து கரியாது வேகாது
மீந்தெழுந்த பூவென்று மீட்டு.

6

சாதியிரண் டொழியச் சகத்தினிலே வேறின்று
ஆதியினில் இருந்துவந்த வழமை - வேதியரின்
பித்தலாட்ட வெறியால் பிளந்துடைந்து பிரிவாகி
எத்தனையோ வகையான தமிழ்வு.

7

செய்தொழிற்கு மேன்மைதருஞ் செகத்தில் அதைக்கொண்டு
பொய்சொல்லி சாதிசூலம் வகுத்து - அய்யய்யோ
மனிதவினப் பந்தம் மாறுபட்டுத் தீண்டாமைச்
சனிகொள்ளச் செய்தார் சழக்கர்.

8

ஆண்டான் அடிமையென ஆக்கிவைத்த பாதகர்கள்
தோண்டிய தீக்குளியில் தோய்ந்து - காண்டாவன்
சாதிப்பேய் நெருப்பில் சருகாகிப் போனகோடி
ஆதித்திரா விடத்தாரை அறி.

நந்தன் பிறந்தவனும் நாயனா ராகிவிட்டான்
தொந்தம் குலஞ்சாதி இன்னும் - பந்தமுற
தமிழரிடை தங்கித் தலைகால் தெரியாதே
குமிழ்விட்டுப் பொசுக்குவது ஏன்.

10

நூல்

எரிகின்ற சாதித்தீ இழிநெருப்பில் வீழ்ந்தாலும்
கரியாது எழுந்துயர்ந்து நிற்கும் - திரிபுறாத
திருக்கொன்றை மலர்பல தீந்தமிழென் திருத்தேரை
உருட்டுகின்ற உலகமிது உணர்.

11

அத்தகைய மலராக ஆகுதியில் வீழ்ந்தெரியா
வித்தழத்துத் திருக்கொன்றை மலராய் - இத்தரையில்
இலங்கையன் எனுந்தமிழன் இலங்குகின்றான் என்றாலது
துலங்குமவன் துணிவென்று தோய்.

12

செய்தொழிலால் சமூகச் சீர்தரா சமூகங்கள்
உய்திதாது உறுத்துகின்ற காலம் - அய்யயினிவன்
அவையெல்லாம் தூசாக அவமானம் பொடியாக
நவையாக்கி நிமிர்ந்தான் நவில்.

13

சாதித்தீச் சாடிச் சகத்துயர்ந்த சான்றோனின்
மேதினியில் மெச்சற்கு உரியன் - ஆதியிலே
உலகிந்த இறைவன் உடலுயில் உதிரத்திலே
பலவில்லை என்றளித்த பாங்கை.

14

நிலையுறுத்தும் நோக்கில் நிமலன் நேமியிலே
தலைகொள்ளச் செய்யுந் தகைத்தால் - மலையாக
ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்து ஆம்முப் பதாமாண்டு
தோய்மாசி இருபத்து எட்டு.

15

தினத்தன்று உடுப்பிட்டித் தேன்தமிழ் ஈழமதில்
மனம்நிறைந்த மாண்பின் மலராய் - கனமுறவே
பாரினில் தமிழினிய பாலனாய்த் தோன்றியதால்
காரிருள் அகன்றதனைக் காண்.

16

முத்தமிழின் காவலன் முதுபெயர் வேலனெனும்
சத்துவத்தான் இவன்தந்தை கொல் - உத்தமியாள்
வளமுட்டும் நதிப்பேராள வளமார் பொன்னியெனும்
இளமங்கை இவன்தாய் என்.

17

கற்றிவரச் சாதித்தீ கழலுகின்ற சமுதாயம்
பற்றியெரி பதைப்பின் நடவில் - கற்கையெனும்
நெற்புகவே பள்ளி நிழல்புகுந்தான் அங்கேகுல
வெறிகண்டு மனம்வெந்தான் அறி.

18

கீழ்சாதி மேல்சாதிக்க கெடுபிடிக் கொடுமதை
கீழ்பிரிவு வகுப்பறையில் கண்டு - தாழ்த்தரையில்
உட்கார்ந்து கற்கும்போ துயர்சாதி மக்குபல
வெட்கமுற உயர்த்தியதே வாங்கு.

19

உடுப்பிட்டி அமரிக்க உயர்மிசன் தமிழ்மூலம்
படிக்கின்ற ஆண்பாட சாலை - அடுத்தங்கு
தமிழ்கற்கப் புகுந்து தடைகள்பல தந்துணியால்
துமியாக்கித் துடைத்தெறிந்தான் துயர்.

20

எத்தனையோ அவமானம் ஈனரெனும் பழிச்சொல்லில்
புத்திகெடா வண்ணம் படித்து - சித்மதைக்
கல்வியெனுங் கருத்தில் கவனமுடன் நிறுத்திஎட்டாம்
மெல்வகுப்பை அடைந்தான் மேல். 21

தொடர்ந்துயர்ந்து படிக்கத் துப்பில்லா நிலைகடக்க
திடம்பெறவே எண்ணித் துணிந்து - அடம்பிடிக்க
தாய்மாமன் முன்வந்து தந்திட்ட கரம்பற்றி
தோய்வுற்றான் கல்வியதைத் தொடர்ந்து. 22

கேரளத்து ஆசானின் கிருபையால் உடுப்பிட்டி
தாரகையாம் அமரிக்க மிசனின்- பேரகத்து
ஆங்கிலப் பள்ளியினை அடைந்தாங்கு முதலிருந்து
தாங்கற்றார் கல்வியெனும் தகை. 23

நாற்பத்தி எட்டாண்டில் நடந்ததேர்வில் சித்திபெற்று
மேற்படிப்பாம் சிரேஷ்ட வியன்வகுப்பு - பாற்பட்ட
சான்றிதழ் பெற்றபின் சலித்திட்டார் உயர்கல்வி
தோன்றுதற்கு முடியாமற் துவழ்ந்து. 24

சான்றோன் கேரளத்து சங்கைமிகு ஆசானே
ஊன்றுகோல் எனவந்து உதவத் - தோன்றி
கல்விச் சகாயநிதி கருணைபெற வழிவகுத்து
மெல்ல உதவிநின்றார் மேல். 25

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நண்ணியங்கு இலண்டன்
சூழிடை விஞ்ஞான வகுப்பின் - தாழ்நிறந்து
கல்வியில் சிறந்தோங்கி கணிதநுட்பம் விஞ்ஞானச்
செல்வத்திற் சிறந்தார் தேர். 26

விஞ்ஞான மானி வித்தகத்து வியன்பட்டம்
அஞ்சாத திண்மையினால் அடைந்து - எஞ்ஞான்றும்
கல்விப் பணிசெய்தல் கடனாகக் கொண்டுவர்ந்து
நல்வாழ்வு வாழ்ந்தான் நனி. 27

ஐம்பத்து மூன்றாவது அண்டினில் ஆசிரியச்
செம்பணியில் சேர்ந்து தூய்மைச் - செம்மைசேர்
பத்திரிசியார் பள்ளியில் பயின்றவற்றைப் படிப்பித்து
வித்தகத்தில் உயர்ந்திட்டார் விரிந்து. 28

ஆசிரியப் பணியின் ஆனுபவத்தால் முதிர்ந்தெழுந்த
மாசிந்த ஞானத்து மாண்பால் - பேசரிய
மாணவர்கள் கற்கும் மயக்ககற்றும் பாடநூல்
பேணவையில் பிணைந்தார் பணி. 29

அறிவாற்றல் கற்பிக்கும் ஆளுமைத் திறனறிந்து
செறிவுற்ற கல்வியதி காரி - நெறிசேர்
பணிசெய்தார் அதன்பின்னர் பாடநெறி விதானத்து
அணிசெய்யும் அவைபுகுந்தார் அறி. 30

இலங்கையில் புலம்பெயர்ந்து இருட்டி எனவழைக்கும்
பலமாகும் ஆயிரிக்கப் புவியில் - நலமார்ந்த
நைசீரிய நாட்டை நண்ணியங்கு கற்பிக்கும்
ஆசிரியர்க் காசானாய் ஆகி. 31

ஆசிரியப் பணியிலும் ஆசிரிய மாணவர்க்கு
மாசிரியும் கற்பித்தல் மாண்பை - தூசிரியக்
கற்பித்துக் கனடாத் தொலைக்கண்டம் புலம்பெயர்ந்து
அர்ப்பணித்தார் தமிழுக்கு அறி. 32

வாழவைக்கும் கனடாவின் வாழ்க்கையில் செந்தமிழை
வாழவைக்கும் பணிசெய்த வகையால் - ஈழமக்கள்
சந்ததியாஞ் சிறுவர்தமிழறிந்து உயர்வுய்ய
பந்தமுறப் புரிந்தார் பணி. 33

கல்வியெனும் கேடயத்தால் காழ்ப்புற்ற குலபேத
பொல்லாத அரக்கனவன் வீழ - மல்லிட்டு
உயர்ந்தஇவன் அடிச்சுவட்டில் உயரில் இனவெறியும்
பயந்தோடும் என்றுந் பகர். 34

எல்லோரும் சமனென்ற இலச்சனையிற் தமைப்பிணித்து
கல்விக்கொடியுயர்த்துங் கனவான் - நல்லதொரு
இலங்கையன் எனுஞ்செல்வ இரத்தினத்தை இறைஎன்றும்
துலங்கவே வைத்திருவான் தொடர்ந்து. 35

பல்லாண்டு வாழ்க பணிசெய்யும் பண்பாலே
நல்லாண்டே ஆகுகவும் வாழ்க்கை கல்விமலர்
சொரிந்து போற்றுகிறேன் சுடராக மேன்மேலும்
விரிந்து பரந்துறுக வீறு. 36

பகுத்தறிவுப் பண்பாளர்

எஸ். பத்மநாதன்

மிக நீண்டகால நட்புடன் என்னுடன் கூடவே இணைந்து வரும் நண்பராகவும் அண்ணனாகவும் விளங்கும் செல்வா இலங்கையன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தியாகவும், பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாள ராகவும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவர். எவரது துணையும் ஆதரவும் அற்ற சூழ்நிலையில் தனிமனிதனாக நின்று வாழ்வை ஒரு போராட்ட களமாக எதிர்கொண்டு அதில் எதிர் நீச்சல் போட்டு முன்னேறிய ஒரு அறிஞர் இவர். சமூகரீதியில் உரிமைகள் அற்று மனம் வரண்டுபோய் கிடந்த பூமியில் மலர்ந்த அறிஞர்களுள் முக்கியமானவர் இவர். விஞ்ஞான அறிவியலைத் தன் வாழ்வியலாக்கிக் கொண்டு அதில் முழுமையான கவனத்தைச் செலுத்தி பல இடங்களுக்கும் சென்று கற்றுத் தெளிந்த ஆசிரியராக, ஆலோசகராக, கல்வி அதிகாரியாக கடமையாற்றியதுடன், நைசீரிய மண்ணில் கல்வித்துறையில் கடமை புரிந்து கனடிய மண்ணிலும் தொடர்ந்து ஆசிரியராகவும், சமூக சேவையாளராகவும், எழுத்தாளராகவும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

செல்வாவை நான் முதலில் சந்தித்தது கொழும்பு பாடவிதான அபிவிருத்திச் சபையில் என்றுதான் நினைக்கின்றேன். எழுபதுகளில் நான் சமூகக் கல்வி ஆலோசகராக நுவரெலியா மாவட்டத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அதற்கான பயிற்சிக்காக கொழும்பு பாடவிதான நிலையத்திற்கு செல்வது வழக்கம். அங்கு வந்து லெலுகின்ற செல்வாவை சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. அதன் பின்பு கல்வி டிப்ளோமா பட்டப் படிப்பிற்காக கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் சென்ற வேளையில் மீளவும் அடிக்கடி சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன. கவிஞர் அம்பியின் தொடர்பினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இலங்கை வானொலி அறிவியல் அரங்கத்தில் அவருடன் சேர்ந்து நிகழ்ச்சிகள் நடத்த சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. இப்படி ஏற்பட்ட தொடர்புகள் படிப்படியாக அறிவுப் பரிமாற்றமாக மாறியதுடன் புரிந்துணர்வு கொண்ட நட்புறவாகவும் மலர்ந்தன.

ஆரவாரமும் படாடோபமும் அற்ற எளிமையான தோற்றம், சமூக உணர்வுப் போக்கு, பகுத்தறிவுச் சிந்தனாவாதம், பொதுவுடைமைக் கோட்பாடு போன்ற பண்புகள் இருவருக்கும் எனக்கும் இடையில் தோழமை யுணர்வுகளை உண்டாக்கக் காரணமாகின. அத்தான் கூடவே கள்ளமற்ற சிரிப்பும், எவரோடும் பகை கொள்ளாத நட்புணர்வும் அவரை மேலும் கவர வைத்தன. தொழில் காரணமாக

சிலவேளைகளில் பிரிந்து வாழ்ந்தாலும் அடிக்கடி தலைநகரில் எட்டியும் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கள் வந்துசேரும். நைசீரிய பயணத்தை அவர் மேற்கொண்ட வேளையில் நீண்ட பிரிவு எம்மிடையே ஏற்பட்டது. இந்தவேளையில் நான் நுவரெலியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றலாகிச் சென்று விட்டேன்.

1985ல் சற்றும் எதிர்பாராத நாட்டுச் சூழ்நிலை காரணமாக கனடாவுக்கு புலம் பெயர்ந்து வந்து சேர்ந்த எனது வாழ்வில் பல திருப்பங்கள் நிகழ்ந்தேறின. பல புதிய நண்பர்கள் கிடைத்த சூழ்நிலையும், புதிய அனுபவங்களின் சேர்க்கையுமாக வாழ்வு நகர்ந்து கொண்டிருந்து. இந்த நிலையில் 1986ல் திடீரென செல்வா கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்து விடுகின்றார். எனக்கு சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. அவரையும், குடும்பத்தினரையும் சந்தித்து நமது பழைய நினைவுகளை இரமைட்டுக் கொள்கின்றேன். என்றும் மாறாத அதே குணாதிசயங்களுடன் வந்து சேர்ந்த அவர் ஆழமான நட்புரிமையுடன் மீளவும் பழகுகின்றார். மகிழ்ச்சியுடன் எமது அறிவுப் பங்கீட்டினைச் செய்யத் தொடங்கினோம். விஞ்ஞான பாட ஆசிரியராகக் கற்பித்த அவரது அனுபவங்கள் காரணமாக இங்கும் அவருக்கு அத்துறையில் வேலை கிடைத்து விடுகிறது. அனுபவம், ஆற்றல் உள்ள அவருக்குத் தமிழ் மொழியின் மீது ஏற்பட்ட பற்றும் சேர்ந்து கொள்ள ஒன்றாறியோவில் தமிழ் வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்கும் சிந்தனையாளர்களுடன் இணைந்து ஒன்றாறியோவில் ஆங்கிலத்தையும்ம இரண்டாம் மொழியாக கற்பிக்கும் சான்றிதழ் பெறுகின்றார். தமிழ் மொழியையும் கற்றுத் தேறக்கூடிய பயிற்சி நெறியாக மாற்றும் முயற்சியில் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளதுடன் பல கட்டுரைகளையும் வாராந்தம், பெற்றோர்களுக்கு ஆலோசனையாக வழங்கினார். ஆங்கில மொழி நாடொன்றில் தமிழ் மொழியின் மீள் அமைப்புக்கு பல பங்களிப்புகளை அவர் செய்தார். கடமை யுணர்வுடன் இவர் செய்த பல பணிகள் இவரை இனங்காண வைத்தன.

கனடிய மண்ணில் செல்வாவுடன் தொலைபேசி இணைப்பு மூலம் அடிக்கடி உரையாடும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாதலின் அன்றாட கடமைகளில் ஒன்றாக இது மாற்றம் பெற்றுவிட்டது. கருத்துப் பரிமாற்றம், அறிவியல் பங்கீடு, நூல் வெளியீடுகள் போன்ற பல்வேறு விடயங்களில் எமது உரையாடல்கள், கருத்துப் பரிமாறல்கள் இடம்பெறும். இம் மண்ணில் நடைபெற்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளில் எப்படியும் கலந்து கொள்ளும் பண்பு அவரிடம்

குடிகொண்டிருந்தது. குறிப்பாக நூல் வெளியீடுகளில் அவரின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. அத்துடன் தமிழ் மொழி, சம்பந்தமான கருத்தரங்குகளில் முழுமையாக ஈடுபட்டுள்ளார். அவரது எழுத்துப்பணி மிகவும் சிறப்பான ஒன்று. பகுத்தறிவு, சோதிடம், அறிவியல், உயிரியல் போன்ற பல உயர்ந்த சிந்தனாவாதக் கட்டுரைகளை அவர் எழுதி வெளியிட்டு பலரது சிந்தனைகளையும் கிளரியுள்ளார். பல ஆங்கில நூல்களைப் படித்து பெற்ற அறிவினை தமிழில் தந்துள்ளார். அண்மையில் அவரது சமநிலைக் கோட்பாடு, ஓரினச் சேர்க்கை, உயிர்களின் தோற்றம் பற்றிய கட்டுரைகள் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தவை. குறிப்பாக மூடநம்பிக்கைகளைத் தகர்ப்பதில் அவர் என்றும் பின்னின்றதில்லை. எந்தக் கூட்டத்திலும் 'நான் ஒரு பொதுவுடமை வாதி' என்றுதான் அரசியல் உறுதி பற்றி ஆணித்தரமாக கூறுவார். இங்குள்ள விண்வெளியியல் ஆய்வு நிலையத்தில் தன்னை உறுப்பினராக்கி உயர்ந்த வானியல் அறிவு பெற்ற இவர் தமிழர்களுக்குள்

ஒரு உயர்ந்த சிந்தனையாளராவார். நான் அறிந்த வரையில் இந்த நிறுவனத்தில் உள்ள ஒரே ஒரு தமிழ் உறுப்பினர் தான்தான் என்கின்றார்.

எழுபத்தைந்து வயதிலும் எழுதிக் கொண்டும், சமூக உணர்வு கொண்டும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் செல்வா இலங்கையன் வாழ்வு எமக்கு ஒரு செய்தி போன்றது. சமூகத்தில் அவர் கொண்டுள்ள பற்று அவர்மீது பலருக்கு கவனத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. எண்ணம், செயல், சொல் அனைத்தும் அவரது கடந்த கால வாழ்வினைச் சொல்லும் அவரது காலக் கருவறைக்குள் நிறுத்துவன. சமூக சித்தாந்தம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, தமிழ் மொழியின் மறுமலர்ச்சி, பகுத்தறிவுப் பண்புவாத உணர்வு போன்றவற்றில் செய்த பங்களிப்பு மிக பெறுமதி வாய்ந்தது. 'மரம் ஓய்வெடுக்க நினைந்தாலும் காற்று அதனை விடுவதில்லை'. கண்ணுக்குத் தெரியாத கட்டிட அத்திவாரம் போன்று பலரின் கண்களுக்கு புலப்படாது இருந்த அவரின் வாழ்வு வெளிச்சத்திற்கு வராமல் போகலாம். ஆனால் வரலாறு அவரை வாழ்த்தியபடியே இருக்கும்.

கல்வியால் உயர்ந்த மேன்மையாளன்

சீராளன் ஆ. குணரத்தினம்

அவுஸ்திரேலியா

திரு. இலங்கையன் வே. செல்வரத்தினம் பல்வேறு இடைஞ்சல்கள் மத்தியிலும் கல்வியைப் பெற்றாலும் தாம் பெற்ற கல்வி வழி நடந்து, வறுமையில் வீழ்ந்த பலரும் கல்வி பெற, அன்று முதல் பாடுபட்டவரைக் கல்வியில் மேன்மையாளன் என்று அழைப்பதில் பெருமை அடைகிறோம். மிகப்பின்தங்கிய கிராமமாக விளங்கிய, இமையாணன் உடுப்பிட்டியில் உள்ள நாவலடி என்னும் தியவில் கிராமத்தில் பிறந்த இவர் இளம் வயதிலிருந்தே பெருந்தன்மையான குணங்கள் படைத்தவர் ஆவார். சமூகத்தின் சான்றோனாக இன்று விளங்குகிறார் என்றால், அவர் கருவிலேயே திருபடைத்தவர்.

அன்று அவர் வாழ்ந்த சமூகம் சாதிக் கொடுமைகள் நிறைந்தது. கல்வியிலே அவர் வளரும் வேளையில் அது சண்டாளத்தனம் புரிந்து, தடுக்க முயன்றது. பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது, அடித்துத் தடுத்தல், சட்டையில் மை தெளித்தல், தகாத வார்த்தைகளைப் பேசித் தடுத்தல் போன்ற பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளானார். அன்றைய உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை அதிபர் திரு கே. ரி. ஜோனின் மிக அனுதாபமுள்ள தொண்டு இவருக்கு ஆறுதலளித்தது. இவர் கல்வியை வளர்த்து, மேலும் புலமைப்பரிசில் பெற்று யாழ்ப்பாண வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரியில் மேற்கல்வியைத் தொடரவழி வகுத்தது.

இவர் அன்று (S.S.C) சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப்பத்திரத்தில் ஈட்டிய அதி திறமைச் சித்திகளைக் கண்ட அதிபர், இவரை விஞ்ஞானக்கல்வி கற்க வழிகாட்டினார். அந்தப் பெரியாரை அவர் தனது மனதில் தெய்வமாகக் கோவில் அமைத்து வழிபடுகின்றார்.

தான் வளர்ந்தால் மட்டும் போதும் என்றும், மற்றவர்களைத் திரும்பியும் பாராது, குறைவாக எண்ணுபவர்களையே இன்று அதிகம் காண்கிறோம். 1940க்கும் 1950க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், நாவலர் சனசமூகத்தை நாவலடிக்கிராமத்தில் ஆரம்பித்து தமது கிராம யுவதிகளும், இளைஞர்களும் கல்வியில் முன்னேற வழிகாட்டிய பெருமையர் இவர். விளையும் பயிரை முனையில் தெரியும் என்பது பழமொழி. இளமைப் பருவத்தில் மிகமிகப் பொருளுடையதாகி, இன்றைய எமது கிராம, இளைஞர் யுவதிகள் அடைந்த கல்விப் பெறுபேறுகளையும், இன்று திகழும் வளவாழ்வையும் எமது ஊர்மக்களில் கணிசமானோர் வெளிநாட்டுப் பணிகளையும் பார்த்துப் பரவசமடையலாம். இத்தகைய மேன்மையாளர் காணும் பவளவிழாவில் எமது கிராமமே வாழ்த்துக் கூறும்.

இவர் ஆரம்பித்த நாவலர் சனசமூக நிலையம், இன்று மாணவர் மன்றத்தின் மூலம் இலவசக் கல்வி வழங்குகிறது. முன்பள்ளி வகுப்பு நடத்தி, வருங்காலச் சிறார்களின் ஆளுமை விருத்திக்கு அத்திவாரமிடுகிறது.

இலங்கையனும் இலங்கையரும்

திரு எஸ். திருச்செல்வம்

பிரதம ஆசிரியர், 'தமிழர் தகவல்'

கனடாவில் குடியேறிய எம்மவர்கள் பலருக்குமுள்ள பெரிய பிரச்சினை அவர்களது முதற்பெயர், நடுப்பெயர், கடைசிப்பெயர் (குடும்பப் பெயர்) ஆகும். இதனை எவ்வாறு தீர்ப்பதென்று தெரியாமல் ஒரு குடும்பத்துக்குள் இரண்டு மூன்று கடைசிப் பெயருடன் இன்றும் பலர் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்தப் பிரச்சினை 'மாஸ்டர்' என்று அழைக்கப்படும் இலங்கையர் செல்வாவுக்கு இல்லை.

இவருக்கும் எனக்குமிடையிலான பிரச்சனை இரு எழுத்துகள் சம்பந்தப்பட்டது. அவை, 'ன் - ர்' எழுத்துகள்.

கொழும்பில் கல்வி அமைச்சின் கீழான பாடவிதான நிலையத்தில் 'மாஸ்டர்' கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த 1971ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியிலிருந்து அவரை எனக்குத் தெரியும். 1972ம் ஆண்டு கல்விச் சேவையில் இவர் தெரிவாகி மன்னாருக்கு விஞ்ஞானக் கல்வி அதிகாரியாக நியமனம் பெற்றுச் சென்றது நேற்றுப்போல இருக்கின்றது. கொழும்பு தினகரன் பத்திரிகையின் ஆசிரிய பீடத்தில் அவ்வேளையில் நான் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்ததால், மாஸ்டரின் மாற்பளவுப் புகைப்படத்துடன் அவரது பதவியுயர்வுச் செய்தியை எழுதிப் பிரசுரித்ததும் நேற்றுப்போலவே இருக்கின்றது. ஆனால், அப்போதெல்லா மில்லாத இந்த 'ன் - ர்' எழுத்துப் பிரச்சனை கனடாவில் எவ்வாறு வந்த தென்பதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. மாஸ்டரின் பாட்டனார் (தந்தையின் தந்தையார்) பெயர் இலங்கையன், தந்தையார் பெயர் வேலுப்பிள்ளை, இவருக்குப் பிறப்பின்போது கொடுக்கப்பட்ட பெயர் செல்வரத்தினம். இந்த விபரங்கள் எனக்குச் சில வருடங்களுக்கு முன்னரே தெரியவந்தன.

கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக 'தமிழர் தகவலில்' இவர் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இலங்கையன், இ. செல்வரத்தினம், செல்வா, இ. வே. செல்வரத்தினம், இலங்கையன் செல்வா என்று பலவிதமாக, ஒவ்வொரு முறைக்கும் தமது பெயரை வெவ்வேறு விதமாக எழுதுவார். இது எனக்கு மட்டுமன்றிப் பலருக்கும் ஒரு மயக்கத்தைத் தந்தது.

இலங்கையன் என்ற பெயரில் கட்டுரைகள் எழுதும்போது, அதனை இலங்கையர் என்று நான் மாற்றிவிடுவது வழக்கம். எந்த விடயத்திலும் கோபிக்கத் தெரியாத மாஸ்டர், வழமையான தமது

கெக்கட்டக் குலங்கல் சிரிப்புடன், "எனது பெயரையே நீங்கள் மாற்றி விடுகின்றீர்களே" என்று கேட்பார். நானும் ஏதாவது ஒரு சாட்டுச் சொல்லி விடுவேன். நான் எதற்காக 'ன்' எழுத்தை 'ர்' ஆக மாற்றுகின்றேன் என்பது அவருக்குத் தெரியும்.

யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தில் குறிப்பிட்ட சில தொழில் புரிந்த மக்களை அடையாளம் காட்டுவதற்காக பொன்னன், கந்தன், சுப்பன் போன்ற 'ன்' வரிசைப் பெயர்கள் வழக்கிலிருந்தன. ஆனால், இதே பெயர்களை உயர் சாதியினர் என்று கூறப்படுபவர்கள் மத்தியில் பொன்னர், கந்தர், சுப்பர் என்ற 'ர்' வரிசையில் இருந்தன, அல்லது பொன்னையா, கந்தையா, சுப்பையா ஆக இருந்தன. இதனாலேயே இலங்கையனை இலங்கையராக நான் மாற்றினேன். இதனை ஒரு தடைவை மாஸ்டரிடம் நேரடியாகத் தெரிவித்தேன், அதன்போது அவருடன் நடந்த நீண்ட உரையாடல், அவரது உள்ளத்தில் நிறுபுத்த நெருப்பாகவிருந்த பல வரலாற்றுச் சம்பவங்களை எனக்கு அறியத் தந்தது.

ஒரு பத்திரிகையாளன் என்ற வகையில் சங்கானையில் நற்சாமம், தென்மராட்சியில் மந்துவில் ஆகிய இடங்களில் இடம்பெற்ற படுகொலைகள், மாவிட்டபுரம் ஆலயப் பிரவேசம் போன்ற விடயங்களின் ஊடாக தமிழர் மத்தியில் தலைவிதித்தாடிய சாதிப்பிரச்சினையினால் சிறுபான்மைத் தமிழர்கள் என்று கூறப்பட்டவர்கள் பட்ட அவலங்களை நேரில் கண்டவன் என்பதால், நிகழ்காலச் சாட்சியாக நான் இருக்கின்றேன். ஆனால், மாஸ்டர் சொல்லக் கேட்டவை, 1960களுக்கு முந்திய காலகட்ட நிகழ்வுகள் கேட்பதற்கே இவை மிகக் கொடூரமானவையாக இருந்தன.

யாழ்ப்பாணம் ஆரியகுளத்துக்கு அருகாமையில் அமைந்திருந்த அகில இலங்கை சிறுபான்மைத் தமிழர் மாகசபை மிகப் பிரசித்தமானது. திருவாளர்கள் எம். சி. சுப்பிரமணியம் (முன்னாள் எம்.பி.), ஜி. நல்லையா (முன்னாள் செனட்டர்) போன்றவர்கள் இதில் முக்கிய பதவிகளை வகித்துள்ளனர். 1955ல் இதன் செயலாளராக இருந்து, பல முக்கியமான முடிவுகளை எடுத்து, சபையை நேரான பாதையில் திருப்பிய பெருமை இலங்கையர் செல்வாவுக்கு உரியது. இப்பணிகளின் வழியாக 1957ல் சத்தியப் பிரமாண ஆணையாளராகவும், 1959ல் சமாதான நீதவானாகவும் இவரை இலங்கை அரசாங்கம் நியமித்தது.

திறமைகள், பணிகள் ஊடாகப் பதிவிகள் கிடைத்தபோதும், எந்தவொரு அரசியல் கட்சியினதும்,

அங்கத்தவராகவோ ஆதரவாளராகவோ இவர் சேர்ந்து கொள்ளவில்லை யென்றால் இதனை நம்புவது கஷ்டம். இது உண்மை. 'மகாசபை எந்தவொரு கட்சியையும் ஆதரிக்கக்கூடாது' என்று அப்போது வரையறுத்த கொள்கையைக் கடைசி வரை இவர் கடைப்பிடித்தார். இதனால், கட்சி ரீதியாகத் தேர்தலில் போட்டியிட்டவர் களுக்கு ஆதரவு வழங்குவதிலும் அதே கொள்கையைப் பின்பற்றினார். இதிலிருந்து கொஞ்சமாவது மாஸ்டர் விலகி இருப்பாரானால், நாடாளுமன்றத்தில், அல்லது செனட் சபையில் ஒரு உறுப்பினராக, அல்லது யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு உள்ளூராட்சிச் சபையில் தலைவராக இவரால் வந்திருக்க முடியும். அப்படியான ஆசைகளுக்கு

அப்பாற்பட்டவர் இவர்.

இன்றும் மாஸ்டரை நான் மதிப்பதற்கு ஒரேயொரு காரணம் - சொல்வதைச் செய்பவராகவும், செய்வதைச் சொல்பவராகவும் இவர் இருப்பதே. இன்றைய வாழ்க்கைச் சூழலில் இது மகாகஷ்டமாக இருப்பினும் அதற்காகவே பல கஷ்டங்களைச் சுமந்து வாழும் கர்மவீரர் இவர்.

கனடாவில் எம்மத்தியில் வாழும் சமூகப் பணியாளர் களில் பவள விழாக் காணும் முதலாமவர் இவர். சுகதேகியாக இன்னும் பல அண்டுகள் தமது மனைவி பிள்கைகள் மருமக்களுடன் வாழவேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

மனிதநேயம் கொண்டவர் நவஜோத் ஜோகரட்ணம் (இலண்டன்)

இலங்கையன் செல்வரத்தினம் என்ற உயர்ந்த பண்பான ஒரு கல்விமானை 'இலங்கையன்' என்றுதான் முதலில் அறிந்தேன். 1995ம் ஆண்டு எமது தந்தை எஸ். அகத்தியரின் பிரிவால் நிலை கலங்கி நின்றோம். உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இலக்கிய உறவுகளின் தொலைபேசி அழைப்புக்கள். கனடாவிலிருந்தும் உண்மையான மாக்சிச சித்தாந்தத்தில் புடம்போட்ட 'இலங்கையன்' அவர்களின் அழைப்பும் வந்தது. தமது இடதுசாரிக் கொள்கையில் இறுதிவரை உழைத்த தனது நண்பரை அழிந்த ஆத்ம துடிப்பை என்னால் உணர முடிந்தது. கனடாவில் எனது தந்தைக்காக நினைவு அஞ்சலிக் கூட்டமும் 1998ம் ஆண்டில் அங்கு அவரின் நூல்களை அறிமுகம் செய்து பங்களிப்புச் செய்ததை நன்றியுடன் நினைக்கிறேன். திரு. இலங்கையன் அவர்களை மனித நேசமும், சமூக உணர்வும் கொண்டவராக என்னால் பார்க்க முடிந்தது. 'அங்கிள்' என்று தொலைபேசியில் கதைக்கும்போதும் ஆரோக்கியமான அறிவுசார் விடயங்களை அலசும்போதும் அங்கே 'என் தந்தை'யின் தரிசிப்பை உணர்ந்து மகிழ்வேன்.

மொழி, சமூக சிந்தனைகள் எல்லாமே மாற்றம் பெற வேண்டுமென விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப ரீதியாகச் சிந்திக்கும் நவீன தன்மையை அவரது கட்டுரைகளைப் படிக்கும் போது காணமுடிந்தது. சமத்துவம் பற்றிய கருத்தை இவர் விளக்கும்போது விஞ்ஞான பூர்வமாக, யதார்த்தமாக விளக்கியமை இன்றும் நினைவில் இருக்கிறது. ஒரு பொருள் இன்னொன்றுடன் கலக்கும் போது ஒன்று மற்றதில் பரம்பல் அடையும்

நாட்டத்தைக் காண்கிறோம். பரம்பல் அடையும்போது பொருட் செறிவில் சமத்துவ நிலை ஏற்படுகின்றது. இச் சமத்துவ நிலையில் காணப்படும் மாற்றந்தான் இயற்கையின் கோளாறு களுக்குக் காரணம் என்று பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தை விஞ்ஞானரீதியாக அணுகி ஆராய்ந்த முறையை வாசித்துப் புரிப்படைந்தேன். தமிழ் மக்கள் சிலர் பின்பற்றி வரும் மூட நம்பிக்கைகளை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

எதிர்காலத்தில் தமிழ்க் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்திய இவரது பல கட்டுரைகள் எல்லோரையும் சிந்திக்கத் தூண்டிவிக்கிறது. சமூக மாற்றத்திற்கான எந்தவொரு விடயமும் சிந்திக்கத் தூண்டும் போது படைப்பாளி வெற்றி பெறுகின்றான். அவரது நீண்ட பணிகளை உற்றுநோக்கும்போது எமது தமிழ்ச் சமூகத்தினருக்கு வளம் கொடுத்த சிறந்த கல்விமான் என்பதை நினைத்து பெருமிதங்கொள்வதோடு இன்னும் அவரது கருத்துக்கள் எம் மக்களைத் தூண்டவேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

தனது கல்வித்தகைமைகளால் சமூகத்தை அலசி ஆராய்ந்த சிறந்த சிந்தனையாளர், சமூக விலையாளர், மனித நேசம் கொண்ட பண்பாளருக்குப் பவள விழா எடுப்பது மிகவும் மனங்கொள்ள வைக்கின்றது. விஞ்ஞான பகுத்தறிவு வாதியான திரு. இலங்கையன் செல்வரத்தினம் அவர்கள் நல்ல சுகத்துடன் வாழ்ந்து, அவருடைய அனுபவப் பதிவுகள் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி உற்சாகம் அளிக்கும் என நம்புகிறேன்.

மெல்லியன், செட்டி எனும் செல்வா இலங்கையன்

ஆ. நடராசா (ஆடலரசன்)

இருபதாம் நூற்றாண்டு, உலகளாவிய ரீதியில் பல போர்கள், புரட்சிகள், கிளர்ச்சிகள், கலகங்கள், என மாற்றங்களைச் சந்தித்துள்ளது. இலட்சோப லட்சம் மக்கள், போர்வீரர்கள், சரித்திர புருடர்களைப் பலியெடுத்ததும் அல்லாமல் பொருளாதாரச் சீரழிவு, பஞ்சம், பிணி ஆதியன உக்கிரம் அடைந்திருந்தன. இலங்கை அவற்றுக் கெல்லாம் விதி விலக்கல்ல. இ க க ா ல கட்டத்திலேதான், வடமராட்சியிலுள்ள உடுப்பிட்டிக் கிராமத்தில் நாவலரிக் குறிச்சியில் ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. தந்தை வேலன், ஓர் ஏழைத் தொழிலாளி, பிறப்புப் பதிவாளர் வீட்டுக்கு வருகிறார்.

தகப்பன்: “ஐயா! எனக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்திருக்கு. அதுதான் வந்தனான் சொல்லிவிட்டுப் போக.”

பதிவாளர்: “என்ன பேர் எழுத?”

தகப்பன்: “ஏதோ பாத்து எழுதுங்கோ. பொடியன் குஞ்சு, பொடி மெல்லிக. ஈக்குச்சி போல”

பதிவாளர்: “சரி,சரி நீ போ நான் பாத்து எழுதிறன்.”

1930 ஆம் ஆண்டு மாசித் திங்கள் 28ஆம் நாள் பிறந்த அந்த ஆண் குழந்தைக்கு பதிவுகாரப் ‘பிரமன்’ இட்டமுடன் எழுதிவிட்ட பெயர்தான் ‘மெல்லியன்’ ‘Mellian’ என்று அன்று பதிவாளரால் சூட்டிய பெயர், ஆகுபெயராய் அமைந்திருந்தாலும், ‘ன்’ விகுதி பெற்று இழி நிலை சுட்டி நின்றமை ஏதோ உண்மைதான். ஆனால், இன்று ஈழத் தமிழ் மக்கள் கிளர்ந் தெழுந்து, தமிழர் தாயகம், சுயாதிபத்தியம், சுதந்திரம், எங்கும், எதிலும் தமிழ் என்றெல்லாம் கோசமிட்டவாறு, ஊர் உலகு வியக்கும் வண்ணம் புரட்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவ் வேளையில், ‘மெல்லியன்’ ஒரு தூய தமிழ்ப் பெயராய் நயக்கப்படலாம்.

இலங்கையன் ஒரு தூய தமிழன் - திராவிடன். அவர் தனது பிறப்புப் பதிவுப்பெயர் ‘Mellian’ என்று அறிவதற்கு பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆனது. இலங்கையன் மட்டும் ஒரு பொய்யன், புரட்டன், பகட்டுக் காரனாய் இருந்திருந்தால் தன் பெயரை இலகுவாய் வேறுவிதமாக மாற்றி இருக்கலாம், அவர் ஓர் உத்தம சீலன்.

இதுவரை, வீட்டிலும், நாட்டிலும், பள்ளிச் சேர்வு இடாப்பிலும் ‘செட்டி’ என்று அவருக்கு பெற்றோர் செல்லமாக வைத்த பெயரில் உலா வந்து கொண்டு இருந்தார்.

“வறுமை கொடியது, அதனிலும் இளமையில் வறுமை கொடியது” என்பது ஓளவையின் அமுத வாக்கு. போரின் கொடிய தாக்கம், வறுமையின் கொடுமை, சமூகக் கொடுமையான சாதி மத பேத ஆதிக்க வெறியாட்டமும் ஒரு சேரத் தாக்கப்பட்டு வரும் சூழலில், இந்த அப்பாவிக்கு குழந்தைக்கு, அரிசியில் அகரம் எழுதி சமயாசாரப்படியோ, வழக்கப்படியோ ஏடு தொடக்கி வைக்க எவருமே முன்வரவில்லை.

அதிஷ்ட வசமாய், உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிசன் பாடசாலை இந்தப்பிள்ளைக்கு முதன் முறையாக தாழ்த்திற்று. அனுமதி அளித்துச் சரித்திரம் படைத்துது. தகப்பன் கல்வி வாடை அறியாத ஒரு அப்பிராணி, தாயோ நிரந்தரமாய் முடக்கப்பட்ட தீராத நோயாளி. எனினும், கல்வியே செல்வம், கல்லாவிடில் மடமை. இது உண்மை, என்று அனுபவ வாயிலாய் உய்த்தறிந்த பெற்றோர், ஒரே ஒரு மகன் கல்வி கற்றவேண்டும் என அவாவுற்றனர். வீட்டில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க அவர்களால் முடியாது அல்லல் உற்றனர்.

இயல்பாகவே சுறுசுறுப்பும், கூரிய பார்வையும், அடக்கமும், கீழ்ப்படிவும், எடுத்த காரியம் முடித்தல் போன்ற இன்னோரன்ன நற்பண்புகளைப் பிஞ்சுவயதிலேயே கொடையாகக் கெண்டிருந்ததால், அமைதியுடன் வீட்டில் சுயமாகவே படித்தார். பாடசாலையிலும் முதல் மாணாக்கனாய், அதிபர் மற்றும் ஆசிரியர்களின் நன்மதிப்பை பெற்றிருந்ததால் மூன்று K i w , y l d g e t F g g w w k ; (Double Promotions) பெற்றதோடு புலமைப்பரிசிலும் பெற்றார். அதன் பின்னர் புகழ்பூத்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் மேற்படிப்புக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இங்கேதான் ‘செட்டி’ என்று பெயர் சட்டப்படி மாற்றம் பெற்று செல்வரத்தினம் ஆனார். ‘செட்டி’ என்னும் பெயர் ஒரு குலத்தைச் சுட்டி நிற்பதால் அதை அவர் விரும்பவில்லைப் போலும்.

இவரது இளம்பராய் அனுபவம் இவரை ஒரு பொதுவுடைமை வாதியாக்கியது.

செல்வன் செல்வரத்தினத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்வுக்கும் உறுதுணையாய் அமைந்தவை மூன்று காரணிகள்:

1. அன்னாரின் பெற்றோர் - சான்றோன் ஆக்குதல் பெற்றோரின் கடமை அன்றோ?
2. மாணவனின் ஆர்வம், ஊக்கம், திறன், இதன் மேலாக,
3. உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையின் அதிபர், சக ஆசிரியர்களின் நேரியசேவையும் எல்லோரும் வழ வேண்டும் என்ற தலைசிறந்த கோட்பாடுமாகும்.

இன்று உள்ள இலசவக் கல்வி அன்று இல்லை. இலண்டன் மற்றிக்குலேசன் படிக்க இவருக்குக் கிடைத்த புலமைப் பரிசு பெரு நிதியமாய் அமைந்தமை வியப்பில்லை. செல்வரட்ணம் மட்டும் செல்வம், செல்வாக்குள்ள குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தால் ஓர் C.C.S ஆகி, இன்னும் ஓர் திறமையான உயர் அதிகாரியை ஈழம் பெற்றிருக்கும் என்ற அங்கலாய்ப்பு, உற்றார் மத்தியில் இல்லாமல் இல்லை.

எஸ்.எஸ்.சி. சித்தியடைந்த கையோடு, சமுதாய சகதியில் அல்லற்பட்டுக்கொண்டிருந்த தன் பெற்றோரின் சோக நிலையை எண்ணிப் பார்த்தார். “கோழி மேய்த்தாலும் கோறணமேந்து உத்தியோகம்” பார்க்க வேண்டும் என எண்ணி விண்ணப்பத்தினை சிபார்க் செய்வதற்காக அதிபரிடம் சென்றார். அதிபருக்கு ஒரு புறம் கோபம் மறுபுறம் அனுதாபம் எழுந்தது. “நீ மேற்படிப்புக்குத் தகுதி பெற்றவன். ‘பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே’ என்ற அறிவுரை நீ அறியாததா?” என்று செல்லி விண்ணப்பப் பத்திரத்தைக் கிழித்துக் குப்பைக் கூடையில் போட்டுவிட்டு, “நீ போய் நாளை காலை என்னை வந்து சந்தி, வட்டுக்கோட்டை கல்லூரியில் சேர்வதற்குத் தெண்டிப்போம். உனக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலம் நிச்சயம் உண்டு” எனத் தேற்றித் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்.

தலைமை ஆசிரியர் காலத்தாற் செய்த உதவியால் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சேர்ந்து கற்று, 1953இல் விஞ்ஞான பட்டதாரியாக வெளியேறினார்.

புரட்சித் துறவி குன்றக்குடி அடிகளார் ஒருமுறை செட்டிமார் கூட்டத்தில் கூறினார், “பாவம், புண்ணியம் என்று எதுவுமே இல்லை, மக்களை வெருட்டி, நல்வழிப்படுத்த, மனிதனால் ஆக்கப்பட்ட இரு வெற்றுப் பதங்களேயாம்... ஏன் நீங்கள் கூட இக்கணம் இருந்து புண்ணியம் செய்யலாம், 12%, 14% வீதம் அறவிடும் வட்டியை 8%, 6% ஆகக் குறைத்தால், அதுவே பெரும் புண்ணியமாம்.” இதுபோன்று காந்தியடிகள் பௌத்த குருமார் மத்தியில் உரைநிகழ்த்தும் போது “நீங்கள் வணக்கத்துக் குரிய குருமார்கள். மச்சம் மாமிசம் உண்ணுவதைக் கைவிட்டால் அதுவே மாதவம்.”

இந்த வகையில் தான் நண்பன் செல்வரத்தினம் எனும் இலங்கையன் அவர்களை நான் பார்க்கிறேன். அண்மையில் ஓரினச் சேர்க்கை பற்றி “இது ஒரு நோய் இந்த பயித்தியத்தை தடை செய்யாவிடில், உலகெல்லாம் பரவி, இனப்பெருக்கச் சமன்பாடு அற்றுப் போகும், உலகம் மெல்ல அழிந்து படும்” என அபாய அறிவித்தல் விடுத்துள்ளார்.

இது ஊன்றிப் பார்க்க, பருக்கை என மேற்கோள் ஒன்று. அன்னாரின் உள்ளத்தே ஒளிந்திருப்பவை, அன்பு, ஆதரவு இரக்கம், கொடை, பொறை, தயை, சீர் ஒழுக்கம், அறிவு, ஞானம், மானம்,

வீரம் என்பன. சுருங்கக் கூறின் அவர் ஒரு தலை சிறந்த பண்பாளர்.

பண்புடையன் பட்டுண்டு உலகம் அதுவின்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மண். - குறள் 996

என்பது தமிழ் மறை. செல்வரத்தினம் அவர்கள் சீரிய ஆசிரியத்தை மேற்கொண்டார். கல்வி அதிகாரியாய் உயர்வு பெற்று கொழும்பு கல்வி இலாகாவில் கடமை ஆற்றினார். நைசீரியா சென்று, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளரானார். அந்த நாட்டுச் சுவாதியம் ஒவ்வாமையினால், காசநோய் வாய்ப்பட்டு ஓய்வு பெற்றார்.

கனடா சுகம் அளிக்கும் என்று அறிந்து விண்ணப் பித்தபோது, தன் முழுப் பெயரை செல்வரத்தினம் வேலன் இலங்கையன் என்று பதிந்ததால் இங்கே இலங்கையன் இவரது தகப்பன் வழிப்பாட்டினின் பெயர். தந்தை தன் தந்தையின் பெயரை, தன் மகனுக்கு கூட்டும் மரபுவழி வழக்கம் இன்றும் இலங்கைத் தமிழரிடையே உண்டு. பேரனுடைய பெயரை உடையவன் ‘பேரன்’ என்ற உறவு முறையும் நிலவி வருகின்றது. இதுவேதான் செட்டி, செல்வரத்தினம் ஆகி இலங்கையனான விருத்தாந்தம். தமிழ் அன்னைக்கு இறுதிவரை தொண்டாற்ற வேண்டும் என்ற விருப்புடன், ஒன்றாறியோ ஆசிரியத் தகைமைப் பத்திரம் பெற்று, இங்குள்ள உயர் நிலைப் பாடசாலைகளில் மேல் வகுப்புகளுக்கு கற்பித்து வந்தார். மேலும், இங்கு இவர் பொது ஊடகங்களிலும் விடயதானம் செய்வார். விஞ்ஞானம், தத்துவம், பொருளியல், அறிவியல் சம்பந்தமாய் உரையாற்றுவார்.

பல வருடங்களுக்குப் பின் அண்மையில், தான் பிறந்த ஊருக்குச் சென்றபோது, அவ்வூர் மக்கள் அவரை வாஞ்சையுடன் வரவேற்று, அவர் ஆரம்பித்து உயிரூட்டி வளர்த்த நாவலர் சனசமூக நிலையம் சார்பாக, அன்று அவர் ஆற்றிய அரிய பெரிய சேவைகளை நினைவு கூர்ந்தும், அன்னாரின் 75 அகவை பூர்த்தியையும் சேர்த்தும் விழா வெடுத்து, பாராட்டி கௌரவித்தனர். ஏலவே இலங்கையில் இவர் ஆற்றிய கல்வி, சமூக சேவைகளுக்கும் இலங்கை அரசும் இவரை சமாதான நீதவானாக நியமித்தது.

பிள்ளைப் பராயம் முதல் அல்லற்பட்டு, துன்ப அனல் ஆறு நீந்தி, சமூக சமர்கள் பல கண்டு, வெற்றி மாலை சூடியும், பீடுநடை போட்டு வரும் அன்பன், என் நண்பன், இலங்கையன், வாழ்க்கைத் துடுப்பாட்டத்தில் வெற்றிகரமாக முக்கால சதம் தாண்டி முழுச்சதம் அடிக்க முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்.

அன்னாருக்கு உற்சாகம் ஊட்டி கௌரவிப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதே!

பவள விழாக் காணுறும் நீவிர்
நூற்றாண்டு விழாக் காணவேண்டும்!
தொடர்க நும் மேலான தொண்டுகள்!!
சுகம், பலம், நலம் பேணி பல்லாண்டு வாழ்வீராக!

முரண்பாடுகளுள் உடன்பாடுகள்

கனக மனோகரன்
சட்டத்தரணி

“தென்திசையைப் பார்க்கின்றேன் என்செய்வேன்
என்றன்

சிந்தையெல்லாம் தோள்களெல்லாம் பூரித்த தடா.”

தென்திசை இலங்கை வேந்தன் இராவணன்
நினைவில் தெள்ளுதமிழ்க் கவிவேந்தன் பாரதிதாசன்
உள்ளம் பூரித்தது. ஈழத்தின் வட எல்லையில் உள்ள
வல்வையை வாழிடமாகக் கொண்டிருந்த யான் தென்திசை
உடும்பிட்டியை நோக்கிப் பூரிக்க காரணர்களுள் ஒருவர்
இலங்கைவேந்தன் அல்ல, இலங்கையன் செல்வரத்தினம்
என்ற ஏந்தல்!

செல்வரத்தினம் ஆசிரியர் அவர்கள் ஒரு
மாமனிதர், மனிதத்துவத்தில் முழுமைத்துவம் கொண்டவர்
என்றெல்லாம் நான் எழுதின் அது பொய்ச்சாயம் தோய்ந்த
ஒரு புகழாரம் ஆகிவிடும்.

இலங்கு நூல் கற்றவரையே தமிழ் மாமுனி
வள்ளுவன் மனிதன் என்றான். இலங்குநூற் கல்விகளான
கணிதத்தையும், இரசாயனத்தையும் கற்று பட்டங்களும்
பெற்ற இலங்கையன் மனிதநேயம் நிறைந்த ஒரு மனிதர்.

என்னளவில் அந்நாள் இரசாயன ஆசிரியரின்
வாழ்க்கை முறைமை அறிவுடைமை, அன்புடைமை,
அடக்கமுடைமை ஆகிய அனைத்துடைமைகளையும்
தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் ஓர் அற்புத இரசாயனக்
கலவை. வாய்மையுடன் கடைப்பிடித்த வாழ்க்கைத்
தூய்மை இவர்தம் மேன்மை. வழமைக்கு மாறாக ‘அறிவு’
எனும் மாமியும் ‘பணிவு’ என்னும் மருகியும் கூட்டுக்
குடித்தனம் நடத்திடும் இல்லம் இந்த நல்லவரின் உள்ளம்.

இரு தசாப் பங்களாக இலங்கையில்
இழவுகளையே வாரியணைத்த எம்மினத்தவர்க்கு இன்று
கனடாவில் ‘விழவுகள்’ வாராவார நிகழ்வுகள். வார
இறுதிகள் என்றால் நாளுக்கு நாலு விழாக்கள் இருக்கும்.
ஊர் இரண்டு பட்டால் ஊருக்கு இருவிழாக்களும் நடக்கும்.
எனின், கல்லினில் ஒரு விதையென இருந்து கல்லினில்
ஒரு விருட்சமென நிமிர்ந்த இக் கல்வியாளனுக்கு -
அந்நாள் கல்வி ஆசானுக்கு- கல்வி அதிகாரிக்கு
பல்லாண்டுகள் கடந்து எடுக்கப்படும் இப் பாராட்டு விழா
எடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான்! இலை மறை காயென
இம் மண்ணில் இருக்கின்ற இன்னவரை-இனியவரை எம்
இனம் இனங்காண, இவர்தாம் சனம் காண, இவர்தாம்
செயல் வண்ணங்கள் செக உலா வர எடுக்கப்படுகின்ற
பவளவிழா பயன் மலிந்த பயிர் என்பேன்.

நான் உடும்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன்
கல்லூரியினதும் பழைய மாணவன். அதன் பழையமாணர்
இடவைப்பில் இலங்கையன் என்ற இப் பழைய மாணவர்
என்னை விட பழமையானவர். இன்று எமக்கிடையில்
மறைவு இல்லை. ஒளிவு இல்லை. ஆனால் நாம் அங்கு

படித்த காலங்களுக்கிடையில் ஏறக்குறைய இரு
தசாப்தகால இடைவெளி இருந்தது. நான் படித்த
காலகட்டத்தில் அங்கு மாணவர்களின் ஏற்றத்திற்கான
படிக்கற்கள் மட்டுமே அமைந்திருக்கப் பார்த்தேன்.
ஆனால் வெல்வரத்தினம் அவர்களுக்கோ படிக்கும்
பணியோடு தடைக்கற்களைப் படிக்கற்கள் ஆகப்
படைக்கும் கடின பணியும் இருந்தது.

“தம்பி சற்றே ‘மெலிவானால்’ அதில்
அண்ணன்தான் அடிமை

கொள்ளலாமோ?”

எனக் காட்டமுடன் பாரதி, கேட்ட காலம் அனேகமாக
அதுவாகத்தான் இருக்கும். இருப்பினும் ‘மெல்லியன்’
என்ற பெயரில் படித்த இவருக்கு வலிவுடைய சில
சக மாணவர்கள் இழைத்த கொடுமைகள்
அனந்தமாம். அவர் அன்று பங்கு கொண்டது
தங்குதடையற்ற ஓட்டமல்ல, அது தடையோட்டம்.
‘வல்லவன் பம்பரம் மணலிலும் ஆடும்’ என்பது
பழமொழி. வல்ல இக்குதிரை புதை மண்ணிலும்
ஓடியது. அகில இலங்கை ரீதியில் முதலிடம் பெற்று
படித்த பள்ளிக்கு புகழ் குவியல் தேடியது.

“வெட்டிருப்புப் பாரைக்கு வேர்விடப்
பாறை பசு மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்”
என்ற ஓவையின் பொன்னான மொழி
இலங்கையன் விடயத்தும் இலங்கும் பொன்னான
மொழி ஆயிற்று!

உடும்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் பழைய
மாணவர் சங்க கனடாக் கிளை இம்மண்ணின் மூத்த
முந்நாள் மாணவர் அமைப்பு. ‘வானவில் விழா’த்தான்
கனடாவில் முதன் முதில் வர்ணஜாலம் காட்டிய
கல்லூரிக் கலைவிழா. முதல் தர முத்தமிழ் விழா
எடுப்பவர்கள் என்ற முத்தாரமும் நாம் குடினோம்.
பேதம் கடந்த பணியை நாம் வேதமாகக் கொண்டு
இயங்குவதுதான். வெற்றிகட்கு வித்திட்டது.
இன்றுள்ளவரை இச்சங்க தலைமைத் தவிசினை
அலங்கரித்தவர்கள் எம் சமூகப் பார்வையில்
வெவ்வேறு பிரிவினர், ஊரினர், பணியினர். வல்வை,
உடும்பிட்டி இளவல்களுள் ஒருசிலர் முட்டி மோதிய
வேளையில் எங்கள் சங்க அங்கத்தவர்களில்
பெரும்பான்மையினரின் பெரு மனப்பான்மை
அடியவனை அதன் காப்பாளர் ஆக்கியது.
2001க்கான காப்பாளர் பதவிக்குத் தலைமைத்துவம்
மிக்க செல்வா அவர்களின் பெயரினை நான்
முன்மொழிய அவையினர் ஏகமனதாக ஏற்று அளித்த
அங்கீகாரம் அன்னவர் ஆறு தசாப்தங்களுக்கு
முன்னர் எம் பள்ளியில் முகங்கொடுத்த

பரிகாசங்களுக்கும் பராதீனங்களுக்கும் பரிகாரமாய் அமைந்தது.

செல்வா அவர்கட்கும் எனக்கும் இடையிலான உறவினை ஒரு முரண்பாடுகளுள் உடன்பாடு அல்லது வேற்றுமைகளுள் ஒற்றுமை (unity in diversity) எனலாம். இந்த நூலேன் புதுமுகமாக எனக்கு அறிமுகமானது எங்கள் வல்வையின் நடுநாயகமாக உள்ள நூலகத்தில். ஒரு முச்சந்தியின் பக்கலில் நிகழ்ந்த முதற்சந்திப்பு பேருந்துகளில் பேச்சுத் துணையாக பெரிதும் வளர்ந்தது. தொடருந்துகளிலும் தொடர்ந்தது. எங்கள் சந்திப்புகள் இடையிடையே தமிழ் விழாக்களிலும், பல்வேறு கட்சிக்கூட்டங்களிலும் நிகழ்ந்தன. அப்போ தெல்லாம் இவரிடம் அரசியலறிவை தெளிவை, அனுபவங்களை நான் கவர்வதுண்டு.

செல்வரத்தினம் அவர்களோ ஒரு நாத்திகன், 'கடவுளை மற, மனிதனை நினை' என்ற ஈ.வேரா.பெரியாரின் கோட்பாட்டை பெரிதும் மதிப்பவர். கல்லிலே கதிரியக்கத்தைக் கண்ட விஞ்ஞானத்தை கல்வியாகப் புகட்டிய இவர் கண்களுக்கு கல்லிலே கடவுள் கட்டிலனாக அதிக வாய்ப்பில்லைத்தான்! இந்த நல்லவர் நாத்திகர் ஆனதற்கு அவரளவில் "ஆலயம் தொழுவது அரிதான ஒன்று" என்ற நிலையினை ஏற்படுத்தியவர்களும் நிச்சயம் காரணர்கள்தாம்! நான் வாழ்ந்த -வளர்ந்த சூழலில் நித்திய நீறு பூசுவாருள் சில உருத்திராக்கப் பூனைகளைக் கண்டு உளம் கொதித்ததுண்டு. நல்லவனாக வாழ்வதே தெய்வீகம் (Godliness is to be Good) என்பதை உணர்ந்து வாழும் இந்த உத்தமர் நினைவில் யான் உளம் உவந்ததும் உண்டு.

நானோ ஆத்திகன், 'கடவுளே மனிதனைப் படைத்தான்' என்பது என் வாதம். இல்லை இல்லை மனிதனே கடவுளைப் படைத்தான் என்பது இலங்கையன் எதிர்வாதம். கடவுள் உண்மையில் இல்லை என்றால் இந்த மனிதகுலம் உய்ய மனிதன் அவனைக் கல்லிலோ, களிமண்ணிலோ, கருங்காலி மரத்திலோ படைக்க வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம், வேண்டி. மாற்றான் தோட்ட மல்லிகையிலும் மணம் நுகரும் மணப்பக்குவம் எமக்கு இருந்ததால் மதஞ்சார் முரண்பாடு எம்மிடையே மன முரண்பாட்டை தோற்றுவித்ததில்லை.

இலங்கையன் ஒரு நம்பகத்திற்குரிய இடதுசாரி. எண்ணத்தாலும் பெருமளவு வாழும் வண்ணத்தாலும் நானும் இடதுசாரி என்பதே என் நினைப்பு. இலங்கையன் கணிப்பும் இதுதான். என் அபிமான ஆசான்கள், எனது மூத்த ஆத்ம நண்பர்கள், ஆத்மார்த்தமாக நான் மதிக்கும் ஊரார், உறவாரில் பலர் இடதுகாசரிகள் தாம். நான் சமூக அறிதுமை (social consciousness) உடனும் அரசியல் உளவுந்தல் (political motivation) உடனும் சிந்திக்க முற்பட்ட

காலகட்டத்தில் இலங்கை அரசியலில், குறிப்பாக தென்னிலங்கையில், சிவப்புகள் வெளுக்கவும், இனப்பிரச்சினை கூர்ப்படைந்து பழுக்கவும் அதிகளவில் ஆரம்பித்திருந்தன. நான் சார்ந்த அமைப்பு இடது சாரி அமைப்பல்ல, எனின் இடதுசாரிகளினதும் அமைப்பு அது.

ஒப்பீட்டளவில் நான் பழகித்திரிந்த - பரிச்சயம் கொண்டிருந்த இடதுசாரிகளிடந்தான் கூடிய அரசியல் சித்தாந்தத் தெளிவையும் வாக்கு நேர்மையையும், வாழ்வில் தூய்மையையும் அவதானித்திருக்கின்றேன். இந்தச் சோறான இலங்கையர் எனக்கு பதச்சோறாகி என்னில் ஏற்படுத்திய ஆகர்ஷிப்பு (ஆக்கிரமிப்பு) இம்முடிவுக்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

இடையில் பத்தாண்டுக்கு மேல் இலங்கையனைப் பார்க்கும், பழகும், பேசும், அவர் சொற்களைக் கேட்கும் வாய்ப்புக்கள் எனக்கு இருந்ததில்லை. 05.08.1988 என் வாழ்வில் ஒரு நன்னாள், பொன்னாள். உண்மையில் பலதையும் இழந்த இந்த உண்மை அகதி அன்றுதான் கனடிய மண்ணில் கால் பதித்தேன். கனடிய சட்டத்தரணி கரிகாலன் அண்ணனுடன் இலங்கையனும் என்னை வரவேற்க எல்லைவரை வந்திருந்தார். நல்ல 'முழிவியளம்' கனடாவில் என் வாழ்வு 'ஓகோ' என்றில்லாவிட்டாலும் 'ஓகே' என்ற அளவிற்கு ஓடுகிறது.

நான் வந்த நாட்களில் 'காப்புக் கை' உணவென்பது 'ரிம்கோட்டன்' கப்புச்சீனோ காப்பியல்ல சந்திக்குச் சந்தி குந்தியிருந்து குடிக்க. அந்த நாட்களில் தோசை, வடைகளை நான் உண்பதில்லை. அவை 'அப்பிட்ட எப்பா' என்பதல்ல என் அப்போதைய கோசம். அவை அகப்படுவதில்லை உண்ண. எனக்கும் கரிகாலன் அண்ணனிற்கும் சமைத்துச் சாப்பிடத் தெரியாது. நாம் சமைத்தாலும் அவற்றை நம்மாலேயே சாப்பிட முடியாது. அந்த நாட்களில் அடிக்கடி எங்களை அழைத்து அமுது பரிமாறிய இலங்கையன் தம்பதிகளை நான் மறப்பது எங்ஙனம் இயலும்?

நான் கனடா வந்த காலத்தில் தமிழ் விழ கூட ஒரு விதத்தில் 'வேர்ப்பலா' தான். இலகுவில் காணக் கிடைக்காதவை இவை. எங்கு விழா நடந்தாலும் நான் போவேன். விழாவில் பார்க்க - கேட்க பரவசிக்க நிகழ்ச்சிகள் இல்லாவிட்டாலும் நிச்சயம் இலங்கையன் வருவார், அவரைப் பார்க்கலாம் அவர் கூற்றைக் கேட்கலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் அன்று நான் போனதுண்டு.

"Spirt is willing, but their flesh is weak" என்றார் யேசுபிரான். இலங்கையனின் உள்ளம் இதுவரை தளராதது. உடல் தளரும் வரை அவர் தவறாது விளாக்களில் எல்லாம் கலந்து கொண்டார். இன்று அவருக்கு பவள விழா. நாமெல்லாம் அதில் பங்குகொள்ள, நம் பாராட்டுகளையும் இந்த அருமனிதர் கொள்ள. . .

நண்பன் தந்த நண்பன்

இ. சங்கரப்பிள்ளை

நண்பன் திரு.இ.செல்வரத்தினமும் நானும் எங்கள்தாய் நாட்டில் வடமாகாண ஆசிரிய சங்கக் கூட்டங்களில் மட்டும் இடைக்கம் பழகியதுண்டு. பின்னர் நைசீரியாவில் அவர் பெளச்சி (Bauchi) மாநிலத்திலும், நான் கடுனா (Kaduna) மாநிலத்திலும் பணிபுரிந்த காலத்தில் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும் வாய்ப்புத்தானும் கிடைக்கவில்லை.

எங்கள் இளைய மகன், சங்கரபோதி யோக் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், நாங்கள் பல்கலைக் கழகத்தை யண்டியுள்ள ஒரு தனியார் கட்டடத்தில் குடியிருந்தோம். அதே கட்டடத்தில் எனது உற்ற நண்பன் காலஞ்சென்ற திரு. பூரணசற்குணமும் தனது மனைவியுடன் தங்கியிருந்தார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தனது சகபாடியாகக் கல்விகற்ற திரு. செல்வரத்தினம் பற்றி என்னுடன் அவர் அடிக்கடி பேசுவதுண்டு. அத்துடன் திரு. செல்வரத்தினமும் அவரிடம் வந்து போவதுண்டு. அந்நிலையில் என்னைத் திரு. செல்வரத்தினத்துடன் இறுகப் பிணைத்த பெருமை நண்பன் பூரணசற்குணம் அவர்களுக்கே உரியது. எமது புதிய நட்பின் ஆரம்பம் 1993ல் எனலாம்.

“புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா, உணர்ச்சிதான்

நட்பாம் கிழமை தரும்” - குறள் 785 ஒருவனுடன் ஒருவன் நட்பாவதற்குத் தேச ஒற்றுமையும் பழக்கமும் தேவையில்லை. இருவர் மனம் ஒத்த உணர்ச்சியே நட்பு என்ற உரிமையைக் கொடுக்கும். எம் மிருவருக்குமிடையே ஒற்றுமைகள் பலவுண்டு என்பது வெள்ளிடைமலை. நான் அரசாங்க சேவையைத் துறந்து பல்கலைக் கழகப் படிப்புக்குப்போதற்குக் காலஞ்சென்ற முன்னாள் யாழ் இந்துக்கல்லூரி அதிபர் திரு. ஏ. குமாரசுவாமி அவர்கள் காரணமாக விருந்தது போல, திரு. செல்வரத்தினம் அரசாங்க சேவையைத் தவிர்த்துப் பட்டப்படிப்புக்குப் போவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் அந்நாள் உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் கல்லூரி அதிபர் திரு.யோன் அவர்களே. அவ்விரு பெருமக்களையும் நாமிருவரும் மறக்கமுயாது.

கஷ்டமுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தும் விவேகமும், கல்வித்தாகமும், தளராமுயற்சியும், ஆசிரியர்களின் ஆசியுமே அவரின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்த தெனலாம். “மனம் போல வாழ்வு.” ‘Character is destiny.’ தெளிந்த தூய உள்ளமுடையவர்

நண்பன் செல்வா. கள்ளம் கபடமோ, வஞ்சகம் குதோ, போட்டி பொறாமையோ, குறுகிய மனப்பான்மையோ, நடுவுநிலைமை தவறி நடக்கும் கயமையோ எள்ளளவுதானும் இல்லாத ஒரு உத்தமர்.

என்னைச் செவ்வனே விளங்கியுள்ள சிலருள் செல்வாவும் ஒருவர் எனலாம். என்னைப்பற்றி அவருக்கும், அவரைப்பற்றி எனக்கும் தெரியாதது எதுவுமேயில்லை. எம்மில் காரணமின்றிப் புறங்கூறும் குற்றமோ, இரகசியங்களை வாங்கி வெளிவிடும் சிறுமையோ இல்லை என்பது எமக்கு நன்கு தெரியும். இதனாற் போலும் “நீதி” என்று அழைக்கப்படும் ஆனந்தக் கூத்தன் எம் மிருவரையும் எமது வயோதிப காலத்தில் ஒரே கூரையின் கீழ் கொண்டு வந்து சேர்த்துள்ளார்.

நாமிருவரும் வசித்து வரும் இல்லமோ பல்லின மக்கள் வசிக்கும் இல்லம். சுமார் ஐம்பது நாடுகளைச் சேர்ந்த பல நிற, மத, மொழி மக்கள் இங்கு குடியிருப்பாளர்களாக இருக்கின்றனர். தமிழர்களாகிய எங்ளை அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் மதித்து அன்பு செலுத்துகின்றனர் என்பதை செல்வா நன்கு அறிவார். தமிழரைத் தமிழர் போற்றுவதிலும் பார்க்க தமிழரைத் தமிழர் அல்லாதோர் போற்றுவதையே தமிழராகிய நாம் விரும்புதல் வேண்டுமாம். அப்போதுதான் தமிழரின் மதிப்பு உலகில் அதிகரிக்கும்.

ஒரு உத்தம விஞ்ஞான ஆசிரியராகவும், பாடநூல்கள் எழுதும் ஆசானாகவும், விஞ்ஞானப் பரிசோதகராகவும் பணிபுரிந்த செல்வாவுக்கு அவரின் எழுபத்தைந்தாவது பிறந்த தினத்தை யொட்டி அவரின் அளப்பரும் சேவையைப் பாராட்டி விழா எடுப்பது சாலவும் நன்று.

பெரியோரைப் போற்றுவதல் தமிழர் மரபு மட்டுமல்ல, உலகிலுள்ள எல்லா இனத்தவர்களினதும் மரபு. எனவே நண்பன் என்ற முறையில் செல்வா தனது மனைவிமகக் களுடனும், மருமகக் கள் பேரப்பிள்ளைகளுடனும் சகல நலன்களுடன் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழவேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டுகின்றேன். வேண்டத்தக்கதறிவோன் வேண்ட முழுதும் தருவான்.

இனியவர் இலங்கையன்

எஸ். சந்திரபோஸ்

அபூர்வமாகச் சில நல்லிதய முள்ள மனிதர்களை நம் வாழ்வில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. நான் சந்தித்துப் பழகிய மனிதர்களுள் ஒருவர் இலங்கையன் செல்வரத்தினம் அவர்கள்.

ஆசிரியர் செல்வரத்தினம் அவர்களை எனது சிறுபராயத்திலிருந்தே அறிவேன். எனது தந்தை எம்.ஸி.சுப்பிரமணியம் அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக அடிக்கடி எமது இல்லம் வருவார். ஆயினும் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஐம்பத்தி ஒன்பதில்தான் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது நான் ஒன்பதாம் வகுப்பில் விஞ்ஞானப் பிரிவில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். பௌதிகவியல், இரசாயனவியல் பாடங்களை ஆசிரியரிடம் கேட்டுப்படிப்பதற்காக, இல. 117 பருத்தித்துறைவீதி, நல்லூரில் அமைந்திருந்த அவரது வீட்டிற்குச் சென்று வந்துபொழுதுதான் அவரிடம் நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பு ஏற்படத்தொடங்கியது. அவ்வாறு ஏற்பட்ட வாய்ப்பு இன்றுவரை தொடர்கின்றது.

அவரின் வீட்டிற்கு நான் படிக்கச்சென்ற பொழுதிலும் சரி, எனது தாய் சகோதரர்களுடன் நல்லூர் முருகன் கோவில் திருவிழாவுக்குச் சென்று வரும் பொழுதிலும் சரி ஆசிரியரின் மனைவி திருமதி நல்லம்மா செல்வரத்தினம் அவர்கள் தம்வீட்டிற்கு எம்மை அழைத்து அன்புடன் நன்கு உபசரிப்பார். நல்லூர் திருவிழாக் காலங்களில் ஆசிரியர் இல்லம் அன்னசாலையாகக் காட்சிதரும்.

அவர் ஒரு பகுத்தறிவாளன். விஞ்ஞானத்தைப் பட்டப்படிப்புவரை நுணுகி ஆராய்ந்து கற்றதனாலும் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தம், ஈ.வே. ராமசாமிப் பெரியாரின் திராவிடக் கழகக் கொள்கைகளினாலும் ஈர்க்கப் பட்டமையினால் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பகுத்தறிவாளனாகவும் அறிவியற் சிந்தனை யாளனாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

சிந்தனைச் சுதந்திரத்திலும், செயற்பாட்டுச் சுதந்திரத்திலும் பற்றுறுதி கொண்டவர். இதனால் மாற்றுக் கருத்து உடையவர்களையும் மதித்து நடக்கும் மனப்பாங்கு கொண்டவர். “உள் ஒன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று கூறுவோர் உறவு கலவாமை வேண்டும்” என்னும் கொள்கைப் பிடிப்பாளர். இதனால் நல்ல நண்பர்கள் குழாம் இவரை எப்பொழுதும் சூழ்ந்திருக்கும்.

ஆசிரியர் தனது தனிப்பட்ட வாழ்விலும், பொதுவாழ்விலும், பல போராட்டங்களுக்கு முகம்

கொடுத்தவர். “கற்பதற்காகப் போராடு, போராடுவதற்காகக் கல்!” என்ற வாசகத்திற் கமைய கல்வி கற்பதற்காகப் பல போராட்டங்களுக்கு முகம் கொடுத்து வெற்றிகண்டவர். திண்ணைப் பள்ளியில் ஆரம்பித்த இவரது கல்விப் பயணம் வறுமை நிலையிலும், வாய்ப்புக்கள் அற்ற நிலையிலும், இவரிடம் குடிகொண்டிருந்த திறன் காரணமாக புலமைப் பரிசில் பெற்று இலண்டன் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியானார்.

கல்வி கற்பதற்காகத் தமது வாழ்வில் போராடி உயர் கல்வியைப் பெற்று ஆசிரியரான காலத்தில், தாயகத்தில் தமிழர்களிடம் காணப்படும் சாதிய அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தான் பெற்ற கல்வியை உரிய முறையில் பயன்படுத்தினார்.

அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபையில் இணைந்து, அதன் இணைச் செயலாளர், நிர்வாகச் செயலாளர் எனும் செயற்குழு உறுப்பினர் பதவிகளைப் பெற்று சாதிய அடக்கு முறைக்கு எதிரான பல போராட்டங்களில் முன்னணிப் போராளி ஒருவராக செயற்பட்டார்.

பொது இடங்களில் சமத்துவம், கோயில்களில் வழிபாட்டுச் சுதந்திரம், கல்வி வாய்ப்பு வசதிகளற்றிருந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான கல்வி வாய்ப்பு, அரசு உதவியுடன் பின்தங்கிய கிராமங்களில் பாடசாலை களை நிறுவுதல், நிலமற்ற ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசு காணிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தமை, பொருளாதரத்தில் நலிவுற்றிருந்த மக்களுக்கு மாற்றுத் தொழில்கள் பெற்றுக் கொடுத்தமை போன்ற பல செயற்பாடுகளைத் தான் சார்ந்த சமூகதாபனம் மூலம் போராடிப் பெற்றுக் கொடுத்த முன்னோடிகளில் இவரும் ஒருவர்.

தமிழ் மக்கள் அனைவரும் தமக்கிடையே சுதந்திரமானவர்களாகவும், சமத்துவமானவர்களாகவும், சகோதரத்துவம் உடையவர்களாகவும் வாழவேண்டும் என்ற விருப்புடைய மானிடநேயமுள்ள மனிதர் இவர்.

ஆசிரியப் பணி, சமூகசேவைப் பணிகளுடன் ‘இலங்கையன்’ என்ற பெயரில் இவரின் இலக்கியப் பணியும் இலங்கையிலிருந்து கனடாவரை தொடர்கின்றது.

திருமணவாழ்வில் பொன்விழாக்கண்டு இன்று தனது பவள விழாக் காணும் இனியவர் இலங்கையன் செல்வா அவர்களை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

CHELVARATNAM AS I KNOW HIM

T. Puthirasingam, London

I am happy to know that a few friends of Mr. Chelvaratnam have thought of felicitating him on his 75th. Birthday, not because of the numerical vastness but because of the useful and significant part he had played in the life of the Tamil community in particular.

Almost everybody including Chelva knows that living up a three-quarter century and beyond is not a " Gift" or an achievement and needs no celebration. This reminds me of a W.H.O report, which says that during this century we will have more old people and indeed centenarians will be crawling all over.

Mr. Chelvaratnam is one of the few indispensable calibre of people among our community who have made their life very meaningful and gainful to many others. I came to know him when he joined the teaching staff of Vaideeswara Vidyalayam as a senior Chemistry teacher. He taught chemistry and mathematics in the Advanced level and Ordinary level classes.

His commitment to teaching was total. Thoroughness of the subject combined with his pleasant disposition and temperament earned him the admiration of every child.

As a colleague he is very sociable, always willing to participate in every activity of the staff and the school. His contribution to science exhibitions and to similar school projects in general lifted the general morale of the school.

I would like to make special mention about the contribution he made towards Hydrobiological Survey of the Thondamanar Lagoon project sponsored by the Northern Province Science Teachers' Association. He not only recognized the national importance of the project but also more significantly the learning opportunity it provided for us a natural and real situation. His academic and physical participa-

tion was of great assistance to the organization.

In one of our inter-school science exhibitions he was able to get his students' exhibit an important principle in Chemistry which was highly commended by visitors and judges alike. He never hesitated to participate in any of the school activities actively involving himself with his characteristic smile and laughter.

It did not take long for us to become good friends but it took some time to know that he was a Justice of the Peace(J. P). One day I was casually telling him that I need to get my signature attested by a J. P. and it was then that he told me that he could do that for me. Normally J.P.s indicate it along with their qualifications at the end of their names. But he never did that and never advertised it. It became evident that it was his deep involvement in the upliftment of his community that made the authorities recognize the need for such an official status to be conferred on him. It is needless to say how difficult it is to get a J.P for his celebrated signature to vouch your statement or document. He was a man who was always at the beg and call of the people to make things easy for them. It was only after this that I came to understand how closely he was involved in community work working very intimately with organizations and individuals.

Mr. Chelvaratnam for very obvious reasons moved to Canada about two decades or more ago and has created a niche for himself even though not totally similar among some very active Tamils faced with similar problems. He writes regularly to one of the popular periodicals in Canada, the Thamilar Thagaval under a patriotic name Elankayan.

He has a very pleasing disposition and generally with a childlike nature gets on very well with everybody. I wish him many more years of healthy and peaceful life.

இலங்கையின் சிந்தனை

மனித அறிவை மேலும் விஸ்தாரமாக்கட்டும்

பிரேம்ஜி

இனிய நண்பன் இலங்கையின் 75வது ஜனநாயக தினம் அவரது நண்பர்களாலும் சமூகவியலாளர்களாலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவது பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. 75 ஆண்டுகள் மனித வாழ்வுக்குப் பெருமிதத்தையும் பெரும் பேறையும் தரும் ஒரு விரிந்த காலப் பகுதியாகும். இந்தக் காலப் பகுதியை ஒரு மனிதன் தனக்காகவும் தனது குடும்பத்திற்காகவும் மட்டுமே வாழாது, தான் சார்ந்த சமுதாயத்திற்காகவும் முழு மானுடத்திற்காகவும் அர்ப்பணிப்புடன் பயனார் விதத்தில் வாழ்வது என்பது ஒரு அற்புதமான கம்பீர்யமாகும். கௌரவமான மகத்துவமாகும். இந்த வகையில் இலங்கையின் 75 ஆண்டுகால வாழ்வு இந்த கம்பீர்யத்திற்குரியதே, மனித மகத்துவத்திற்குரியதே.

இலங்கையன் பாடசாலை மாணவனாக இருந்த அந்த இளம் பராயத்திலிருந்தே சமூகப் பிரக்ஞையுள்ளவராக இருந்துள்ளார். தமிழ் உணர்வு அவரது பிஞ்சு உள்ளத்தில் கனல் விட்டு எரிந்துள்ளது. தேசப்பற்று இளம் இலங்கையனை முற்று முழுதாகவே ஆட்கொண்டிருந்தது. (செல்வரத்தினம் இலங்கையனாக மறுஜனனம் எடுத்தமையும், இரத்த ஆறுகளுடாகப் பயணித்த பின்னரும், இன்று வரை இலங்கையனாகத் தொடர்ந்தும் இருப்பதுமே இந்த சாஸ்வதமான சத்தியத்தை ஊர்ஜிதம் செய்கிறது)

இலங்கையின் பொது வாழ்வை, வாழ்க்கைப் பணிகளை மூன்று கட்டங்களாக வகுக்கலாம். படிப்பை முடித்ததும் தான் சார்ந்த மக்களின் விடுதலைக்காக, சமுதாய விமோசனத்திற்காக முழு வீச்சுடன் இயக்க ரீதியாகச் செயற்பட்டமை ஒரு கட்டம்.

தனது மக்களின் மெய்யான விடுதலை முழு சமூகத்தினதும் மனித குலத்தினதும் விமோசனத்துடன் பிரிக்கப்பட முடியாது பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்ற சமூக எதார்த்தத்தையும் வரலாற்றுச் சத்தியத்தையும் தெரிந்து, தெளிந்து அதற்கான உலோகப் பேரியக்கத்துடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டமை இரண்டாவது கட்டம்.

தேசிய சூழலின் அழுத்தம் காரணமாக புலம்பெயர்ந்து வாழ நேரிட்டபோதிலும் இன ஒடுக்குமுறையினதும் கொடிய யுத்தத்தினதும் விழுப்புண்களை தாங்கி நிற்கும் போரின் கோர நிஷ்டைகளுக்கும், அகோர அவலங்களுக்கும் முகம் கொடுத்து, விடிவுக்காக ஏங்கும் தமிழ் இனத்தின் அபிலாஷைகளினதும் இதய வேட்கையினதும் வெளிப்பாடான தமிழ்த் தேசியத்தைச் சார்ந்து

செயற்படுவது மூன்றாவது கட்டம்.

முதலாவது கட்டத்தில் தமிழ் தேசிய அமைப்பின் மிருகத் தனமான, மிலேச்சத் தனமான, அனாச்சாரமான சாதிக் கொடுமையை எதிர்த்து மனித உரிமைக்காக, வாழும் உரிமைக்காக, சமூக விடுதலைக்காக, வேறு வார்த்தையில் - அடிப்படை ஜனநாயகத்திற்காகவும் ஆரம்ப நிலை மனித நாகரிகத்திற்காகவும் தமிழர் சமுதாயத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட, உரிமை மறுக்கப்பட்ட, கொடூர அடக்கு முறைகளுக்கு பல நூற்றாண்டுகளாக ஆளாக்கப்பட்ட அடித்தட்டு மக்கள் நடத்திய விடுதலை இயக்கத்தில், போராட்டத்தில் இலங்கையன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். இந்த மக்களின் அமைப்பான சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையில் சேர்ந்து அதன் செயலாளராகச் செயற்பட்டார். மகா சபையின் தலைவர் எம். சி. சுப்ரமணியத்துடனும் மற்றும் பல நூற்றுக் கணக்கான தோழர்களுடனும் தோள் சேர்த்து மகா சபையை ஒரு வலுவான - காத்திரமான போராட்ட அமைப்பாக வளர்த்து வலுப்படுத்துவதில் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தார். நசுக்கப் பட்ட மக்களைத் தட்டியெழுப்பி அவர்களுக்கு விடுதலை வேட்கையை ஊட்டுவதிலும் அந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரட்டுவதிலும் மானுட பண்பாட்டின் சாபக் கேடான சாதியத்தையும் சாதிக் கொடுமைகளையும் எதிர்த்து நடந்த எண்ணிறந்த போராட்டங்களிலும் இளைஞரான இலங்கையன் தீவிரமாகச் செயற்பட்டார்.

ஒரு சமூக ஒடுக்கு முறையை எதிர்த்து, அந்த சமூக அமைப்பின் நிஷ்டைமான அட்டூழியங்களை எதிர்த்து, தம் நியாயமான போராட்டத்தை, இயக்கத்தை நடத்திய போதிலும் தலைவர் அமரர் எம். சி.யோ, செயலாளர் இலங்கையன் செல்வரத்தினமோ, இவர்களின் எண்ணிறந்த போராளித் தோழர்களோ விடுதலைக் கான இந்த இயக்கத்தையோ, போராட்டத்தையோ தம்மை ஒடுக்கிய மேல் தட்டு மக்களை எதிர்த்த போராட்டமாக என்றுமே கருதியதில்லை. மாறாக ஒரு சமூகக் கொடுமையை, சமூகக் கட்டமைப்பை எதிர்த்த போராட்டமாகவும், அந்த சமூக அநீதியையும் சமுதாய அமைப்பையும் எதிர்த்த இயக்கமாகவும் போராட்டமாகவும் மட்டுமே கருதினர், நடத்தினர்.

சமூக நீதிக்காகவும் சமத்துவத்திற்காகவும் முன்வந்த “மேல்தட்டு” மக்களுடன் நெருங்கிய நட்புறவையும் நேசபூர்வமான ஒத்துழைப்பையும் பேணிணார்கள், பேணி வளர்த்தார்கள்.

தமது இயக்கத்தைச் சாதி வாதத்தின் திசையில், வன்முறை வழியில் திசைதிருப்ப முனைந்த தமது அணியிலிருந்த சிலரின் எத்தனிப்புக்களை உறுதியுடன் எதிர்த்து நிராகரித்தனர்.

சமூக நீதிக்கான போராட்டங்கள் சில சமயங்களில் பலாத்கார வடிவத்தை எடுத்த போதெல்லாம், சாதிக் கலவர வடிவத்தை எடுத்த போதெல்லாம் போராட்டத்தின் இந்தப் பிறழ்வை, அழிவுகரத் தோற்றப்பாட்டை நேர்மையுடனும் நேர்மைத் திராணியுடனும் எதிர்த்துப் போராடினார்கள். சமூக அமைதிக்காகத் திட உறுதியுடன் பாடுபட்டார்கள்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடிய அதேவேளையில் அதே வீச்சுடனும் பிரக்ஞையுடனும் விடுதலை தவறி, பாழ்பட்டுக் கிடந்த தாய் நாட்டின் விடுதலைக்கான தேசியப் போராட்டத்துடனும் இயக்கத்துடனும் இவர்கள் தம்மை இணைத்துக் கொண்டனர்.

சாதி ஒடுக்கு முறையை, தேசிய ஒடுக்கு முறையை எதிர்த்த சமுதாயப் போராட்டமும், தேசிய போராட்டமும், ஒடுக்கப்படும், சுரண்டப்படும், உழைக்கும் மக்களின் புதிய சமுதாயத்தை - சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கான போராட்டத்தின் வெற்றியுடனேயே முழுமை பெறும், அர்த்தமுள்ளதாகும் என்று இவர்கள் உணர்ந்தனர். இதனால் தேசிய ரீதியான, உலக ரீதியான உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உலோகப் பேரணியில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டனர்.

ஆனால் இந்தக் காலகட்டத்தில் வரலாற்றின் தேவையாக (தேசிய சுதந்திரமும், தேசிய ஆட்சி அதிகாரமும் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் பகிரப்படாமல், பேரினத்தின் கைக்குள் மட்டுமே சிக்கிய பகைப்புலத்தில்) தோன்றிய தமிழத் தேசியத்தை, அதன் நியாயத்தையும் தர்மத்தையும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் இயக்கமோ அல்லது

சுரண்டப்படும் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கமோ உள்வாங்காததும், அதை ஒரு நேச சக்தியாகக் கருதாததும் துரதிஷ்டமாகும், ஒரு வரலாற்றுத் தவறாகும்.

இரண்டாவது கட்டத்தில் இலங்கையன் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் சித்தாந்தத்தால், அதன் இயக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்டார். மார்க்ஸிய இயக்கத்துடன் நெருங்கிய உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

முன்றாவது கட்டத்தில், புலம்பெயர்ந்த வாழ்வை கனடாவில் மேற்கொண்ட பின்னர் சூழ்நிலையின் தேவையாலோ அல்லது சுய தேடலின் விளைவாலோ தமிழ்த் தேசியத்துடன் இலங்கையன் தன்னையும் சேர்த்துக்கொண்டார். முன்னர் குறிப்பிட்ட வரலாற்றுத் தவறைத் தன்னளவில் திருத்திக் கொண்டுள்ளார். என்றாலும் தன்னை வாழ்வு முழுவதும் முழுமையாகவே ஆட்கொண்டிருந்த மார்க்ஸிஸத்தின் பாலான அவரது விசுவசிப்பு, அந்த இயக்கம் இமயச் சறுக்கத்தைச் சந்தித்துள்ள போதிலும் சற்றும் சரியவில்லை. கெட்ட போரிடும் உலகமும், சுரண்டல் அமைப்பும் ஒழிந்துபட்டு, வர்க்கச் சுரண்டலும், தேசிய ஒடுக்கு முறையும், இனப் பாகுபாடும் அற்ற ஒரு புத்துலகமே, ஒரு புதிய சமுதாயமே அவரது சாஸ்வதமான இலட்சியமாக இன்றும் இருக்கிறது, என்றும் இருக்கும், அதே போல.

சாதி ஒடுக்குமுறை முற்று முழுதாக ஒழிந்த ஒரு புதிய சமுதாயம் புஷ்பிதமாக வேண்டும் என்பதும், தமிழ் இனம் உள்ளக சுயாட்சி பெற்று, தனது மாநிலத்தில் சுய கௌரவத்துடன் அனைத்து இனங்களுடனும் சரிநிகராக வாழவேண்டும் என்பதும் இலங்கையனின் இலட்சியக் கனவாகும்.

இந்தக் கனவுகள் மெய்ப்பட வேண்டும். இலங்கையன் நீண்ட நெடுங்காலம் பயனார் வாழ்வு வாழ வேண்டும். பகுத்தறிவுக் கட்டுரைகளை வழங்கும் அவரது சிந்தனைத் திறன் மனித அறிவை மேலும் விஸ்தரமாக்க வேண்டும்.

உள்ளும் தளரா இதயம் அல்வை. கோ, தர்மகுலசிங்கம்

ஒரு வியத்தகு மனிதனின் கடந்த பாதைகளை எழுதத் துணிந்தேன். இந்த உலகம் என் கண் முன்றில் நிமிர்கிறது. அப் போது ஞாயமநளநயசந, பொன்மொழிகள் என்னைத் தொட்டு நின்றன.

All the world's a stage And all the men and women merely players. They have their Exits and their Entrances.

இன்றும் போலியின் தழுவலில் விடியும் பூமியில் இந்த மனிதன் புதியவர். அதிர்வும் அவசரமும் அழுத்திய வாழ்விலும் யதார்த்தம் மாறாமல் வாழ்பவர்.

மனிதனை மனிதன் அடக்கித் தாழ்த்த நினைக்கும் தமிழினத்திற் தன்னையும் ஒரு மனிதனாக அடையாளம் காட்டி நிற்கிறார்.

மனிதனுக்குள் புகைபடி வைத்து, விழுத்த நினைத்தவர் கண்ட கூரிய வாள் ஆசிரியர். செல்வா இலங்கையன் அவர்கள்

கல் எறிந்த குளத்தின் வேரில் இருந்து பூத்த பூக்கள் ஆயிரம்! ஆயிரம்!...அத்தனை பூக்களின் மணத்திலும் மூக்கைப் பிடித்தவர்கள் புத்தி சீவிகள். பொய்மையைப் பேசி புகழினைச் சூடினால், அவர் ஒரு புத்தி ஜீவி?

இதற்குள்ளேதான் மந்தைகளுக்குப் பின்னால் மனிதனும் நடை போடுகிறான் மனித குலத்தையும் மந்தைகள் மேய்க்கிறார்கள்.

மனிதம் என்பது புத்தகத்தில் எழுதப்பட்ட நறுக்கான வரிகள் அல்ல. அது உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்துச் சிந்தனையால் செயற்படும் ஆற்றுப் போக்கு. அதைத்தான் நான் இந்தப் பெரியோனிடம் கண்டேன்!

வெண்ணிறணிந்து மஞ்சள் நிலா வைத்துக் கடவுளை காண்பவர்களை நான் நம்புதில்லை.

பொல்லாங்கு செய்யும் மானிட விலாங்கிலும், மனிதம் உள்ள மனிதனை கடவுள்.

அந்த மனிதனை நான் கண்டும் பார்த்தும் கதைத்ததும் இந்த கனடா மண்ணிற்கான்.

கல்லெறிந்து கிழித்த குளத்தில், வைரமேறிய வேரில் வெளி வந்த பூவில் ஒன்று அவன்.

புலம் பெயர்ந்தும் மண்ணின் மணம் கமழும் பேரறிவாளன் செல்வரட்ணம் இலங்கைன் அவர்கள்.

மறைக்க நினைத்தாலும் மறக்கப் படாமல் இந்த மனிதன் வளர்ந்து உயர்ந்தவன்.

கல்வியில் நிறை குடம் - பண்பில் சிகரம் - பார்வைக்கு எளிமை.

எந்த நேரமும் எதவும். கேட்கலாம், கனிவோடு பதில்கூறும் ஆற்றல் அவரது தனியுடமை. கண்ணியம் தவறாத பௌத்தறிவாளன் அதனால் கர்வம் அற்ற

கல்விமான்!

விஞ்ஞானப் புதுமைகளைப் தேடிப் படிக்கும் தேனீ, தேன் தமிழில் தெவிட்டாத ஆர்வம்.

இல்லையென்று கேட்போர்க்கு ஈந்திடும் தன்மை, மறுகரம் அறியாத அடக்கமுடையோன், பகை அறியா நண்பன் எல்லோருக்கும்.

ஊர் அறியும் நு. ஏ. செல்வரட்ணம் என்று - பாரறியும் செல்வா இலங்கையன் என்றே!

நான் அறிந்த மனிதம் உள்ள, மனிதர்களில் ஆசிரியர் செல்வா இலங்கையனும் ஒருவர்.

சம்பளம் பெறுவதற்காய்ப் படித்த பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரி அல்ல இவர் சமூக உயர்வுக்காய்ப் படித்த தொண்டன் உள்ளமும் புறமும் ஒரே நிறம், ஊருக்குத்தான் அது உனக் கல்ல என்று எண்ணாதவர்.

கனடா மண்ணிலும் ஆசிரியர்த் தொழிலை கண்ணியமாய்ச் செய்தவர். நேரம் தவறாது எதிலும் முன்நிற்பதில் நேர்த்தி உடையவர்.

அரசியலில் இவர் ஒரு பொதுவுடமைக் காரன், அதனால் இடதுசாரி என்பார்கள் கொள்கை உள்ளோர் எல்லாம்.

தமிழ்ப் புலவர்கள் போலவே, ஹால்மாக்ஸ் - லெனின் - எங்கர்ஸ்லால் சிந்தனையாளர்களின் சித்தாந்தங்களைத் தெரிந்து படித்துத் தெளிந்தவர்.

“கம்யூனிம் மனிதனை முழுமனிதன் ஆக்கும் என்பார்கள் அறிஞர்கள்” இ இந்த ஆசிரியப் பெருந்தகையும் ஒரு முழு மனிதன் பொதுவுடமைச் சித்தாந்தம் கற்றதனால்.

படுகொலை செய்யப்பட்ட தலை சிறந்த ஊடகவியலாளர் தாராக்கி டி. சிவராம் புகழ்ப்படுகிறார். நேர்மை - நிதானம் - நேருக்கு நேர் சொல்லும் நேர்த்தி - அவர் வளர்ந்த பின்புலத்தின் மணம். பொது உடமை படித்த இடதுசாரி. அதுதான் அந்தக் குணம்!

ஆசிரியர்த் தொழில் மூலம் உயர்ந்த திரு. செல்வா இலங்கையன் தமிழ்ச் சமூகத்தின் புதிய வேர்களுக்கு விஞ்ஞான அறிவியல் மூலம் சமூக அறிவியலையும் ஊட்டியவர்.

ஆசிரியத் தொழிலில் ஆரம்பமாகி விஞ்ஞானக் கல்வி அதிகாரியாய் தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் கல்வி விழுமியங்களுக்கு உரமிட்டவர்

இந்த வெள்ளை உள்ளத்து ஆற்றலை இளமையிற் கொய்திட ஈனத்தமிழனின் அடக்கு முறைகள் துடித்தன.

தூற்றலும் - துளைத்தலும் - புறக்கணிப்பும் பள்ளியில் பெற்ற அனுபவங்கள். தமிழன் செய்த கொடுமையின் வடுக்கள் அறிவின் ஆற்றலுக்கு, அன்றும் இன்றும்

பெருமைக்கு சிகரம்”?

மனிதன் கல்லாய் இருக்கலாம் ஆனால் கயவனாய் ...?

கல்வியினால் பணம் குவிக்கும் திருட்டு முயற்சிகளில் தேறாது சாதாரண இயல்பு வாழ்வினை, இற்றைவரை கொண்ட அசல் மனிதன் என்பதில் பிறழ்வில்லை.

கண் மூடிப் பழக்க வழக்கங்களையும் மூடத்தனங்களையும் எண்ணியே பார்த்த பௌத்தறிவாளன்.

இந்த மனிதனின் வாழ்க்கை ஒரு முழு நீளத் திரைக்கதையாகும்.

பள்ளிக் காலத்தில் தமிழனின் அடக்கு முறைக்குள் திணறி உயிர்த்த அம்பேத்கார்!

ஒடுக்கும் மிடுக்கினால் ஓரம் கட்டி, கல்விப் பயிரை முளையில் அறுவடை செய்யத் துணிந்தான் தமிழன்.

அப்போது ஆங்கிலேயப் பண்பாடு கல்விக் கண்களை வழங்கி உதவி புரிந்த தொண்டுக்கு, கண்ணீர் மல்கி நன்றி சொல்பவர்.

நெருப்புக்குள் நின்று வளர்ந்த ஒரு மனிதனுக்கு மணிவிழா நண்பர்களால்! யாரோ எவரோ மனிதம் நிறைந்தவர்களே நீங்கள் வாழ்க!

இன்றும் தமிழன் புலம் பெயர்ந்தும் அறியாமையை விட்டு விலகவில்லை, அதுவே புண்ணியம் என்கிறான். வெள்ளையனைப் பார்த்து சுயஉளைவு என்பதன் மறுபக்கம் என்ன?

எந்தப் பொறியிலும் தடம் புரளாது செம்மையாய் வாழ்ந்த மனிதனுக்கு வாழும் காலத்திற் புகழவும் - போகும் காலத்திற் போற்றவும் தகுதி, நிறைந்து, நிரம்பி இருக்கிறது.

பாதைகளைப் பார்த்து நடந்த செல்வா இலங்கையன் அவர்கள் நெருஞ்சி முட்களின் நெருடலில் இருந்து தப்பி உயர்ந்ததே இருபதாம் நூற்றாண்டின் பெருமைகளில் ஒன்று.

உலகம் விடிவாகும்

வி.கந்தவனம்

உயர்ந்த மரங்களெல்லாம்

கூரையிட்டு வளர்ந்தபெரும்

கும்மிருட்டு காடொன்றில்

இயைந்த எருவாலும்

ஈரப் பிடிப்பாலும்

இனத்தின் இயல்பாலும்

முயன்று கதிரவனின்

முகங்கண்டு முன்னேறி

பூத்த சிறுசெடியின்

துயரக் கதைதானே

உன்கதையும் இலங்கையனே

உன்வாழ்வு மற்றவர்க்கும்

பயக்கும் நல்லதொரு

பாடம்! வடமுனைவில்

பனிப்படலம் உருகிவர

வியத்தகு மூலகொன்று

விடிவாகும் எனநம்பி

திடமாக வாழ்வோமே!

ஒரு சாதனையாளன்

- கே. ஜவஹர்லால் நேரு -

1998ம் ஆண்டு ஏதோ ஒரு வைபவத்திற்குச் சென்றுவிட்டு திரு. கனக மனோகரனுடைய வாகனத்தில் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தோம். அந்த வாகனத்தில் எம்மிருவருடன் மேலும் மூவர் இருந்தனர். அதில் இரண்டு பேர் எனக்கு நன்கு அறிமுகமானவர். ஒருவர் அதிபர் கனகசபாபதி. அடுத்தவர் குறமகள் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம். மூன்றாவது பயணியை அன்றுதான் முதல்முதலாக நான் கனடாவில் சந்தித்ததால் அவரை செல்வரத்தினம் மாஸ்டர் என மனோகரன் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவருடைய முகத்தை எங்கோ பார்த்ததைப் போன்ற ஒரு உணர்வு. ஆனால், அது எங்கே, எப்பொழுது என்பதுதான் உடனடியாக மனதிற்கு வரவில்லை. அந்தப் பயணத்தின் போது எத்தனையோ விடயங்களைப் பற்றி நாம் உரையாடினோம். அதே நேரம் இந்தப் புதுமுகத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதையும் நான் நிறுத்தவில்லை.

இந்தக் குறுகிய கார் பயணம் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்த இரண்டு இனிய விடயங்களை என் ஞாபகத்திற்குத் திரும்பவும் கொண்டு வந்தது. முதலாவது குறமகளைப் பற்றிய விடயம். குறமகளை நான் ரொறன்ரோவில் பல சந்தர்ப்பங்களில் சந்தித்ததினால் அவருடன் நெருங்கிய அறிமுகம் எனக்கு இருந்தது. அவருடைய பெயர் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். காரில் வரும்பொழுது நாம் பத்தும் பலதையும் பேசிக்கொண்டு வந்தத பொழுதுதான் குறமகன் எனது அண்ணனுடன் படித்த, என்னுடன் தபால் திணைக்களத்தில் ஒன்றாகப் பணியாற்றிய, என்மேல் அளவில்லா அன்பு வைத்திருந்த திரு. இராமலிங்கத்தின் மனைவி என்பது எனக்குத் தெரிய வந்தது. இவ்விருவருடைய திருமணத்திற்கும் சென்றவன் நான். அதற்குப் பின்னர் திரு. இராமலிங்கத்தை எத்தனையோ தடவைகள் சந்தித்துள்ளேன். ஆனால் திருமணத்திற்குப் பின்னர் அவருடைய மனைவியைச் சந்திக்காததால் குறமகளை யார் என அதுவரை காலமும் அடையாளம் காணமுடியாமல் போய்விட்டது. அந்த கார் பயணத்தினால் ஏற்பட்ட முதலாது நன்மை அது.

செல்வரத்தினம் மாஸ்டரை அவருடைய இல்லத்தில் இறக்கிய பின்னர் நாம் வந்து கொண்டிருக்கையில் நான் மனோகரனிடம், “மாஸ்டருடைய முகத்தை நான் முன்பு எங்கோ பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடன் எஸ். எஸ். சீ பரீட்சை எழுதி பல பாடங்களில் டிஸ்ரிங்சன் எடுத்த ஆள்

என நினைக்கிறேன். நீங்கள் கல்வி கற்ற அமெரிக்கன் மின் பாடசாலையில் இருந்துதான் அவரும் பரீட்சைக்கு வந்தவர். அதனால் அவருடன் அடுத்த தடவை கதைக்கும் பொழுது இதைப் பற்றி ஒருகால் கேட்டுச் சொல்லுங்கள்,” எனக் கூறினேன். “மாஸ்டரும் நான் படித்த பாடசாலையில்தான் படித்தவர். ஆனால் இந்தச் சோதனை விபரங்கள் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், கேட்டுப் பார்க்கிறேன்,” என மனோகரன் சொன்னார். இது நடைபெற்ற சில நாட்களுக்குப் பின்னர் என்னைச் சந்தித்த மனோகரன், “நீங்கள் சொன்னது சரிதான். அதே ஆள்தான் செல்வரத்தினம் மாஸ்டர்,” எனக் கூறினார்.

சென்ற வாரம் கவிஞர் கந்தவனம் என்னைத் தொலைபேசியில் அழைத்து, “செல்வரத்தினம் மாஸ்டருடைய 75வது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடும் முகமாக ஒரு மலர் வெளியிட உள்ளோம். அதற்கு நீங்களும் ஒரு கட்டுரை எழுதித் தரவேண்டும்,” எனக் கேட்டார். நான் இந்தக் கட்டுரையை எழுதச் சம்மதித்ததற்கு சில முக்கிய காரணங்களும் இருந்தன. நான் சமூகத் தொண்டர்களை நேசிப்பவன். அத்துடன் சாதனையாளர்களைப் பூசிப்பவன். இந்த இரண்டு குணாதியங்களையும் நான் செல்வரத்தினம் மாஸ்டரிடம் கண்டதால் அவரைப் பற்றி எழுதுவதை ஒரு பாக் கியமாகவும் கருதுகிறேன். இப்படியான சந்தர்ப்பங்களின் எமது எண்ணங்கள் பல சகாப்தங்களுக்குப் பின் செல்வதால் வயதுபோய் உடல் நலிவடைந்த நிலையிலும் பழைய எண்ணங்கள் எமது மனதில் இளமையை ஏற்படுத்துகிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனது நினைவுகள் 1948ம் ஆண்டிற்குப் பின்னோக்கிச் செல்கின்றன. அதாவது 57 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் எனது மனத்திரையில் திரைப்படங்களைப் போல் ஓடுகின்றன.

1948ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நான் வல்வெட்டித்துறை சிதம்பராக் கல்லூரியில் இருந்து எஸ். எஸ். சி. பரீட்சை எழுதுவதற்காக பருத்தித்துறைக்குச் செல்கிறேன். வடமராட்சியில் உள்ள சகல பாடசாலைகளுக்கும் பருத்தித்துறையில் மாத்திரமே ஒரே ஒரு பரீட்சை நிலையம் இருந்த காலம் அது. அந்தக் காலத்தில் மாணவர் தொகை இப்பொழுதுள்ளதைப் போன்று பெருந்தொகையாக இல்லாததால் வல்வெட்டித்துறை, உடுப்பிட்டி, நெல்லியடி, பருத்தித்துறை ஆகிய இடங்களில் உள்ள சகல பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் ஒரு பரீட்சை

நிலையம் போதுமானதாக இருந்தது. பரீட்சை முடிவுகள் வெளிவந்தபொழுது Mathematics, Physics, Chemistry ஆகிய மூன்று பாடங்களிலும் Distinction கிடைத்த எனக்கு தமிழ் பாடத்தில் Referred கிடைத்ததால் அந்தப் பாடத்தை திரும்ப எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

1948ம் ஆண்டு வரை வருடத்தில் ஒரே ஒரு முறை டிசம்பர் மாதத்தில் மாத்திரம் நடைபெற்று வந்த எஸ். ஏஸ். சி. பரீட்சை 1949ம் ஆண்டில் இருந்து ஜூன் மாதத்திலும் நடைபெறுவதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன. அதனால், முதல் முறையாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த இந்த ஜூன் பரீட்சைக்கு நான் referred எடுத்த தமிழ் பாடத்தை மாத்திரம் எழுதுவதற்கு நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலத்திற்குச் சென்றேன். இந்த முதலாவது ஜூன் பரீட்சைக்குத் தோன்றிய மாணவர்களிடம் ஒரு பொதுவான விடயம் இருந்தது. அதாவது அவர்கள் ஒன்றில் டிசம்பர் சோதனையில் சித்தியடையாதவர்களாக இருந்தனர், அல்லது ஒரு பாடத்தில் referred ஆனவர்களாக இருந்தனர். அதனாலும் பரீட்சை மண்டபத்தில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்ததாலும் அவர்களுக்கிடையே ஒரு சகோதரத்துவம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொருத்தரும் நீண்ட கால சினேசிதர்களைப் போலப் பேசிப் பழகினர்.

அந்த மாணவர் கூட்டத்தில் நான்தான் தமிழ் பாடத்தில் referred எடுத்த ஒரே ஒரு மாணவன். Referred எடுத்த மாணவர்கள் யாவரும் தமக்குத் தேவைப்பட்ட அந்த குறிப்பிட்ட பாடத்திற்கு மாத்திரம் தோன்றினர். ஆனால் செல்வரத்தினம் மற்றைய மாணவர்களைப் போல் அல்லாது ஒரு வித்தியாசமான பேர்வனியாக இருந்தார். அதாவது, ஒரு பாடத்தில் மாத்திரம் referred எடுத்த போதும் அந்த ஒரு பாடத்தை மாத்திரம் எடுக்காமல் முழுச் சோதனையையும் எழுதுவதற்காக வந்திருந்த மாணவன் அவர் ஒருவர்தான். டிசம்பர் நடைபெற்ற பரீட்சையில் அவரும் Mathematics, Physics, Chemistry ஆகிய மூன்று பாடங்களிலும் டிஸ்ட்ரிங்சன் எடுத்தும் ஆங்கிலத்தில் referred ஆகியிருந்தார். அந்த ஒரு பாடத்தை எடுத்துத் தொலைக்காமல் இந்த மனிதன் எதற்காக முழுச் சோதனையையும் மறுபடி எடுக்கின்றாரென ஆச்சரியப்பட்டவர்கள் பலர்.

Referred ஆகிய ஒரு பாடத்தை எழுதினாலும் ஒன்று, அத்தனை பாடங்களையும் திரும்ப எழுதினாலும் ஒன்று என்னும் நிலைமை இருக்கையில் முழுச் சோதனையையும் திரும்ப எழுத வந்திருந்தார் செல்வரத்தினம். அது மாத்திரமா! டிசம்பரில் ஆறு பாடங்களை எடுத்த செல்வரத்தினம் ஜூன் மாதம் எட்டுப் பாடங்களைத் தெரிவு செய்திருந்தார்.

அப்படியான மனிதனுக்கு மூளையில் ஏதாவது கோளாறு இருக்கவேண்டும் என எண்ணிய பலரில் நானும் ஒருவன். நாமெல்லாம் எண்ணியது எத்தகைய தவறானதென்பதை பரீட்சை முடிவுகள் வந்த பின்னர்தான் என்னால் அறிய முடிந்தது.

ஜூன் மாதம் நடைபெற்ற பரீட்சையின் முடிவுகள் வெளிவந்தன. ஒரு பாடத்தை மாத்திரம் எழுதிச் சித்திபெறுவது அத்தனை பெரிய விடயமா என்ன? நான் சித்தியடைந்தது ஒரு சாதனையும் அல்ல, மண்ணாங் கட்டியும் அல்ல. ஆனால், யாரோ ஒரு உடுப்பிட்டி மாணவன் ஏழு பாடங்களில் டிஸ்ட்ரிங்சன் எடுத்துள்ளார் எனக் கேள்விப்பட்ட நான் எனது துவிசக் கர வண்டியை எழுத்துக் கொண்டு உடுப்பிட்டிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றேன். அந்தப் பாடசாலை மாணவர்களைக் கேட்டு அந்தச் சாதனை படைத்த மாணவனையும் கண்டேன். அது வேறு யாருமில்லை. அதே செல்வரத்தினம்தான். அது மாத்திரமல்ல. நாடு பூராவிலும் இருந்து அந்த ஜூன் சோதனையை எழுதிய மாணவர்களில் அவர் முதலாவதாக வந்துள்ளார் என்பதையும் கேள்விப்பட்டேன். இலங்கையிலேயே முதலாவதாக வந்த இவருக்கு இலங்கையன் என்னும் பெயர் எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கின்ற தென்பதைப் பாருங்கள்.

திரு. செல்வரத்தினத்தினுடைய முகம் 57 வருடங்களுக்குப் பின்னரும் எனது மனதைவிட்டு நீங்காமல் இருந்ததற்கு அவருடைய சாதனையே காரணம். நல்லதொரு ஆசிரியனாய், எழுத்தாளனாய், பேச்சாளனாய். முற்போக்குத் சிந்தனையாளனாய் மற்றவர் கண்களுக்குத் தெரியும் இலங்கையன் எனது மனக் கண்ணில் எப் பொழுதும் ஒரு சாதனையாளனாகவே வீற்றிருப்பார்.

அவருடைய மனத்திடம் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு ஒரு உதாரணமாக விளங்கும் என்பதற்கு ஐயமே இல்லை. முன்பு சந்தித்து சில வார்த்தைகள் அவருடன் பேசியிருந்தாலும், அவருடன் பழகும் பாக்கியம் எனக்கு கனடா மண்ணில்தான் கிடைத்தது. காலம் தாழ்த்திக் கிடைத்த சந்தர்ப்பமானாலும் அது எனக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரும் பாக்கியம் என்றே கருதுகிறேன்.

திருவாளர் செல்வரத்தினம் சுகதேசியாக நீண்டநாள் வாழவேண்டும் என எம்மைப் படைத்த எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி எனது கட்டுரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

பசுமையான நீனைவுகள்

வி.சிவசுப்பிரமணியம்

முன்னாள் அதிபர், அருணோதயக் கல்லூரி

அறிவியல் சார்ந்த ஆய்வு, நுண்ணறிவு, தொலைநோக்குப் பார்வை, யதார்த்த சிந்தனை, சமூகச் சமன்பாடு நிறைந்த சீர்திருத்த எண்ணங்கள், புதிய பாதை அமைத்திட வேண்டிய சமதர்மக் கொள்கை இவையாவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டவர்தான் யாவரின் நன்மதிப்புக்கும் பாத்திரமான பவள விழா நாயகர் செல்வரத்தினம்.

உடூப்பிட்டியைப் பிறப்பகமாகவும் நல்லை நகரைப் புக்ககமாகவும் வட்டுக்கோட்டை யாழ்பாணக் கல்லூரியில் இருந்து இலண்டன் பட்டதாரியாக கணிதம், இரசாயனவியலில் பட்டம் பெற்று பின்பு கல்வியியல் பட்டங்களுடன் பல வருட காலம் சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் புகழ் பூத்த விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

1960-ல் கல்லூரிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட காலத்தில் கொள்கை காரணமாகச் சில ஆசிரியர் தனியார் பாடசாலைகளை விட்டு அரசு பாடசாலையில் சேர்ந்தபோது செல்வரத்தினம் அவர்கள் வண்ணார் பண்ணை வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தில் பணிபுரிந்தார். பின்பு பாடநூல் பிரசுரத் திணைக்களத்தில் விஞ்ஞான நூல்கள் எழுதும் பணியில் சேர்ந்து இறுதியாக விஞ்ஞானக் கல்வி அதிகாரியாக நியமனம் பெற்று மன்னார் மாவட்டத்திற்குப் மாற்றம் செய்யப்பட்டார்.

நாமிருவரும் புதிய நியமனங்கள் பெற்று நாம் பாடசாலை அதிபராக முருங்கனுக்கும் அவர் மன்னார் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியாகவும் பொறுப்பேற்ற போது நாம் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றோம். நாமிருவரும் சில வேளைகளில் பல முரண்பாடான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தும் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் பண்பு இருவரையும் பொதுப்பணியில் நிறைவு காணச் செய்தது.

பல கல்வி அதிகாரிகளிடம் காண முடியாத பண்பு அவரிடம் அடிப்படைக் கொள்கையாக நிறைந்திருந்தது. அதாவது அதிகாரியின் கருத்துக்கு மாற்றுக்கருத்து இருக்கலாம், அதையும் ஏற்று ஆலோசிக்கலாம் என்ற உயர்ந்த பண்பு செல்வரத்தினம் அவர்களை மற்றவர்களிலும் பார்க்கப் பல படிகள் உயர்த்தியது. பின்தங்கிய மாவட்டமான மன்னார் மாவட்டத்தில் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பக் கல்வியைச் சீர் செய்வதற்கு அவரது நடைமுறைச் சாத்தியமான அணுகுமுறைகள் மாணவரது விஞ்ஞான அறிவையும் நோக்கையும் சிறப்பித்ததோடு மேலதிகாரிகளின் நன்மதிப்பையும் பெறச்செய்தது.

தொடர்ந்து 1980ல் நாமிருவரும் பணி ஓய்வு பெற்று நைசீரியா சென்ற போது சந்தர்ப்ப வசமாக நாமிருவரும் ஒரே ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு நியமனம் பெற்று அவர் விஞ்ஞான கணிதப் பிரிவிற்கும் யான் ஆங்கிலப் பிரிவிற்கும் பொறுப்பேற்று மன்னார் மாவட்டப் பாங்கையே பின் பற்றி பெருமளவு கல்வித்தர வளர்ச்சிக்கு அங்கு வித்திட்டோம் என்ற ஆத்ம திருப்தியை நாம் பல வேளைகளில் அசை போட்ட நாட்கள் இன்றும் பசுமையாக உள்ளன.

தற்போது கனடாவை தனது விருப்பு நாடாக ஏற்று பல துறைகளில் பணியாற்றிய போதும், தனது பிறந்த நாட்டிலேயே தனது சொந்த பந்தங்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய அரும் பணிகளைத் தொடர முடியாவிட்டாலும் கனடாவில் தஞ்சம் புகுந்த பல லட்சக்கணக்கான புலம்பெயர்ந்த நம்மவர்கட்கு தமது அனுபவம் நிறைந்த சேவையை வழங்கி வருவது சிறப்பாகப் பாராட்டப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

வயது நிறைந்த நிலையிலும் தன்னை இளம் மாணவனாக்கி கணினியிலுள்ள நுணுக்கங்களையும் சிக்கல்களையும் அலசி ஆராய்ந்து வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் அறிவியலலைத் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு மாத்திரமல்லாது மொழித்திருத்தத்தை எவ்வாறு சாதாரண மக்களுக்கு சென்றடையச் செய்யலாம் என்ற முனைப்புடன் அவர் செயற்படுவது நமது இளம் சந்ததியினருக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி மாத்திரமல்லாது யாவேருக்கும் ஒரு முன் மாதிரியாக விளங்குவதை யிட்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டும்.

எந்தச் சமயமும் மனித மேம்பாட்டுக்கு வழியமைப்பதே நோக்கமாகச் செயற்படுகின்றது. சமயத்தின் உயர்ந்த நோக்கு எதுவோ அதையே தனது லட்சியமாக, வழிகாட்டியாக மனிதத்துவ வளர்ச்சியே வாழ்க்கையின் நோக்கமாகக் கொண்டவரே செல்வரத்தினம் என்னும் பெரியார்.

பவள விழாவில் ஆரம்பித்து மேலும் பல விழாக்கள் காணவேண்டும் என எமது இதயம் கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து செல்வரத்தினம் அவர்களது மகத்தான சேவை மேலும் பரவலாக எல்லோருக்கும் கிட்டுவதாக.

சாதிப் பிரிவினில் தீழுட்டுவோம்!

நக்கீரன்

உலகில் பிறந்தவர் கோடி இறந்தவர் கோடி ஆனால் வரலாற்றில் இடம் பிடித்தவர் ஒரு சில நூறுதான். சமய வாதிகள் ஊழ்வினை என்பது முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை தீவினை என வாதிடுவர். பகுத்தறிவுவாதிகள் இப்பிறப்பில் ஒருவன் செய்யும் நல்வினை தீவினை எனக் கொள்வர். பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையில் ஒருவன் இன்பம் துன்பம், மகிழ்ச்சி கவலை, வறுமை செல்வம் எல்லாவற்றுக்கும் முகம் கொடுக்கிறான். வாழ்க்கை என்பது முழுதும் இன்பமாகவோ முழுதும் துன்பமாகவோ இருப்பதில்லை. அது அரசன் என்றாலும் சரி, ஆண்டி என்றாலும் சரி, அதில் பாதி இதில் பாதி என அவை கலந்தே காணப்படுகின்றன.

மனிதன் தன்னால் மாற்றக் கூடியதை மாற்ற எத்தனிக்க வேண்டும். மாற்றக் கூடாததை இட்டு கவலைப் படக் கூடாது. இதுதான் பகுத்தறிவாதி சொல்லும் வழி. காட்டும் பாதை. ஆனால் மதவாதிகள் என்ன சொல்கிறார்கள்? “எல்லாம் தலைவிதி” “எல்லாம் தலையெழுத்து” “எல்லாம் ஈசன் செயல் நம்மால் ஆவது ஒன்றும் இல்லை பராபரமே” எனப் பாரம் முழுவதையும் கடவுள் தலையில் ஏற்றி விட்டு சும்மா இருப்பதே சுகம் என்கிறார்கள்!

இங்கே கூட மதவாதி தான் சொல்வதை முற்றாக நம்புவதில்லை. வீட்டை விட்டுப் போகும் போது கடவுள் பார்த்துக் கொள்ளுவார் என்று சொல்லி விட்டு கதவைப் பூட்டாமல் போவதில்லை. அல்லது வயிற்றுக் குத்து காய்ச்சல் என்றால் விபுதியையும் துளசியையும் வாயில் போட்டுவிட்டு வீட்டில் இருப்பதில்லை. மருத்துவரிடம் ஓடுகிறான்.

பகுத்தறிவுவாதியாக இருப்பதற்கு மனதில் உறுதி வேண்டும். உள்ளத்தில் ஒளி வேண்டும். ஆனால் மதவாதியாக இருப்பதற்கு கடவுள் நம்பிக்கை ஒன்று மட்டும் இருந்தால் போதும். இதுனால்தான் பகுத்தறிவுவாதிகள் சிலராகவும் மதவாதிகள் பலராகவும் இருக்கிறார்கள்.

எல்லோராலும் “மாஸ்டர்” என்று அன்போடு அழைக்கப்படும் இலங்கையன் ஒரு சிறந்த பகுத்தறிவுவாதி, சிந்தனையாளர், கொண்ட கொள்கையில் பிடிப்போடு இருப்பவர். சொல் ஒன்று செயல் இன்னொன்று என்றில்லாமல் சொல்வது போலவே வாழ்ந்து காட்டுபவர்.

எனக்கு கால் நூற்றாண்டு காலமாக இலங்கையனைத் தெரியும். நானும் அவரும் நைசீரியாவின் பத்தொன்பது மாநிலங்களில் ஒன்றான பவுச்சி மாநிலத்தில் பணி புரிந்தோம். அவர் ஆசிரியர். நான் கணக்காய்வாளர். அன்று தொடங்கிய எங்கள்

உறவு இன்றும் தொடர்கிறது. அவரது எழுத்தை நான் விரும்பிப் படிப்பேன். அவரும் எனது எழுத்தை விரும்பிப் படிப்பார்.

இலங்கையன் வாயில் வெள்ளிக் கரண்டியோடு பிறந்தவர் அல்ல. அப்படிப் பிறக்காவிட்டால் கூடப் பருவாயில்லை, பசிப்பிணி என்னும் பாபி மட்டும் அவரை வாட்டியிருப்பான். ஆனால் அவர் பிறந்ததோ பிறப்பின் அடிப்படையில், கடவுளின் பெயரால் இந்து மதம் “தீண்டத்தகாதவன்” என்று தள்ளி வைத்த ஒடுக்கப் பட்ட சமூகத்தில். இதை எழுத எனக்கு வெட்கமாகவும் இருக்கிறது, துக்கமாகவும் இருக்கிறது, ஆனால் எழுதாது விடவும் முடியவில்லை.

இலங்கையனது மகனது திருமணம் தமிழ்முறைத் திருமணமாக நடந்தது. அதில் பேசிய இலங்கையன் இந்து மதத்தின் சாபக்கேடான தீண்டாமைக்கு எதிராக எப்படியெப்படி எல்லாம் எதிர் நீச்சல் போட வேண்டியிருந்தது, எத்தனை அவமானத்தை தாங்க வேண்டியிருந்தது, எத்தனை தடைகளை உடைக்க வேண்டியிருந்தது? அவற்றையெல்லாம் எந்த ஒளிவு மறையுமின்றி எடுத்துச் சொன்னார். காயப்பட்ட அவரது மனதுக்கு அது ஒத்தடமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

நாவலர் கட்டிய பள்ளியில் சேர முடியாத கொடுமை, வேறு பள்ளியில் சேர்ந்த பின்னரும் ஏனைய பிள்ளைகளோடு மேசையில் உட்கார முடியாத கொடுமை, தாகத்துக்குக் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளிக் குடிக்க முடியாத வேதனை, விடைத் தாள்களை கையால் தொட மறுக்கும் உபாத்தியாயர், மேல்சாதி மாணவர்களின் கிண்டல், கேலி, தாக்குதல் இத்தனைக்கும் அவர் முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

வறுமை காரணமாக அவரது பள்ளிப் படிப்பு எஸ்எஸ்சி தேர்வில் சித்தியெய்தியதோடு நின்று இருக்கவேண்டும். பின்னர் எழுதுவினைஞருக்கான தேர்வு எழுதி அரச சேவையில் சேர்ந்திருப்பார். அப்படித்தான் செய்ய எண்ணினார். விண்ணப்பப் படிவத்தில் கையெழுத்து வாங்க கல்லூரி அதிபரிடம் போனார். அப்போது ஆசூழ் அவரது கல்லூரி அதிபரின் வடிவில் வந்து நின்றது. இலங்கையன் போன்ற ஒரு கெட்டிக்கார மாணவன் அரசசேவையில் சேர்ந்து எழுது கோல் ஓட்ட நினைப்பதை அதிபர் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. செல்லமாகக் கடிந்தும் கொண்டார். “எனது வீட்டு நிலைமை அப்படி. மேற்படிப்புப் படிக்க எனது வீட்டுப் பொருளாதாரம் இடம்கொடாது” என்று இலங்கையன் சொல்லிப் பார்த்தார். அதிபர் விடவில்லை. அறிவுடையோன் பால் அரசு செல்லும்

போது அதிபர் சென்றது புதினமில்லை. அதிபரது முயற்சியால் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க இலங்கையருக்கு புலமைப் பரிசில் கிடைத்தது. அங்கு கண்ணும் கருத்துமாகப் படித்து அறிவியல் பட்டதாரியாக வெளியேறினார்.

நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலரை உச்சி மேல் வைத்து மெச்சுகிற சைவர்கள் அவர் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் செய்த தொண்டை வானளாவப் புகழ்கிறார்கள். ஆனால் அவரது தொண்டால் உயர் சாதி சைவர்கள்தான் பயன் பெற்றார்கள் மற்றவர்கள் பயன்பெறவில்லை என்ற உண்மையை மறைத்து விடுகிறார்கள்.

நாவலர் கட்டிய பள்ளிக்கூடங்களின் கதவுகள் தமிழ்ப் பிள்ளைகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கினருக்கு அடைக்கப்பட்டன. அவர் போற்றிய சைவக் கோயில்களின் திருக்கதவுகள் சைவர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினருக்கு தாள்ப்பாள் போட்டது. ஆற்றறிவு படைத்த மனிதன் உள்ளே வந்தால் தீட்டு என்று நால் வேதமும் சைவ ஆகமம் சொல்லிற்று!

சாதி, மதம், சமயம், தோத்திரம், சாத்திரம் என்ற சொற்கள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் இல்லை. சங்க இலக்கியத்தில் இல்லை. பின்னர் சாதிப் பாகுபாடு என்ற புற்று நோய் தமிழினத்தைப் பீடித்துக் கொண்டது எப்படி?

தொல்காப்பியர் மக்களை அவர் வாழும் நால்வகை நிலத்தை வைத்தே பிரித்தார். குறிஞ்சி நிலத்தவர் குறவர், வேட்டுவன், மலைக் கிழவோன், மாமலை நாடன், வெற்பன், சிலம்பன், கொடிச்சி என அழைக்கப்பட்டனர். முல்லை நிலத்தவர் ஆயன், இடையன், ஆய்ச்சி என அழைக்கப்பட்டனர். மருத நிலத்தவர் உழவன், உழத்தி, ஊரன், மகிழ்நன் என்று அழைக்கப்பட்டனர். நெய்தல் நிலத்தவர் பரதவர், சேர்ப்பன், துறைவன், கொண்கன், மடமகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

நிலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த நால்வகைப் பிரிவிற்கும் ஆரியரின் வருண வேறு பாட்டிற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. முன்னது நிலம் மற்றும் தொழில் அடிப்படையானது. பின்னது பிறப்பின் அடிப்படையானது.

பின்னால் தொழில்கள் பெருகிய போது அதன் அடிப்படையில் குடிகள் தோன்றின. பறை அடித்தவன் பறையன். பாடினவன் பாணன். உழுதவன் உழவன், கல்வேலை செய்தவன் காரோடன், துடி கொட்டுபவன் துடியன், உப்பு விற்றவன் உமணன் எனக் குடிப் பெயர் பெற்றனர். பாணர், பறையர், துடியர், கடம்பர் என்பார் ஒரு சேரப் புலையரென்று அழைக்கப்பட்டனர். ஆனால் இக்குடிகளுக்கு இடையே உயர்வு தாழ்வு இருந்ததில்லை. தொன்மையான குடிகளான "பாணன், பறையன், துடியன், கடம்பன் இந்நான்கல்லது குடியும்

இல்லை" (புறம் 335) என்று மாங்குடி கிழார் என்ற புலவர் முரசறைகிறார். மேலும் நடுகல் அல்லது வேறு கடவுள் இல்லை என்கிறார்!

சங்க கால முற்பகுதியில் எக் குடியினராயினும் கல்வி, ஒழுக்கம் என்ற இரண்டு அளவுகோல் கொண்டே மதிக்கப்பட்டனர். அறிவுடையோன் பால் பிறப்பின் அடிப்படையில் வேற்றுமை பாராட்டப்படவில்லை.

உற்றது உதவியும், மிக்க பொருள் கொடுத்தும், பின்னிறறலை முனியாமல் கல்வி கற்க வேண்டும் என வற்புறுத்தப்பட்டது. கல்வி ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் ஒத்திருந்ததை ஐப்பதிற்கும் அதிகமான பெண்புலவர்கள் சங்கம் வீற்றிருந்த காட்சி சான்று பகருகிறது.

சங்ககாலப் புலவர்கள் அரசர்கள், கிழார்கள், ஆசிரியர்கள், கணியர்கள், குயத்தியர், குறவர் என எல்லாக் குடிகளிலிருந்தும் வந்தனர்.

ஆனால் சங்க காலத்தின் முற்பகுதியில் கால் பதித்த ஆரியப் பார்ப்பனரது வேத சமயம் சங்க காலப் பிற்பகுதியில் வேருன்றத் தொடங்கியது. ஆதியில் இல்லாத சாதி பாதியில் படமெடுத்தாடும் பாம்பாக மாறி தமிழ்நாட்டுக்குள் புகுந்து கொண்டது. தமிழ் சமூகத்தில் சாதி என்ற நஞ்சு கலக்கப்பட்டது. இதிகாசங்கள், பராணங்கள் ஆகிய புறநூல் கதைகள் பல்கிப் பெருகின. தமிழ்ச் சமுதாயம் முடமானது. பார்ப்பனர் மூவேந்தர்களையும் தங்கள் கைக்குள் போட்டனர். அரச அவையில் புரோகிதர், அமைச்சர் பதவிகளை தமதாக்கிக் கொண்டனர். சமூக ஏனியில் உச்சியில் அவர்கள் வைக்கப்பட்டனர். பல்லவர் பிற்கால சேர, சோழ பாண்டியர் ஆட்சியில் வடக்கில் இருந்து ஏராளமான பார்ப்பனர்கள் இறக்குமதி செய்யப் பட்டார்கள். அவர்கள் சதுர்வேதி மங் கலங்களில், பிரம்ம தேயத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அவர்களுக்குப் பொன்னும் பொருளும் அள்ளி அள்ளி வழங்கப்பட்டன. அரசன் எவ்வழி மக்கள் அவ்வழி சென்றனர். சாதியில்லை என்று சொன்ன சமணமும் பவுத்தமும் பார்ப்பனியத்தை எதிர்த்துத் தோல்வியுற்றன.

தமிழர்களைப் பார்ப்பனர் ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்பதை விட ஏமாளித் தமிழர்கள் அவர்களிடம் ஏமாந்தார்கள் என்று கூறவேதே சரியாகும். பெரியார் ஒருவரே பார்ப்பனியத்தின் முகத்திரையைக் கிழித்து அதன் சூதினைப் புட்டுக் காட்டியவர். சாதிப் பேயை அமைப்பு அடிப்படையில் முதலில் எதிர்த்தவர்.

சாதி தலையாய மூடநம்பிக்கை. அதன் கொடுமுடிதான் நந்தன் என்ற பறையன் தில்லைவாழ் அந்தணர்களால் சிதம்பரத்தில் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்ட கொடுமை. ஆனால் அந்தக் கொலையை மறைக்க நந்தன் சோதியில் கலந்து

விட்டதாக சைவர்கள் கதை கட்டிவிட்டனர்.

தில்லை போன நந்தனை தீட்டுப் போக எரியில் மூழ்கி பிராமணருடன் வருமாறு சிவபெருமான் கனவில் சொல்ல, அதைக் கேட்டு தில்லைவாழ் அந்தணர் மூட்டிய எரியில் மூழ்கி தனது பொய்யுடலைப் போக்கி பூணூலும் சடையும் பொலிய பொன்னுடலில் எழுந்து பொன்னம்பலத்தில் புகுந்து சோதியில் கலந்ததாக பெரியபுராணம் புளகாங்கிதம் அடைகிறது.

இங்கே கவனிக்க வேண்டியது சிவபெருமான் “நீ தனியே வா என்று சொல்லாமல் “பிராமணருடன்” வா என்று ஏன் கூறினார் என்பதே. இறைவனுக்குச் சாதிபேதம் கிடையாது என்று வைத்துக் கொண்டால் சாதிபேதம் இல்லாத இறைவன் நந்தனாரைப் புலையனாகவே ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை?

“நந்தனாரே! உமது மாசற்ற இறை பக்திதான் எம்மை அடைய அடிப்படைத் தகுதி. உமது பிறப்பைப் பற்றி நீர் ஏன் வருந்துகிறீர்? இப்படியே வாரும்!” என்று தில்லை நடராசர் அழைத்திருக்க வேண்டாமோ? அதுதானே நியாயம்? அதுதானே நீதி?

நந்தனுக்கு சிலை செய்து கோயில் உள்ளே வைத்தால் போதுமா? நந்தன் பரப்பரை சைவதிருக்கோயில்களுக்கு வெளியேதானே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது!

நடக்க முடியாது படுக்கையில் விழுந்தவனை முடம் என்று அழைப்பது சரியானால் முன்னில் ஒரு பங்கு மக்களை ஒதுக்கி முடக்கிய தமிழ்ச் சமூகமும் முடம்தான்.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்ற கோட்பாடு மறைந்து தமிழ்ச் சமூகம் ஆயிரத்தெட்டுச் சாதிகளாக கூறுபடுத்தப் பட்டது. செய்யும் தொழிலால் குடிகள் என்று பகுக்கப்பட்ட மக்கள் பின்னர் பிறப்பின் அடிப்படையில் சாதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். அன்பே சிவம் எனக் கூறும் சமயத்தின் பேரால் இந்தக் கொடுமை நடந்ததுதான் வேடிக்கை.

பிற்காலத்தில் சித்தர்கள் கோயில் குளம் சாதி கோத்திரம் பார்ப்பனியம் இவற்றுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி தூக்கினார்கள். “சாதிப் பிரிவினில் தீ மூட்டுவோம் சந்தை வெளியினில் கோல் நாட்டுவோம்” என்று வெகுண்டு எழுந்த சித்தர்கள் தங்கள் முயற்சியில் தோற்றுப் போனார்கள்.

பிற்கால சோழ பாண்டிய அரசுகளின் கீழ் மக்கள் சாதிகள் வலங்கை இடங்கை என்று பிரிந்து நின்று சண்டை போட்டனர். கலகம் செய்தனர். அவர்களுக்கு இடையில் சாதிக் கலவரங்கள் இடம்பெற்றதைக் கல்வெட்டுக்கள் எடுத்துச் சொல்கின்றன.

போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்றிருந்த சாதிப் பாகுபாடுகளை அரச ஆவணங்கள் குறிக்கின்றன.

ஒல்லாந்த கொமான்டர் தொமாஸ் வன்ரீ என்பவன் 1697 ஆம் ஆண்டு எழுதிய அறிக்கைப் பத்திரத்தில் பறங்கியர் காலத்தில் நிலவிய 40 சாதிகளின் பட்டியலையும், ஒவ்வொரு சாதியாரும் கம்பனிக்குச் செலுத்த வேண்டிய ஊழியம், இறுக்க வேண்டிய நிலவரி, சோலைவரி, வீட்டுவரி, தோட்டவரி, தலைவரி ஆகியவற்றையும் அறிக்கையாகத் தயாரித்தான். பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்தில் இருந்த சாதிமுறைமையைத் தழுவினே பறங்கியர் காலத்தில் நிலவிய சாதி முறைமை இருந்திருக்க வேண்டும். (யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி - பக்கம் 107-112)

நண்பர் இலங்கையன் சாதிக் கொடுமையை அனுபவித்தவர். அதற்குச் சாட்சியாக இருந்தவர். ஆனால் அவர் அதிட்டசாலி. அவரை விட இழி நிலையில் இன்றும் இரண்டு கோடி மக்கள் தீண்டாமைப் பேயின் பிடிக்குள் சிக்கித் தவிக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் பத்தாயிரம் கிராமங்களில் இரட்டைக் குவளை முறை இருக்கிறது. கல்வி ஒளி பெற அவர்களது ஏழ்மை வறுமை தடையாக இருக்கின்றன. தமிழீழத்தில் சாதி ஒழியவில்லை. ஒளிந்திருக்கிறது. கனடா உட்பட கோயில் கருவறைகளில் சாதி இருக்கிறது. சாதியின் சல்லி வேர்களை மட்டும் வெட்டினால் போதாது. ஆணி வேரோடு அது கெல்லி எறியப்பட வேண்டும். சாதியை வளர்க்கும் சமயம், சாத்திரம், கோத்திரம் குழிதோண்டிப் புதைக்கப் படவேண்டும்! அவற்றைத் தீ மூட்டிக் கொளுத்த வேண்டும்!

கனிந்து பழுத்த கர்மயோகி

சரவணா நவரத்தினம் (சட்டத்தரணி)
(கரீகாலன்)

நாம் அனைவரும் 'மாஸ்டர்' என மரியாதையுடனும் அன்புடனும் அழைத்து அளவளாவும் திரு. இலங்கையன் செல்வரத்தினம் அவர்கள் பவளவிழாக்காணும் வைபவம் நமக்குப் பவித்திரமான ஒரு நிகழ்ச்சி.

ஆசிரியராக, கல்விமானாக, சமூகத் தொண்டனாக, சமதர்மவாதியாக, எழுத்தாளராக, பேச்சாளராக, இன்னோரன்ன பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்ட 'மாஸ்டர்' அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் முதிர்ந்து கனிந்து பழுத்த ஒரு கர்மயோகி. இலங்கையன் அவர்கள் தொட்ட துறைகளி லெல்லாம் துலங்கியவர்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நலன்களைப் பேணவும் விமோசனத்தைக் காணவும் அமைப்புரீதியாக அவர்களின் முன்னோடித் தலைவர்களுள் ஒருவராக முனைப்புடன் செயற்பட்டவர் இவர். அந்த அமைப்பின் ஏனைய தலைவர்கள் மார்க்ஸிஸ சித்தாந்தத்தையும் கம்யூனிசத் தர்மங்களையும் தத்தவங்களையும் மறந்து முற்போக்கு சக்திகள் என்ற போலிப் போர்வையில் சிறிமா அம்மையாரின் இனவாத அரசாங்கத்தை ஆதரித்தும் தமிழர் உரிமைப் போராட்டங்களை நிந்தித்தும் செயற்பட்ட காலகட்டம் அது. தமிழுணர்வு மிக்க மாஸ்டர் அவர்கள் அந்தவேளையில் இக்கட்டான ஒரு நிலையில் இருந்தார். தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர்களுடன் இணக்கமாக இருந்த அவர், தாம் சார்ந்த சமூக அமைப்பின் தமிழ் விரோதப் போக்கை நிறுத்துவதற்குப் பெரிதும் முயன்றவர். அதில் ஓரளவு வெற்றியும் கண்டவர்.

மாஸ்டர் பிறப்பால் ஓர் இந்து. இவர் சீரான சிறப்பான கல்வியைப் பெறுவதற்கு உறுதுணையாக நின்றவர்கள் கத்தோலிக்க மதகுருமார்கள். இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தின் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியான இவர், மதக் கோட்பாடுகளையும் செயற்பாடுகளையும் அறிவுபூர்வமாக அணுகினார். இதனால் எந்த ஒரு மதத்திலும் ஈடுபாடு காட்ட மறுத்தார். அவர் கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவர். ஓர் அறிவியல் வாதியாக வாழ்வதிலும் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை விளக்குவதிலும் வாதிப்பதிலும் ஈடுபாடு காட்டுபவர். ஆயினும், அவர் தந்தை பெரியாரின் வழிமுறைகளை ஏற்றவரில்லை. தெய்வ நிந்தனையிலும் மதங்களைச் சாடுவதிலும் நம்பிக்கையற்றவர், சிந்தனையைத்

தூண்டுவதில் அக்கறையுள்ளவர்.

இலங்கையன் மாஸ்டர் கட்சி அரசியலில் பங்கு கொண்டதில்லை. ஒரு தமிழ்பிமானி என்ற வகையில் தமிழரசுக்கட்சித் தலைவர்கள்பால் அன்பு கொண்டவர். இடதுசாரித் தலைவர்களுடன் சினேகம் பூண்டவர். சோசலிச-மார்க்ஸிஸ சித்தாந்தங்களில் விருப்புடையவர். ஏற்றத்தாழ் வற்ற சமதர்ம சமுதாயம் அமைவதில் நாட்டம் கொண்டவர். இலங்கையில் 1983ம் ஆண்டு தமிழினப் படுகொலையின்பின் ஏற்பட்ட தாக்கத்தினால் தமிழ்ப் போராளிகளின் செயற்பாடுகளை நிதானமாக நேசிப்பவர்.

1983ம் ஆண்டு இனப்படுகொலையின் பின் நானும் நாட்டை விட்டு நகர்ந்து விட்டேன். அதற்கு முன்பே மாஸ்டர் நைசீரியாவுக்கு ஆசிரியராகச் சென்றுவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். சில ஆண்டுகள் தொடர்பின்றி இருந்தோம்.

1987ம் ஆண்டு நான் சேஷெல்ஸ் நாட்டில் பணியாற்றிய வேளையில் திடீரென ஒருநாள் மாஸ்டரை அங்கு சந்தித்தேன். நைசீரியாவிலிருந்து இலங்கை திரும்பும் வழியில் அங்கு வந்திருந்தார். பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமோ. விட்டுப் போன விஷயங்களைத் தொட்டுப் பேசினோம். மீண்டும் அவரைக் கனடாவில்தான் கண்டேன்.

கனடாவில் தமிழ்க் கல்விக்கும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் உரமிட்டோர்- ஊக்கமளித்தோரில் மாஸ்டர் கணிப்பானவர். அறிவியல் தமிழை வளர்ப்பதில் ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைக் கூறுபவர். கணினி யுகத்தில் அன்னாரது அறிவுபூர்வமான அணுகுமுறை கவனத்திற்குரியது. கனடாவில் தமிழ் சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் அவரது கட்டுரைகள் மொழி ஆய்வுத் திறனையும் ஆழ்ந்த ஞானத்தையும் புலப்படுத்துவன. புலம்பெயர்ந்தாலும் குலம் பெயராத கனடாத் தமிழர் கூடும் அரங்குகளிலும் சான்றோர் சபைகளிலும் பேச்சாளராகவோ பார்வையாளராகவோ பங்குகொண்டு என்றும் ஒருவித ஈடுபாட்டுடன் இலங்குபவர் இலங்கையன் மாஸ்டர்.

பவளவிழாக்காணும் மாஸ்டர் மேலும் பல்லாண்டுகள் நலமுடன் வாழ்ந்து தமது தமிழ்த் தொண்டையும் சமூகத் தொண்டையும் தொய்வின்றித் தொடர அருள்பாலிக்கவேண்டி இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

எமது இலத்தீன் இசுற்று

(முனைவர், த.வசந்தகுமார்)

தலைவர், உடுப்பிட்டி அ.மி. கல்லூரிப் பழையமாணவர் சங்கம் -கனடாக்கிளை

உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரியின் முற்றம் விளைத்த முத்துக்களில் ஒன்று கல்விப் பணி சமூகப் பணியென உயர்ந்து இன்று பவளவிழாக் காணுகின்ற வேளையில் அக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் சார்பாக, முத்தினொளி மேலும் சுடர் கவென வாழ் துவதில் பெருமகிழ்வு காண்கின்றேன்.

திரு. இலங்கையன் செல்வரத்தினம் அவர்கள் எனக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு மூத்த மாணவர். எனவே கனடாவில் எமது பழையமாணர் சங்கம் ஆரம்பித்து, அதன் செயற்பாடுகளில் நாம் ஒன்றாகப் பங்காற்றிய போதே அவருடன் நெருங்கிய பழக்கம் ஏற்பட்டது. அறிவு, அனுபவம், நிதானம், செயற்றிறன் முதலாய நேரிய பண்புகள் பலவற்றாலும் எங்களைக் கவர்ந்தார். சங்கத்தின் காப்பாளர் பொறுப்பினை ஏற்றுச் செவ்வனே சேவைசெய்தார். இன்றுவரை சங்கப் பணிகளில் மனமார்ந்த ஈடுபாட்டுடன் அவர் செயலாற்றுவதில் கல்லூரியின்பால் அவர் கொண்டுள்ள பற்றினை எடுத்தியம்புகிறது. அவரோடு உரையாடுதல் சிறந்த அனுபவம். மனத்தின் கட்டுகள் தளர்ந்து இயல்பாக உரையாடுவார். விஞ்ஞானமணிப் பட்டதாரியான அவர் கல்விக்கான தனது சந்தர்ப்பம் ஒரு தற்செயல் நிகழ்வு எனக் குறிப்பிடுவார். யாரையும் குறிப்பிட்டுப் போற்றாதலோ சாடுதலோ இல்லாத அவருடைய வார்த்தைகளில் ஆழமான பொருளும் உணர்வும் பிரதிபலிக்கும்.

எமது கல்லூரி அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ்ப் பாடசாலை, ஆங்கிலப் பாடசாலை என இரு பிரிவுகள் இருந்தன. தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு தலைமை ஆசிரியராக திரு. வேலுப்பிள்ளை அவர்களும் ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு அதிபராக திரு.கே.ரி.ஜோன் அவர்களும் கடமை புரிந்தார்கள்.

அதிபர் கே.ரி.ஜோன் கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர். அன்னார் எமது கல்லூரியின் வாயிலாக எமது சமூகத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் பல. அவற்றின் சான்றுகளாக அவர் காலத்தில் உருவாகிய பல்துறை விற்பன்னர்களும் பண்பாளர்களும் விளங்கினார்கள். பலர் இன்றும் விளங்குகிறார்கள். அவர் மட்டுமல்லாது திரு. யேக்கப் முதலான திறன் மிகு ஆசிரியர்களும் கேரளத்தில் இருந்து வந்து எமது கல்லூரிக்குக் கல்வித் தொண்டாற்றினர். அவர்களாலும் உள்ளூரைச்

சேர்ந்த நல் ஆசிரியர்களாலும் தனது கல்விப்பயணம் செவ்வனே வழிநடத்தப்பட்டதாக திரு.செல்வரத்தினம் குறிப்பிடுவார். அந்தப்பயணம் சாதனைகள் மட்டுமன்றி வேதனைகளும் கலந்தது என்பார்.

அ.மி.தமிழ்ப் பாடசாலையில் மூன்று முறை இரட்டை வகுப்பேற்றம் பெற்றமை, சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சையில் ஐந்து அதிவிசேட சித்திகள் பெற்று மெற்றிக்குலேசன் பரீட்சையில் இருந்து விலக்குப் பெற்றமை போன்ற சாதனைகளோடு, ஆங்கிலப் பாடசாலையில் கிடைத்த அனுமதிக்காகத் தானும் அதிபரும் பாடசாலையும் கூட எதிர்கொண்ட இடர்கள், பாடசாலை முழுமையும் தானாளாகியிருந்த சமூகப் புறக்கணிப்பு போன்ற வேதனைகளும் அவருள்ளே படிந்து கிடக்கக் கண்டேன். தனது கல்வித்துறை அடைவுகளுக்கு அதிபர் கே.ரி.ஜோன் எவ்வாறு வழிகாட்டினார் என்பதை நன்றியோடு நினைவுகூருவார். தம்மை யாழ்ப்பாணப் கல்லூரியில் இலண்டன் விஞ்ஞான மாணி பட்டப் படிப்புக்குப் புலமைப் பரிசில் பெற வழிப்படுத்தியதைப் பெருமிதத்தோடு குறிப்பிடுவார்.

பொருளாதாரத்திலும் கல்வியிலும் பின்னிற்ற குடும்பப் பின்னணி, சமூகப்புறக்கணிப்பு போன்றவற்றின் மத்தியிலும் இயற்கையான ஆற்றல், ஆர்வம், அதிபரின் வழிகாட்டல், ஆசிரியர்களின் அனுசரணை, விடாமுயற்சி என்பவற்றைத் துணைக்கொண்டு தன் இலக்கை அடைந்திருக்கின்றார். எமது நிலத்தின் அடியிலிருந்த நீருற்று ஒன்றை இனங் காணவும், அதை வெளிக் கொணரவும் இறைவன் ஆங்கில தேசத்திலிருந்தும், அண்டை நாட்டிலிருந்தும் ஆட்களைக் கொண்டு வரவேண்டி யிருந்திருக்கின்றது என்பதை உணரவும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் நாம் பக்குவப் பட்டிருக்கின்றோம் என்பதை நம்புகிறேன். காலத்தின் சுழற்சி எல்லாவற்றையும் மாற்றுகின்றது. இன்னும் மாற்றும். நேற்று இன்றானது. இன்று நாளையாகும்.

எமது கல்லூரியின் பற்றுறிதி மிக்க பழைய மாணவர் திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள் நீடு வாழ்ந்து எமது கல்லூரி வளர்ச்சிக்கும் சமூக மேம்பாட்டிற்கும் அர்ப்பணிப்பு மிக்கச் சேவையை அளிக்க எல்லாம் வல்ல இறைவன் நல்லருள் புரியவேண்டி வாழ்த்தி நிற்கிறேன்.

இலங்கையன் 'உலகன்' ஆக ...

குறமகள்

'அர்'விகுதி போடாதீர் 'அன்'விகுதி போடுங்கள்
அதுவேயென் பெயரென இயம்பின் இலங்கையன்
எக்குலத்தில் பிறந்தாலும் அக்குலம் மேன்மைபெற
தக்கபடி அயராது முயன்றுமுன் னேறலை
மிக்க மதிப்பவனே நான், என்
மனித நேயமே என்சாதி என்றான்.

கல்விக் கரைகடக்கப் பட்டவிடர் கொஞ்சமல்ல
மானம் இழந்தாலும் மனஞ்சோர்ந்து போனாலும்
கடல்கடந்து வந்து கல்விதந்த பல்லோருள்
கேரளத்து யோனதிபர் வித்தைவழி காட்டி
மேல்தட்டுக் கேற்றி வைத்த
அவர் அன்றோ மனிதன் என்றான்.

அவர்களின் உரிமை அவற்றைப் பறிப்பவன்
அரக்கன் அல்லனோ பெண்ணெனில் சித்தாந்தம்
என்வரையில் அதுவேதான் சமுதாய சேவைக்காய்
என்கடமை கூடத் தன்கடமை ஆக்கியமை
ஊக்கிய எந்தன் மனையாள்
அவள் அன்றோ பெண் என்றான்.

நுண்மதி யுயர்வும் புலமைப் பரிசிலும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பும் விளைவித்த
அமைதியும் ஆழமும் அன்பும் நேசமும்
அகத்துறைப் பணியும் சாதனை வீரமும்
ஒருங்கே அமைந்தவர் யாரோ
அவனே எங்கள் இலங்கையன் என்பேன்.

மேல்நாடு வந்து மேம்போக்காய் வாழாது
கண்டதே காட்சியெனக் கோலமிடுந் தமிழரிடை
தமிழைப் படிபேசு, எழுது நேசியென
எழுதியும் பேசியும் வருங்காலச் சந்ததிக்கு
பிதற்றி வருபவன் எவனோ
அவனே எங்கள் இலங்கையன் என்பேன்.

கனக்கடன் சேர்ந்து கடும்முயற்சி எடுத்து
கல்விக் கூடமெங்கும் தமிழ்வகுப்புத் தலைகாட்ட
அல்லும் பகலும் மாணவர்பெற் றோருமென
கல்லில் நாருரிக்கும் காதலிலே முதன்முதலாய்
மல்லுக் கட்டிய சிலருள்
ஒருவன் எங்கள் இலங்கையன் என்பேன்.

இரத்தினம் ஒன்பதின் இனியபண் பாலே
வரம்பெற்று உருவான செல்வரத் தினத்தார்
பவளவிழாக் காணும் வேளையிலே
வாழ்த்துகிறேன்
மனைமக்கள் சுற்றம் மகிழ்வுடனே வாழ
இலங்கையன் 'உலகன்' ஆக
நலங்கள் பெற்றே பல்லாண்டு வாழ்க!

செல்வாவுக்குப் புகழாரம் நல்லூர் இரத்தினம்

செல்வரத்தினம் எனும் அற்புதரே!
சேவைகள் பல புரந்தவரே!
ஆசிரியர் பணிக்கே முன்னுரிமை கொடுத்தீர்!
சான்றோரெனப் பெயரெடுத்து
ஈன்றோர்க்குப் பெருமை சேர்த்தீர்!

சேவை மனமுடைய நல்லம்மாவைத்
மணந்து ஐம்பது அண்டுகள் மகிழ்ந்தீர்!
இறையருளினால் எழுபத்தைந்தாவது
அகவையை அடைந்த உங்களை வாழ்த்தி
சிறப்பினைப் பகர்வதில் பெருமை யடைகின்றேன்.

சுயநலம் சிறிதும் இன்றியே உமது
சுகங்களை மறந்தே சேவைகள் புரிந்தீர்
ஏழைகளின் பசியறிந்து அமுதளித்து வாழ்வளித்தீர்!
ஏழ்மையின் நீதியாய் வாழ்ந்தீர்!
ஏளனங்கள் சுமந்து நின்றீர்!

கற்றறியும் போதிருந்த தடைகளைக்
கற்றறிந்தே வெற்றி பெற்றீர்!
சமூகப் பிரச்சினைகள் தலைவிரித்து ஆடுகையில்
தகைமையுடன் செயலாற்றி தக்கார் எனவே
அகமுறப் பலரும் பாராட்ட வாழ்ந்தீர்!

மன்னார் மாவட்ட விஞ்ஞானக் கல்வி
அதிகாரியாக ஆன்ற பணிபுரிந்து
மாணவர் கல்வியை மாண்புறச் செய்தீர்
நிருவாகச் சீர்திருத்தம் சிறப்பாகச் செய்து
நிறைவான புகழை நிதம்பெற்று வாழ்ந்தீர்!

தேடிவந்த சமாதான நீதவான் பதவியால்
நாடிவந்த மக்களின் நன்மைக்காய் உழைத்தீர்!
வாடி வதங்கிய மக்களின் கேடுகள்
ஓடி மறைந்திட நீதி நிலைத்திட
வாதாடி நாளும் போராடி நின்றீர்!

புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் தமிழ் ஓங்கிவாழ
பலப்பல திட்டம் வகுத்ததை மாணவர்
நலமுறக் கற்க செயலாற்றி நின்ற
பொறுப்பினை உலகம் நினைந் துனக்கின்று
சிறப்புறு விழாவை எடுத்தனர் வாழி!

குருவே, உங்கள் பணி தொடரட்டும் !

டாக்டர் பூதத்தம்பி இராசையா
Specialist in Obstetrics & Gynaecology

சமீபத் தமிழ் நாட்டிலே... கல்வியில் திறமைசாலிகள் வாழ்வது யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள வடமராட்சியில் என்று எல்லோரும் கூறுவர். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் 1930ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 28ம் திகதி வடமராட்சியில் உடுப்பிட்டி யில் உள்ள பளவளவு என்னும் இடத்தில் வேலன் தம்பதிகளுக்கு ஒரு விடி வெள்ளியாகத் தோன்றினார். இந்த விடிவெள்ளிக்கு பெற்றோர்கள் இட்டபெயர் செட்டி.

ஆர்வமும் திறமையும் கொண்ட சிறுவனாக வளர்ந்தார். பெற்றோர் படிப்பு இல்லாமல் இருந்த போதிலும் தங்கள் மகனை அருகில் உள்ள உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் தமிழ் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்விக்காக அனுப்பி வைத்தனர். தனது சொந்த முயற்சியால் தமிழ், கணிதம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களில் இவர் காட்டிய திறமையால் எல்லோரையும் ஆச்சரியப்பட வைத்தார். அருகில் உள்ள ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு அனுமதி கிடைத்தது. இவரது திறமையை அறிந்த இக் கல்லூரியின் அதிபர் கே. ரி. ஜோன் Jaffna College இல் London University நடத்தும் External Examination படிப்பதற்கு அனுமதி பெற்றுக் கொடுத்தார். மிகவும் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழ்ந்த இவரது பெற்றோர்களால் இந்தப் படிப்புக்கு உதவி செய்ய முடியவில்லை. இவருக்கு அதிட்டம் இரண்டாவது முறையாகவும் அதிபர் ஜோன் அவர்கள் மூலம் இலவசமாக விடுதியில் தாங்கி படிப்பதற்கு வழி கிடைத்தது. தனது நிலைமை நன்கு உணர்ந்து செல்வரத்தினம் முழு நேரத்தையும் படிப்பிலேயே செலவு செய்து 1953ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் பட்டதாரியானார். அக் காலத்தில் தமிழர்களுக்கு இடையிலே இருந்த உயர்வு தாழ்வு பேதங்கள் வறுமையானவர்களையும், தாழ்ந்தவர்களையும் கல்வியில் மேம்பட சமூக அமைப்பு இடம் கொடுக்கவில்லை. பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை நாலு எழுத்து படித்தால் மட்டும் போதும் என்று இடையில் நிறுத்திவிட்டு தமது சொந்தத் தொழிலையே பழக்கி வந்தார்கள். இவரது பெற்றோர்கள் அப்படிச் செய்யாமல் இவருக்கு ஊக்கமும் ஆர்வமும் காட்டினார்கள். இதன் விளைவுதான் இன்றும் யாழ் மாவட்டம் முழுவதும் E.V. Selvaratnam என்ற பெயர் கல்வித் திணைக்களம் தொடக்கம் உயர்தர பாடசாலைகள் வரை பிரபலியம் பெற்றதாக உள்ளது.

யாழ் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி, காலியில் உள்ள Richmond College, யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் மண்ணின் பெருமையுடன் சேர்ந்து இவருக்கு நல்லூர்க் கந்தனின் கருணையுடன் நல்லுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட செல்லர் சின்னதங்கச்சியின் பேத்தியும் அப்பையா ராசம்மாவின் சிரேஷ்ட புத்திரியுமான நல்லம்மா என்ற பெயருடைய மங்கையை கைப்பிடித்தார்.

திருமணத்தின் பின்னர் இவருக்கு கொழும்பில் உள்ள கல்வியமைச்சில் வேலை கிடைத்தது. பல பதவிகளில் கல்வித்துறைக்குச் சேவையாற்றிவிட்டு நைசீரியா அரசாங்கத்தின் விஷேட தேர்ச்சியில் தெரிவாகி விரிவுரையாளராக தனது மனைவி, இரு பிள்ளைகளுடன் னைரீரியா சென்றார்.

நாம் பிறந்த மண்ணில் ஏற்பட்ட நாட்டு கலவரத்தினால் அங்கிருந்து தன் சொந்த நாட்டிற்குச் செல்லாது கனடா மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்தார். இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞானம் கணிதம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களைக் கற்பித்து அவர்களைப் பட்டதாரிகளாக்கி மகிழ்ந்தார். இவரிடம் கல்வி கற்ற நூற்றுக்கணக்கானோர் இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் சிறந்த மேதைகளாக வாழ்கிறார்கள்.

விடிவெள்ளி சூரியன் உதிக்க முன்னரே வானத்தில் தோன்றிவிடும். கடிகாரம் கண்டுபிடிக்கப்பட முன்னர் மனிதர்கள் இரவில் நேரம் பார்ப்பதற்கு விடிவெள்ளியைப் பாவித்தார்கள். ஆனால் விடிவெள்ளி திசையைக் காட்டும் கருவியாகவும் உதவுகிறது. Twinkle Twinkle little Star, When the traveller in the dark. Thank you for your Tiny park” என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பாடல் எல்லாச் சிறுவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும். இந்த விடிவெள்ளி போலத்தான் ஆசிரியர் இ.வே.செல்வரத்தினம் அவர்களும் வயதாகியும் இன்னும் மாணவர்களுக்கு பாடம் சொல்லித் கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறார். அவரது பணி தொடர அவருக்கும் அவரது குடும்பத்திற்கும் ஆண்டவன் நீண்ட ஆயுளை வழங்கவேண்டும் என இந்தப் பொன்னான நாளில் வேண்டுகின்றேன்.

கல்விப் பணிக்கான விருது

2001ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழர் தகவல் பத்தாவது ஆண்டு விழாவில் கல்விப் பணிக்கான விருதினை திரு. இலங்கையன் செல்வா பெற்றார். கனடிய மத்திய அரசின் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு அமைச்சராகவிருந்த மரியா மினா எம்.பி. விருதுவழங்க, பாபரா ஹோல் (ரொறன்ரோவின் முன்னாள் மேயர்) தங்கப் பதக்கம் சூட்டும் போது எடுக்கப்பட்டவை.

சமூகசேவைக்கான விருது

கனடாவின் 138வது பிறந்தநாள் நடைபெற்றபோது, அமைதியான சமூகப் பணிக்கான தமிழர் தகவல் விருதும், தங்கப் பதக்கமும் திரு.இலங்கையன் செல்வாவிற்கு வழங்கப்பட்டது. கனடிய தேசிய என்.டி.பி. யின் தலைவர் திரு.ஜக்லேற்றன் எம்.பி., மேற்படி விருதினை வழங்க, சமூக ஊக்குவிப்பாளரும் பிரபல வர்த்தகருமான திரு. ராதா கிருஷ்ணசாமி தங்கப்பதக்கம் சூட்ட, ரொறன்ரோ நகர சபையின் பாராட்டுப் பத்திரத்தினை நகர சபை உறுப்பினரும், ரொறன்ரோ பொலிஸ்சேவைக் குழுத் தலைவருமான திருமதி பாம் மக்கொனால் வழங்கிச் சிறப்பித்தபோது எடுக்கப்பட்டது.

குடும்பத்துடன் விழா நாயகர்

பிறந்த பதியிற் பாராட்டு விழா